

Fursten av Ponte Corvo eller Fältmarskalken Bernadotte av Paris

av Josef Kemény 2014-04-18

Observera att äldre textutdrag till viss del omarbetats till modernare språk i detta dokument!

Det hela började med **Napoleon I av Frankrike**, född 15 augusti 1769 i Lejonets tecken i Ajaccio på Korsika (som **Napoleone di Buonaparte**, senare **Napoléon Bonaparte**). Han kallades även för "Lejonet av Korsika". Napoleons största idol var hedningen Julius Caesar

VILLE D'AJACCIO

VILLE D'AJACCIO

Observera att jag i detta sammanhang använder material som är tillgängligt även privat och jag tolkar det enligt min kunskap. Jag sammanställde detta tema utifrån en religiös synvinkel, eftersom det är religionen som styr och påverkar politiken.

Napoleon hävdade att det var i Brienne, vid nio års ålder, som han tappade sin tro på Gud. Detta berodde på att lärarna och prästerskapet påstod att den hedniske Julius Caesar brann i helvetet. Caesar var Napoleons största idol. Redan som nioåring beslöt han att eliminera påvestolen. Enligt min uppfattning var Napoleon en reinkarnation av Juda, lejonet av Juda, Jakobs 4:e son. Juda kom bäst överens med Ruben, som var Jakobs förstfödde och Benjamin, som var Jakobs yngste son. Det finns starka ledtrådar att Judas reinkarnation bär till Napoleon.

Direktoriet

Direktoriet (franska: *Directoire*), politisk term för det organ som hade den verkställande makten i Frankrike från nationalkonventets upplösning i oktober 1795 till konsulatets maktövertagande i november 1799. Fem direktorer delade makten i denna den franska revolutionens sista fas som föregick Napoleon I och det första kejsardömet.

I den nya politiska och militära franska situationen var då inte heller Napoleon sysslolös. Den 27 mars 1796 tågade fransmännen in i Italien med Napoleon som överbefälhavare och besegrade också den eviga staden Rom, där påven har sitt högkvarter och tvang påven till fred i Tolentino. Året därpå, den 20 februari 1797, infångade marskalken av Frankrike Louis Alexandre Berthier påven Pius VI och fängslade honom till 1799. Därmed var påvestolen i viss utsträckning förlamad. Under den tiden blev Napoleon och Berthier goda vänner livet ut.

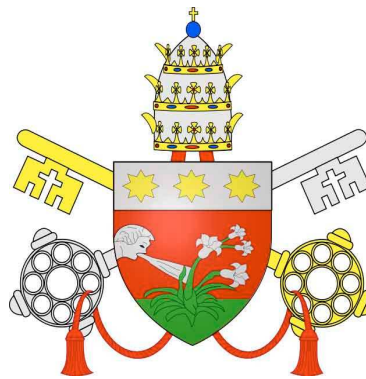
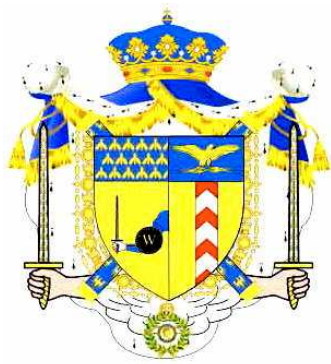

Pius VI, (1775–1799), Giovanni Angelo Braschi
252, 96 Apostolic pilgrim

Bonaparte Napoleon
Överbefälhavare 1796 över den italienska armén

Louis Alexandre Berthier,
Marskalk av Frankrike 1797

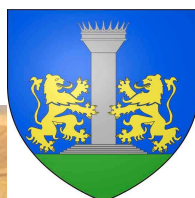
Pius VI, (1775–1799), Giovanni Angelo Braschi
252, 96 Apostolic pilgrim

Påven Pius VI dog som fånge i Valence den 29 augusti 1799. När den dödssjuka 80-årige påven bad att få stanna i Rom för att dö där, fick han till svar: "Man kan dö var som helst". Det var krig och Vatikanen var inblandad i det i allra högsta grad, i det fördolda. På den tiden rådde religionsfrihet i Frankrike.

Om vi analyserar Pius VI:s vapen hittar vi märkvärdiga saker. En yngling eller en pojke försöker blåsa bort vita liljor från den katolska kyrkan. Fyra vita liljor är symboler bl.a. för Människans familjemedlemmar. Se länken *Arkitekternas beskyddare*, och *Akhenaton den allsmäktige*, sidan 26. Denna yngling är Lejonet av Korsika/Juda symboliserad av tre 6-uddiga Davidstjärnor. Den 6-uddiga stjärnan omvandlas till en 8-uddig stjärna, ett identitetsbyte. Med andra ord: Lejonet mördas och ersätts med Lammet eller Tjuren i ändens tid. Genom att ta bort den katolska kyrkan faller hela kristendomen. Detta vapen riktades direkt mot Frankrike och dess makthavare.

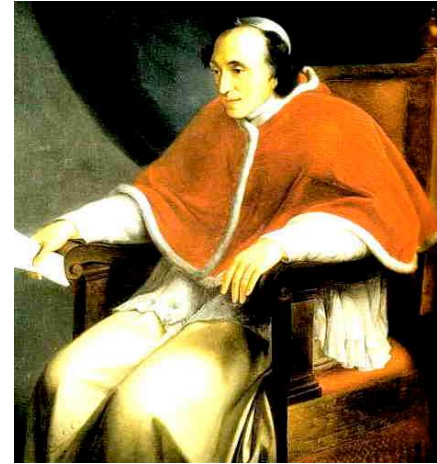
Efter detta började Napoleon, lejonet av Korsika, fästa blicken på Egypten. Med sig till Egypten hade Napoleon, förutom sin armé, en stab vetenskapsmän. Efter fransmännens seger kunde de medföljande lärda förundras över de spår av den antika kulturen de mötte. Fransmannen Champollion blev också den som några decennier senare lyckades tolka de forntida egyptiernas skrivtecken hieroglyferna. Han använde sig av den så kallade Rosettastenen, som innehöll två texter med samma innehåll, en med grekiska skrivtecken och en med hieroglyfer.

Napoleon, lejonet av Korsika

Lejonet av Korsika, Napoleon, framför Sfinxen, som illustrerar farao Cheops, lejonet av Giza. Cheops söner Djedefra och Khafra byggde Sfinxen i Giza för att hedra och lyckönska faderns långa väg ända till ändens tid. Cheops reinkarnerades senare som Tutankhamon i Judas familjeträd under namnet David. Napoleon var på plats för att se tillbaka i tiden och se till att Cheops (Tibor E:s) reinkarnation i ändens tid skulle ske utan kyrkans inblandning. För Napoleon var det livsviktigt att avskaffa den katolska kyrkan för evigt. Se länken *Grundsten*, sidan 56-57. Han besökte även Alexandria, Caesarion, lejonet av Alexandria.

Trots fransmännens framgångar mot mamluckarmén var företaget en återvändsgränd och Napoleons krafter behövdes på närmare håll. Amiral Nelson hade också lyckats finna den franska flottan och besekrat den i ett sjöslag. Napoleon beslöt sig för att segla hem. Återigen hade han tur. Jagad av hela den engelska flottan lyckades han ta sig tillbaka till Frankrike, där han på allvar grep in i storpolitiken.

Pius VII, (1800–1823), (Barnaba Niccolò Maria Luigi Chiaramonti)
253, 97 Rapacious eagle

Efter påven Pius VI död valdes den nya påven Kardinal Chiaramonti den 14 mars 1800. Den nya påven valde samma namn som sin företrädare, alltså Pius, Pius VII.

Påvens personliga vapen som illustrerar hans program mot Napoleon. Freden var grunden, tre 6-uddiga Davidstjärnor och tre svarta huvuden, Korsikas vapen.

Korsikas vapen, Lejonet av Korsika

Påvens personliga vapen som illustrerar hans program mot Napoleon. Freden var grunden, tre 6-uddiga Davidstjärnor omvandlas till tre 8-uddiga stjärnor och tre svarta huvuden, Korsikas vapen.

Detta är ett expressivt vapen. I påvens vapen ingick **Korsikas** vapen där Napoleon, lejonet av Korsika/Juda föddes. Lägg märke till: År 1800 var Napoleon inte härskare i Frankrike, men i påvens vapen syns klart och tydligt att hela hans program är riktat mot Napoleon samt att förinta honom. Påvestolen visste vem Napoleon var, och att lejonet av Korsika skulle härskas i och utanför Frankrike. Vapnets buskap är mycket listigt, freden (diplomati i det mörka, fördolda) var viktigast för påven, samma taktik som påven Leo I använde mot Attila.

Brumairekuppen

I månaden Brumaire (november) genomförde han en statskupp i nationalförsamlingen. Den bestod av två kammare och den ena av dessa, *De gamles råd*, mötte hans erbjudande om ledarskap med ett tveksamt mummel, många var missnöjda med direktoriets sätt att sköta riket och Napoleons militära framgångar hade gjort honom populär. I *De femhundredes råd* däremot väckte hans förslag vrede och flera medlemmar rusade på honom. Napoleon förlorade för en gångs skull fattningen och svimmade. Situationen räddades av hans bror som var ordförande, han lyckades få ordning i församlingen. Napoleon hämtade sig och lämnade lokalen för att återvända med grenadjärerna (en elittrupp), med vars hjälp han genomförde statskuppen.

Han utsåg sig själv till förste konsul och biträdades av två vicekonsuler. I efterhand lät Napoleon genomföra en folkomröstning om sin nya ställning och tre miljoner fransmän röstade för och endast 1500 emot. Det allmänna önskemålet var att lugn och ordning skulle återinföras och man trodde att Napoleon var den rätte mannen att lyckas med det.

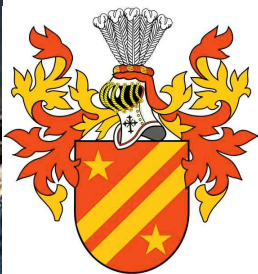
Inrikespolitik

Napoleon tog sig också an uppgiften att organisera sitt rike. Han skapade en hierarkisk styrelseorganisation: i spetsen för varje departement var en prefekt, distrikten leddes av underprefekter och varje kommun styrdes av sin mår. Dessa ämbetsmän rekryterades från alla stånd, jämlikhetstanken från revolutionen fick leva kvar. Vidare lät han bygga ut vägnätet och införde en enhetlig lagstiftning i hela landet vilande på revolutionens principer om likhet inför lagen. För att höja kunskapsnivån i landet lät han inrätta internatskolor, lycéer. 1802 utlyste Napoleon en folkomröstning som utsåg honom till konsul på livstid. För att kontrollera oppositionen införde han en polisstat. För kyrkan och prästerskapet fanns inga platser som avsåg makten.

Konkordat 15 juli 1801

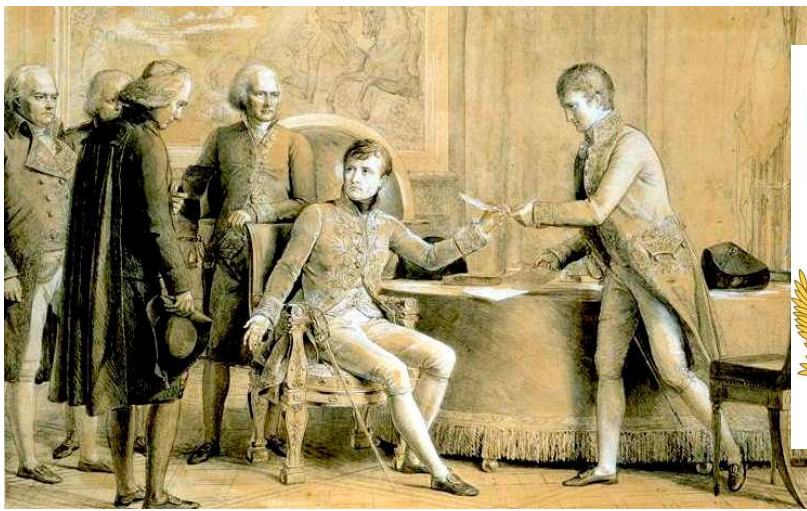
Bonaparte Napoleon som förste konsul 1801

Pius VII, (1800–1823), (Barnaba Niccolò Maria Luigi Chiaramonti)
253, 97 Rapacious eagle

Konkordat 1801 mellan Frankrike och Vatikanen, påvestolen med kardinalerna Encore Consalvi, Giovanni Caprara och Bartolomeo Pacca

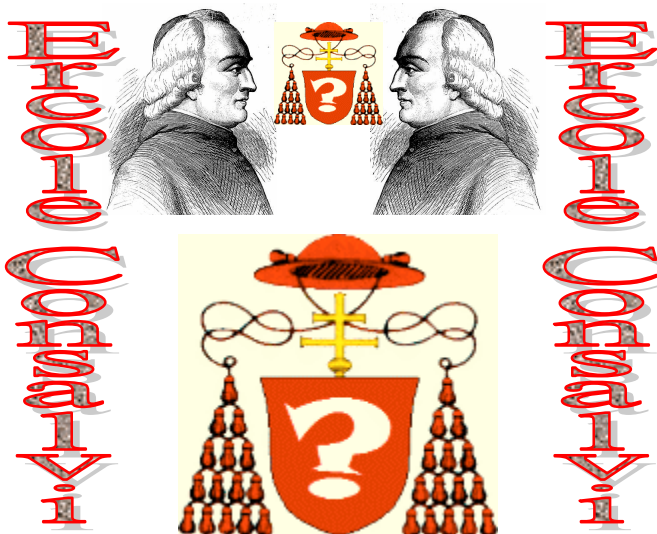

Huvudpersonerna var Napoleon som representerade Frankrike, hans närmaste medarbetare och påven Pius VII som representerade påvestolen, kyrkostaten och katolicismen. Påven tillsammans med sin rådgivare kardinal Consalvi.

Den 15 juli 1801 undertecknade Napoleon och påven konkordatet

Konkordatet handlade mest om ganska starka begränsningar för påvemakten. Den franska staten tog över reglerna i religionen, grunden för att upplösa påvestolen och dess makt. Napoleon införde bl.a. religionsfrihet och demokrati så att folk inte tvingades till gudstro. Med andra ord: Påvens maktutövning begränsades praktiskt taget totalt.

Ercole Consalvi, kardinal och statssekreterare 1800-1824, en av påvens närmaste och rådgivare och förtrogne. Inom Vatikanen och prästerskapet var den största frågan: vad skall hända nu? Visst var de rädda för Napoleon, och han var inte långt ifrån att ensam styra Frankrike. Prästerskapets styrka i Rom var "kunskap" och den dolda diplomatin. Eftersom påven och hans närmaste visste vem Napoleon var, och kände till hans slutmål mot påvestolen, visste de också att tiden ännu inte var mogen för ett avskaffande av kristendom och påvemakt. Pius VII var de 92:e av 112 påvar enligt Malakias påvelista. Visst var de oroliga eftersom Napoleon då befann sig i början av sin karriär och makt. För påven återstod att inte provocera Napoleon, och använda så kallad tyst och dold diplomati inom sin allianskrets. Kardinal Consalvi var ett viktigt kugghjul i detta sammanhang.

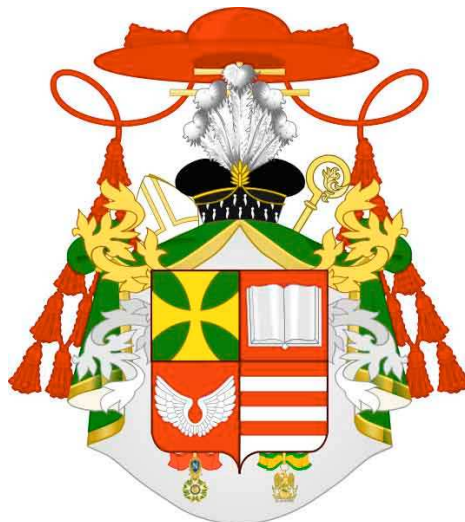
Den 2 december 1804 kröntes Napoleon till Frankrikes kejsare. Även påven Pius VII var inbjuden till kröningen. Napoleon krönte sig själv inför påven, en demonstration att han var Herre i Europa, inte påven, kyrkan och prästerskapet.

En bekymrad påve. Att Napoleon krönte sig själv till kejsare var en direkt nedvärdering av påvens makt. Det kom som en blix från klar himmel. De flesta av Europas kungar kröntes av aktuella påvar som visade påvestolens makt, men i detta fall satt påven där maktlös. En av hans viktigaste kardinaler, kardinal Caprara stod vid hans sida, till höger om honom. Även han ser nedslagen ut. Jag undrar: Vad tänkte påven då? Nu kom Napoleon, lejonet av Korsika, in i bilden, in i hans program och vapen på allvar.

Giovanni Battista Caprara Montecuccoli

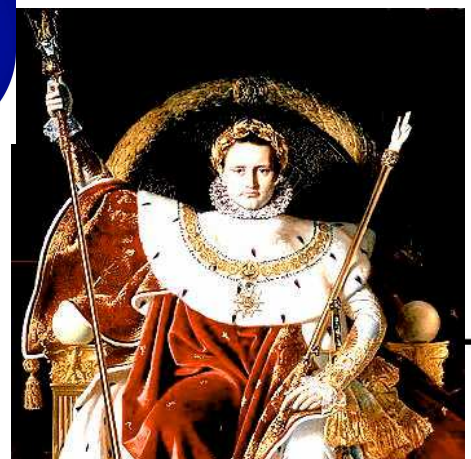
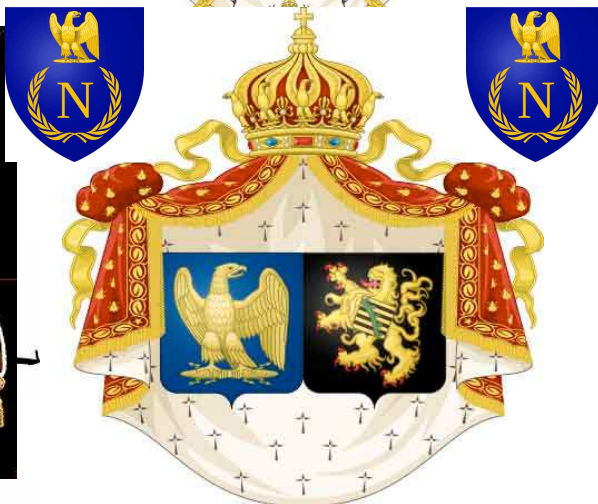

Kardinal Caprara var påven Pius VII:s viktiga högerhand, hans rådgivare och en utmärkt diplomat. Han dog i Paris den 21 juni 1810. Han var nuntie bl.a. i den Österrike-Ungerska monarkin. Han valdes till kardinal av Pius VI; han deltog vid Konklaven den 13-14 mars 1800 i valet av Pius VII; han var ärkebiskop av Milano och det var han som fick överföra påven Pius VI:s kvarlevor från Valence till Rom. Capraras kardinalvapen visar hur viktig han var för påven.

Napoleon I, 1804-1814, 1815-1815

Napoleon

Napoleon I, 1804-1814, 1815-1815

Napoleon

Napoleon Bonaparte, Napoleon I och hans vapen. Örnen i vapnet är symbol för Julius Caesars örn, och lejonet är symbol för Lejonet av Korsika och Juda. Napoleons slutliga mål var att avskaffa påvestolen, Vatikanen för evigt.

Napoleon och judarna

Napoleon befriade judarna och rykten gick att han var den utlovade Messias.

Napoleon besökte för första gången i sitt liv ett judiskt ghetto i Ancona den 9 februari 1797 och beordrade att de skulle kasta de gula hattarna och ersätta dem bl.a. med den franska flaggans färger. Likadant gjorde han i ett flertal städer bl. a. Kirkestaden, Rom, Venezia, Verona, Padova, osv. Han avskaffade inkvisitionen. För Napoleon var alla likvärdiga oavsett folkslag och religion. 1806 grundade judarna en representativ församling vald av det judiska samfundet. Den gavs namnet "Det stora rådet", Sanhedrin.

Reaktionen i Europa var följande:

Den förste som reagerade mot inrättandet av Sanhedrin var den ryske tsaren Alexander I, liksom den ortodoxa kyrkan som protesterade mot Napoleons religionspolitik. Alexander I kallade i en proklamation Napoleon för antikrist och Guds fiende. Den heliga synoden i Moskva menade att Napoleon grundlade en judisk Sanhedrin som var detsamma som den tribunal som för länge sedan korsfäste Herren Jesus Kristus.

I Österrike skrev kansler Metternich följande: "Jag fruktar att judarna tror att Napoleon är deras utlovade Messias. I Preussen var den lutherska kyrkan extremt fientlig. I Italien, i Rom, var reaktionerna inte lika starka, påvestolen visste precis vem Napoleon var, deras kunskap var fortfarande på en högre nivå än hos andra i Europa. Reaktionen från London var enstämmig och avvisade principen och doktrinen om Sanhedrin. Historiens uppteckningar styrker att de kristna kyrkorna och deras anhängare var judarnas största fiende, trots att någon Jesus aldrig korsfästes.

1805-05-26

1805-05-26

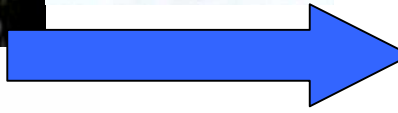

Den 26 maj 1805 lät han sig bli krönt med järnkronan till kung av Italien, samt instiftade Järnkronorden. Järnkorset är en symbol för att ingen Jesus korsfästes, eftersom järn är en hård metall. Järnkronorden ersätter Jesuitorden och Serafimerorden. Järnkronan är symbol för hårdhet och att kejsaren inte ändrar sig i samband med avskaffandet av påvestolen.

1809-07-06

Napoleons

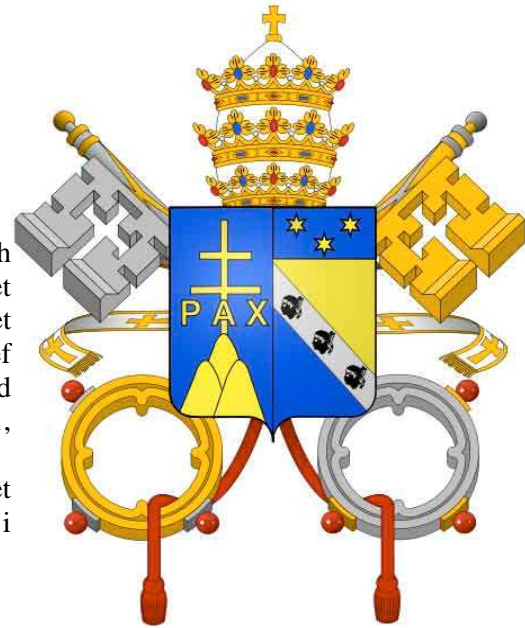
Pius VII, (1800–1823), (Barnaba Niccolò Maria Luigi Chiaramonti)
253, 97 Rapacious eagle

Napoleon I, 1804-1814, 1815-1815

Napoleons vapen i Italien,
Rom/Kyrkostaten.

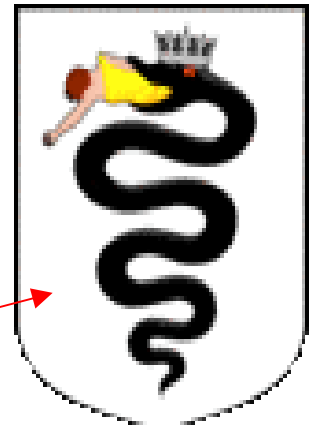
I mitten illustreras hur ormen äter och dödar det judiska gossebarnet, Lejonet av Juda, och övertar hans identitet. Det hände i Palestina, Jerusalem, med Josef jr; det hände i Ungern, Esztergom, med Vajk; och det hände nu i början av 1971, i Stockholm, med Tibor E. I alla tre fallen var kyrkan, prästerskapet och monarkin påtagligt involverade i identitetsbytet.

Som jag redan nämnt visste Napoleon vem han var och vilket uppdrag han skulle genomföra. Hans största och värsta fiende var påvestolen.

Napoleon hade en ungefärlig plan utarbetad som visade hur han skulle avskaffa påvestolen. Han visste precis hur han skulle gå till väga.

Gregorius X, (1271–1276), Tedaldo Visconti
186, 23. Snaky man
Familjen Viscontis vapen

Napoleon/Frankrike mot Pius VII/Kyrkostaten/Italien.
Napoleon i sin kejsrliga utrustning, järnkrona och Järnkroneorden mot påven

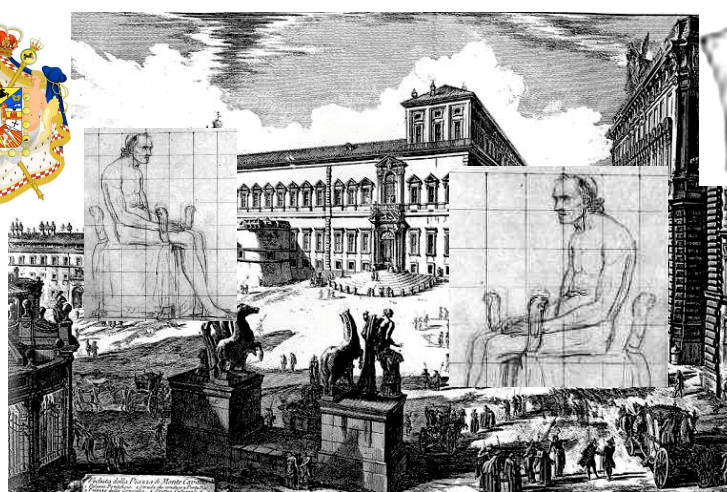
Efter segern i Wagram 1809 tillhörde makten i Europa huvudsakligen Frankrike. Napoleon förklarade Rom för en kejsarlig stad, införlivade resten av Kyrkostaten med Frankrike och förklarade att det för alltid var slut med påvemakten, Vatikanen. Påven svarade med en bannbulla i vilken han fördömde alla som var emot påvestolen och förbannade dem. I bannbullan fanns ingenstans Napoleons namn. Han lät sprida denna bannbulla i hemlighet i sin omgivning genom att sätta fast bannbullan på dörrarna vid kyrkornas ingångar. När Napoleon fick reda på innehållet i bannbullan, nämnde han först ingenting, men efter ungefär en månad kom han med sitt slutliga beslut.

Quirinalpalatset på Quirinalen, en av Roms sju kullar på Napoleons och Pius VII:s tid.

Joachim Murat. (1767-1815)
marskalk av Frankrike
kung av Neapel.

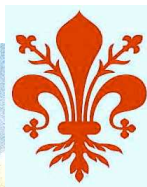
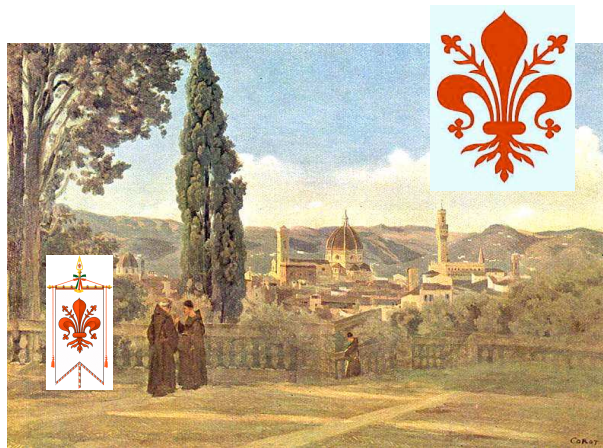

Den 6 juli 1809 klockan halv elva på kvällen badade påven och därefter gick han till sängs.

General Étienne, baron Radet
(1762-1825)

På kvällen den **6 juli 1809 kl 11**, på order av marskalk Murat, kung av Neapel, angrep general Radet Quirinalpalatset, där påven befann sig. Han gick och la sig när de franska trupperna omringade palatset. General Radet fick höra att påven låg i sin säng och kardinal Pacca var på väg att lägga sig. Radet gick direkt in i påvens sovrum, meddelade honom att han hade order att arrestera honom och kardinalen. Kardinal Pacca visste vad saken gällde och frågade generalen hur lång tid de fick för att packa. "Ungefär en timme", svarade Radet.

Consummatum est

Mitt i natten, i mörkret fördes påven och kardinalen från Quirinalpalatset till Florens omgivna av den franska truppen med general Radet i spetsen. .

Efter en viss tid transporterades påven Pius VII och kardinal Pacca från Florens till Savona, där de stannade i tre år i ovisshet som fångar till 1812. Detta hände år 1809.

1809, Kungariket Sverige, statskuppen

Gustav IV Adolf, 1792–1809
Valspråk Gud och folket

Gustav IV Adolf, född 1778, död 1837, var kung av Sverige 1792–1809. I Napoleonkrigen tog han konsekvent ställning mot Napoleon, vilket till slut ledde till finska kriget, som innebar förlusten av den östra rikshalvan. Missnöjet var så starkt att han 1809 avsattes i en statskupp, och han levde resten av sitt liv på kontinenten i allt fattigare förhållanden. Han var son till Gustav III och Sofia Magdalena och gift med Fredrika av Baden.

Karl XIII, 13 mars 1809–5 februari 1818
Valspråk Folkets väl min högsta lag

Gustav III:s son Gustav IV Adolf blev alltså först ny regent och under dennes regeringstid förlorades Finland och Pommern blev tidvis ockuperat av Napoleon. Detta ledde till att Gustav IV Adolf avsattes. Därefter fick Karl XIII agera marionettkung och tvingades adoptera den danske prinsen Karl August, som emellertid avled av slaganfall 1810.

1810, Kungariket Sverige, statskuppen

Kristi Himmelfärdsdag i Stockholm

Tronföljaren Karl August faller av hästen och dör, troligen drabbad av ett slaganfall, vid en truppervy på Kvidinge hed i Skåne den 28 maj 1810. Detta orsakade stor uppståndelse och rykten om förgiftning.

Axel von Fersen
1755-1810

Fersenska mordet kallas lynchningen av Axel von Fersen den 20 juni 1810

Sophie von Fersen
1767-1816

Hans Axel von Fersen, även känd som *Axel von Fersen d.y.*, född 4 september 1755 i Stockholm, död 20 juni 1810 i Stockholm (mördad), var en svensk greve, generallöjtnant, riksmarskalk, ambassadör och en av rikets herrar. Han var son till fältmarskalk Axel von Fersen d.ä. och Hedvig Catharina de la Gardie.

Axel von Fersen och hans syster Sophie von Fersen var gustavianer, vilka tidigare verkat för att tronföljden istället skulle gå till prins Gustav, Gustav IV Adolfs son. Vid kronprins Karl Augusts död blev frågan om tronföljden åter öppen. De adelsmän som avsatt Gustav IV Adolf hade starka skäl att inte vilja se den avsatte kungens son som tronföljare. Vid kronprins Karl Augusts död spreds därför ryktet att han blivit förgiftad och att syskonen von Fersen låg bakom. I Stockholm spreds bland annat diverse smädeskrifter på detta tema.

Fersenska mordet kallas lynchningen av Axel von Fersen den 20 juni 1810 utanför Bondeska palatset i Stockholm. Axel von Fersen var Sveriges riksmarskalk och blev, i samband med kronprins Karl Augusts likprocession, attackerad och brutalt misshandlad till döds av en uppretad folkmassa utan att de utposterade soldaterna ingrep. Jag återkommer senare till denna mordanklagelse.

De avgörande händelserna under tronföljarvalet 1810 utspelas på tre scener:

Den första: Kristi Himmelfärdsdag i Stockholm 1810

Den andra: Midsommar i Paris 1810

Den tredje: Örebro i augusti 1810

Lars von Engeström
Utrikesstatsministern
1809-1826

Georg Adlersparre
greve, officer, statsråd
1760-1845

Carl Otto Mörner, författare
friherre, militär, vice landshövding,
1781-1868

Gustaf af Wetterstedt
greve, en av rikets herrar,
1776-1837

Kristi Himmelfärdsdag i Stockholm 1810

Första scenen i dramat utspelas i Stockholm

Utrikesstatsministern **Lars von Engeström** har i en "Berättelse om valet av Tronföljare, efter kronprinsen Karl August frånfälle den 28 maj 1810" skildrar själva upptakten. Berättelsen som föreligger i ett av Lars von Engeström egenhändigt skrivna exemplar, har tillkommit i nära anslutning till händelseförloppet: Han skriver: "Kristi Himmelfärdsdag som var den 31 maj, kom kronprinsens handsekreterare Kullberg till honom vid pass klockan 10 förmiddagen, just då han ämnade gå ut. Kullberg såg bestört ut. "Vad fattas"? frågade han, "är Kullberg sjuk?" "Nej, kronprinsen är död", svarade han. Engeströms bestörtning kan ej beskrivas."

Det första åtgärd som utrikesstatsministern vidtog vid underrättelsen om kronprinsens död, var att sammankalla statsråden till en inofficiell överläggning. Vid detta möte, på eftermiddagen den 31 maj, väcktes förslag om att kung Karl XIII skulle skriva till Napoleon och begära hans råd. Valet av tronföljare skulle de facto överlämnas till Napoleon. Men innan detta hann verkställas hade **Georg Adlersparre** ingripit och korsat planerna.

Fredrik Christian
av Augustenburg

Adlersparre skyndade vid underrättelsen om Karl Augusts död upp till kungen. Han var en av kungens gamla vänner och förtrogna och hade stort inflytande. Han använde det nu för att enträget förordna valet av Karl Augusts bror Fredrik Christian av Augustenburg till Sveriges tronföljare.

Följande dag, den 1 juni, sammanträdde statsrådet för att besluta om vad som borde göras. Kungen själv inledde med att beskriva läget. Hans exposé följde i allt väsentligt Adlersparres förslag. Resultatet blev i nästan ordagrann överensstämmelse därmed, att riksdagen skulle sammankallas, hertigen av Augustenburg skulle inbjudas att komma till Stockholm och brev sändas till Napoleon för att inhämta dennes råd. I brevet skulle Adlersparre föreslå att prinsen av Augustenburg skulle vara den kandidat kungen önskade se som sin tronföljare.

Fredrik Christian
av Augustenburg

Lars von Engeström
Utrikesstatsminister
1809-1826

Allt föreföll klart: konung och stadsråd förordade valet av Fredrik Christian av Augustenburg. Men tronföljarvalet utvecklade sig inte efter de enkla, räta linjer som föreföll så klara efter Kungl. Majt:s beslut i statsrådet den 1 juni 1810 och brevet till Napoleon som avsändes kort därefter.

Georg Adlersparre
greve, officer, statsråd
1760-1845

Lars von Engeström, född 24 december 1751 i Stockholm, död 19 augusti 1826, var en svensk greve, diplomat, politiker och svensk utrikesstatsminister (1809–1826).

Han var son till biskopen och prokanslern Johannes Engeström och Margareta Benzelstierna, dotter till ärkebiskop Jacob Benzelius av Bureätten och Katarina Edenberg. Motståndare till valet av Bernadotte/Karl Johan.

Midsommar i Paris 1810

Andra scenen i dramat utspelas i Paris

Carl Otto Mörner, författare
friherre, militär, vice landshövding,
1781-1868

På eftermiddagen den 20 juni 1810 kom två svenska kurier till Paris för att officiellt meddela kejsar Napoleon att kronprinsen av Sverige, Karl August, var död och att den nye kronprinskandidaten var prins Fredrik Christian av Augustenborg. Denne var den avlidnes bror.

De båda kurirerna var överadjutanten August Anckarsvärd och löjtnanten Carl Otto Mörner. De hade haft många stunder att fundera över tingens gång under sin resa till Paris. Allt tycktes gå snett hemma i Sverige på den här tiden och borta var glansen från stormakts-tidens dagar. Man hade förlorat Finland i ett olyckligt krig. Vid statskuppen 1809 hade visserligen den förhatlige kungen, Gustav IV Adolf, landsförvisats, men vad hade man fått i stället?

Johan August Anckarsvärd
militär, politiker, lanthushållare, överadjutant
1783-1874

En orkeslös – och barnlös – kung. Karl XIII! Han och hans regering var minsann inte de handlingskraftigaste. Problemen var många i landet, inte minst ekonomiska. Till allt detta kom så att den nyvalde kronprinsen avled kort efter det han fallit av sin häst. Snart cirkulerade en brokig provkarta av rykten, att det rörde sig om ett giftmord. Den som utpekades ligga bakom mordet var riksmarskalken Axel von Fersen, en nära vän till den landsförvisade kungafamiljen. Samtidigt var det religionsfrihet i Europa, och påven Pius VII satt i fångenskap under Napoleon.

Kurirerna kom till Paris med kungens brev till Napoleon. Så snart de överlämnat brevet och depeschen till vederbörande, uppsökte de marskalk Bernadotte och överlämnade ett brev till honom som skrevs av Mörner själv:

Mon Prince!

Voire modestie ne pourra ebranier mes opinions, et j'aspère celle de la partie plus saine de mes Compatriots. Il ne faut à la Suède ni un Danois, ni un Russe, ni un Enfant, qui entrainerait une minorité et par consequent notre perte. C'est en conformité de ces principes, que je dois parler, soit à mon Souverain, soit à la Diète; je declarerai donc à l'un et à l'autre, que je pense, qu'il faut de preference à notre Patrie un Francais, qui adopte notre Religion, et qui soit connu par ses talents, son courage et l'estime de l'auguste Empereur de France, a la famille duquel il tient, etant beaufreere du Roi d'Espagne, enfin qui a un fils, aussi agé pour le remplacer sans regence, quand le cours de la Nature l'exigera. Je n' imagine pas me tromper en considérant cette manière de voir pourra être adopté si votre grand Empereur n'a pas d'autres vûes sur vous; mais en entreant à Votre sujet dans celles, que je crois conformes à celles du plus grand nombre des Suedois et même de l'Armée, il rendra un service, propre à lui concilier leur eternelle reconnaissance. Quoiqu'il en soit, rien ne m'empchera d'exprimer mon voeu personel à la Diète et dans tout état, de cause, j'aurais du moins la conviction de n'avoir en d'autre but, que de servir ma Patrie et de rendre un just hommage à Vos vertues.

Svensk ambassadör i Paris var general Fabian Wrede. Mörner och Anckarsvärd besökte även honom och berättade vad de uträttat. Av källorna framgår också att Bernadotte omedelbart efter Wredes visit vände sig till Napoleon med en redogörelse för vad som inträffat. Det skall i detta sammanhang noteras, att han inte talade om att anbudet kommit från löjtnant Mörner, utan nämner bara sitt samtal med Sveriges ambassadör Wrede. Wredes egen skildring av händelseförloppet finns i en förtrolig rapport till utrikesstatsministern, skriven dagen efter mötet med Bernadotte.

Wrede redogör för hur Mörner uppsökt honom och berättat om sitt besök hos Bernadotte och sin anmodan till denne att bli Sveriges tronföljare. (Märkvärdigt att Wrede inte nämner att överadjutanten August Anckarsvärd följde Mörner). Wrede framhåller därefter i rapporten, att han alltid misstänkt att Napoleon innerst inne önskade någon annan som tronföljare i Sverige än de personer som hittills varit på tal. Med förslaget om Bernadotte trodde han sig ha fått ”en stråle av upplysning” och beslöt sig för att göra allt för att stödja detta. Efter en redogörelse för sitt samtal med Bernadotte, diskuterade Wrede Napoleons hållning, framhöll att han inget med säkerhet kunde säga, mer än att han personligen trodde, att kejsaren kanske önskade stödja Bernadotte, dock utan att kompromettera sig. Wredes egen mening framgår klart av den karakteristisk han därefter ger av Bernadotte:

Fabian Wrede
överste, generallöjtnant, statsråd,
fältmarskalk, 1760-1824

”Frågar Ed. Excellence om min tanke om prins Ponte Corvo, så svarar jag uppriktigt, att jag för honom har en obegriplig högaktning, ej allenast som statsman och fältherre, men som dygdig och ädel man. Vox populi, vox dei: hela Tyskland och hela Frankrike har denna tanke. I sin enskilda levnad är han här ett verkligt exempel utan efterföljd: God man, god far, god vän, god förman är han älskad av alla som omger honom. Ett slags independence i sitt varelsesätt har troligen givit anledning till misstanken, att han uppskattas mindre av kejsaren – jag har dock flera gånger sett dem tillsammans utan att kunna se anledning till denna supposition. Att han är verkligt högaktad av kejsaren vet alla. Nu har jag sagt allt vad jag vet om prins Ponte Corvo – allt vad jag har gjort i anledning av Mörners étourderie – jag har varit ett slags diplomat här, jag har således agerat en consequence – i Sverige blir jag simplexment friherre Wrede, och min röst ger jag åt den mest förtjänta”

Fabian Wrede
överste, generallöjtnant, statsråd,
fältmarskalk, 1760-1824

Fursten av Ponte Corvo
Fältmarskalken Bernadotte av Paris
1806-1810

Ambassadör Wrede ger i sin rapport en helt annan bild av sin egen roll i sammanhanget, av sitt samtal med Bernadotte, än vad som framgår av Bernadottes eget samtida brev till Napoleon. Bernadotte skulle, enligt Wrede, varit den som tagit upp frågan om tronföljarvalet och omedelbart inlett samtal med frågan om han kände Mörner, samt begärt att Wrede uppriktigt sade vad han menade om både person och sak. ”Vad person anbelangar”, skulle Wrede enligt sin egen rapport ha svarat, ”så kan ni se både hans figur och i synnerhet av hans démarche, att det är en ung étourdi och entusiast”. Vad saken angick betvivlade Wrede inte att tanken kunnat uppstå hos flera personer, att Bernadotte vore en passande kandidat, men om denna tanke var mer eller mindre allmän kunde han inte säga.

Allt han visste, framhöll Wrede, var att han officiellt inte hört ett ord om detta. Själv skulle han så tillfogat det skäl som talade emot valet av Bernadotte, såsom religionen, språket och antagandet att Bernadotte skulle vara ”i mindre god ställning hos kejsaren”.

Bernadotte uppger däremot i sitt brev till Napoleon, att det var Wrede som tog upp ämnet, och att denne hade framhållit att kungens uttalande i sitt brev till förman för valet av Fredrik Christian var framvingat av omständigheterna och inte svarade mot hans hjärtas mening. Sedan dess hade saken tagit en ny vändning, underströk Wrede, och stämningen i landet skulle utpräglat vara för valet av honom, dvs. Bernadotte, om blott kejsaren gav sitt samtycke.

I valet mellan Bernadottes och Wredes redogörelser för samtalet dem emellan, talar allt för att Bernadotte ger en mera sanningsenlig framställning. Wrede kunde gärna öppet erkänna att han i Paris direkt motarbetade det förslag som Sveriges kung och regering framfört i brevet till Napoleon.

Wrede ställde sig alltså i verkligheten utan tvivel bakom Mörners förslag och uppmanade själv Bernadotte att om Napoleon gav sitt samtycke, ställa sig till förfogande som kandidat till valet av tronföljare av Sverige.

Fabian Wrede
överste, generallöjtnant, statsråd,
fältmarskalk, 1760-1824

Kejsar Napoleon
1810

Fursten av Ponte Corvo
Fältmarskalken Bernadotte av Paris
1806-1810

Fältmarskalken Bernadotte var intresserad. Uppenbarligen såg marskalken här sitt livs chans. Hela vintern 1809-10 hade han varit befriad från alla sina plikter som fransk marskalk, han var med andra ord arbetslös eller friställd. Han och hela hans familj och släkt var djupt religiösa katoliker. Efter det att Napoleon satte påven Pius VII i fångenskap sommaren 1809 och begränsade rörelsefriheten för prästerskapet gjorde Bernadotte motstånd mot Napoleon. Enligt en populär skröna skulle Bernadotte ha haft en tatuering från denna tid med orden **Död åt kungar**. Uppenbarligen uttryckte sig den framtida kungen 1797 faktiskt på följande vis: **"Republikan både av princip och övertygelse vill jag till min dödsstund bekämpa alla rojalister."** Då sattes påven Pius VII i fångenskap. Napoleon ville helst hålla Bernadotte på avstånd. Bernadotte skulle just resa till Rom för att tillträda en befattning som generalguvernör över Kyrkostaten, då förslaget om tronföljarskap i Sverige kom i stället. Napoleon blev glad över förslaget.

Fursten av Ponte Corvo
Fältmarskalken Bernadotte av Paris
1806-1810

Carl Otto Mörner,
författare
friherre, militär, vice
landshövding,
1781-1868

Gustaf af Wetterstedt
greve, en av rikets herrar,
1776-1837

I början av juli återkom Mörner och Anckarsvärd till Stockholm. Genom hovkansler Gustaf af Wetterstedt, den man som ordnade så att Mörner kom i väg som dubbelkurir till Paris, fick de båda herrarna företräde för landets statsminister, Lars von Engeström. Ur statsministerns "Minnen och anteckningar" lånar vi följande: "Det gör mig ondt, sade jag, att ni ej fått roa er i Paris. Hvad förer er så hastigt hem? Har ni ondt eller godt att säga oss?" "Godt", svarade han. "Nå, Gud ske lof! Det äro vi icke vana vid. Hvar äro edra depescher?" "Jag har inga sådana, ty jag ville ej emottaga något af baron Lagerbjelke."

Lars von Engeström
Utrikesstatsministern
1809-1826

Hans Henrik Erik
von Essen
greve, politiker
1755-1824

"Hvad medförer ni då?" "Att jag förmått prinsen af Ponte Corvo att emottaga svenska kronan." "Huru kunde ni tala med honom derom utan att vara befullmäktigad?" "Det talades i Paris om konungen af Danmark. Väljes han så bliver Sverige en dansk provins. Vår enda räddning är prinsen af Ponte Corvo." "Är Ni säker att han emottager, så att ni ej på dubbelt sätt komprometterar?" "Åh, ja, jag har här ett bref." "Från honom till er?" "Nej, från mig till honom." "Hvad bevisar det?" Under detta samtal inträdde excellensen Grefve Essen. Då han såg Wetterstedts och min förvåning frågade han efter orsaken. Jag bad Mörner berätta. Sedan han slutat, sade Essen: "Pojke, Du borde sitta der varken sol eller måna skiner på dig." Av denna minnesanteckning framgår ganska tydligt att utrikesstatsminister Engeström inte visste om att det var överadjutanten August Anckarsvärd som följde Carl Otto Mörner till Paris, och inte Wetterstedts såsom läser man av anteckningen. Vidare framgår tydligt att varken Mörner eller Wetterstedts hade tillstånd eller fullmakt. Att resa till Paris med politiskt uppdrag på en mycket hög nivå i samband med tronföljare i Sverige utan fullmakt och befogenhet är otänkbart. Hade Anckarsvärd fullmakt och befogenhet i stället? Varför nämnde inte Wetterstedt att han inte följde Mörner till Paris och varför teg även Mörner om detta? Enligt Essen begick Mörner ett brott.

Gustaf Lagerbjelke (hovkansler), kabinettssekreterare och statssekreterare, 1777-1837. Hans egen uppfattning om Mörners resa till Paris är följande i en "enskild apostille" av honom till utrikesstatsministern: "I djupaste förtroende. Mörner visste i Stockholm, att K.M. skrev till kejsaren om tronföljden, han har sagt det åt General Wrede, men för Guds skull, säg inte därom till generalen, som förtrott mig under tysthetslöfte, att Mörner tyckte sig göra vad han efter konstitutionen hade rättighet till, men att K. M. gjort helt annat. Det är ursinnigt /.../ Eders Excellence kan tänka att Mörner ej tagit denna opinion ur sitt huvud, men ur andras".

Det är än idag en viktig fråga i samband med Mörners befogenhet, fanns den eller fanns den inte? Gustaf Lagerbielke i en samtida depesch till utrikesstatsministern skriver att han inte kunnat finna annat än att han (Mörner) gått andras ärenden, samt att vissa okända personer i Sverige begagnat sig av hans ungdom och oerfarenhet.

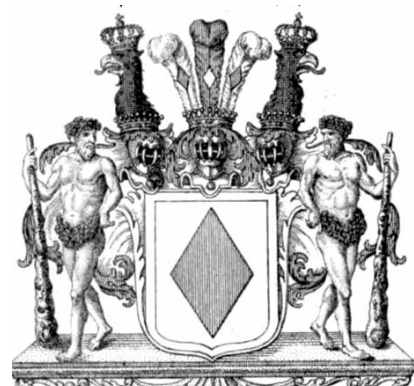
Några bevis för att Mörner handlat på uppdrag har aldrig kunnat presenteras. Om så varit fallet riktar sig misstankarna främst mot Mörners blivande svåger, hovkanslern Wetterstedt, en av det franska partiets ledande män i Sverige. Denne var den ende som i statsrådet den 1 juni opponerade sig emot att kungen i brevet till Napoleon skulle föreslå någon bestämd kandidat och förordade att man helt enkelt hänsköt frågan till Napoleon. Vidare var det på Wetterstedts förslag som man sände två kurirer till Paris, och Mörner fick således i uppdrag att resa som extra kurir. Också det brott mot tystnadsplikten som Lagerbielke påtalar i sin apostille, måste tillskrivas Wetterstedt. Nu börjar det faktiskt hända saker och ting i samband med avslöjandet om tronföljdens sanna version samt vem eller vilka som låg bakom det hela.

Eberhard Ernst Götthard von Vegesack
General, 1763-1818

Rapporten till konungen är, vad Mörner angår, i sin tjänst avfattad i följande smickrande ordalag:

”Fändrick Baron Otto Mörner; denne skicklige Officers militairiska kändedom har jag ofta begagnat, och med egna ögon sett hans rådighet i elden. Öfverste-Lieutenant Druftva lemnar största loford öfver hans förhållande.”

Släkten greve von Schwerins vapen
1787

Vad General von Vegesacks ovan nämnda yttrande till greve von Schwerin beträffar, så var det så att då greven begärde alltför omständliga förhållningsorder för sig under generalens frånvaro från Lappfjärd, yttrade General von Vegesack slutligen i allas närvaro:

Jag beder eder, att endast följa adjutantens råd, då kan ni vara säker att handla militäriskt rätt.

Detta yttrande om Mörner kan ytterligare intyga att han var van att ta order från sin högre omgivning så att militäriskt sett handlade han rätt i samband med tronföljden.

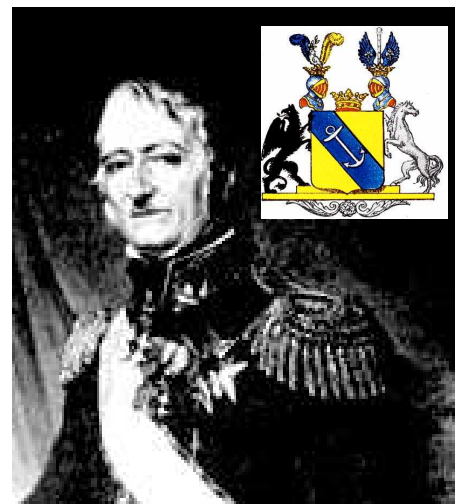
Gustaf O Lagerbring
Generalmajor
1759-1847

Kongl. Maj:t har i Nåder befallt, att Lieutenanten vid Uplands Regemente Baron Otto Mörner genast begifver sig till Upsala och der förblifver tills vidare ordres, och får således den redan erhållne permissionen att resa till Örebro, för att bevista instundande Riksdag, icke begagnas.

Stockholm den 19 Juli 1810.

G. Lagerbring.

Regementschef.

Gustaf O Lagerbring
Generalmajor
1759-1847

Efter att Mörner lämnat utrikesstatsministerns kontor tillsammans med Wetterstedt, fick han resa till Uppsala, varifrån han fick reseförbud. Vem låg bakom denna arrestering? Wetterstedt?

Örebro i augusti 1810

Tredje scenen i dramat utspelades i Örebro

Riksdagen 1810

Nikolaikyrkan, användes som rikssal vid
1810 års riksdag
Kyrkan är symbol för religionen

Nikolaikyrkan, användes som rikssal vid
1810 års riksdag
Kyrkan är symbol för religionen

Tredje scenen i dramat utspelades i Örebro – dit riksdagen förlagts under intryck av oroligheterna i Stockholm, som bl.a. lett till det Fersenska mordet. **Riksdagen 1810** ägde rum i Örebro med början den 30 juli. Detta var en urtima riksdag som sammankallades med anledning av val av ny tronföljare.

Den 23 juli samlades riksdagen i Örebro och den 30:e de började den sitt arbete. Den framställning Kungl. Maj:t den 6 augusti överlämnade till riksdagens hemliga utskott innebar ett klart förord för valet av Fredrik Christian av Augustenborg. Mot Bernadotte anfördes som argument : "Främmande gudelära, ingen kännedom om landets seder, organisation, språk, det senare i synnerhet svårt att lära vid 46 års ålder", samt slutligen "efter allt sannolikhet ögonblickligt krig med England, om han väljs". Hemliga utskottet följde i en skrivelse Kungl. Maj:ts förslag i tronföljdsfrågan. I verkligheten verkade frågan därmed vara avgjord.

Dessa var då kandidater i tur och ordning:

Hertig Fredrik Christian

Kung Fredrik VI av Danmark

Oldenburg

Jean Baptiste
Bernadotte

Vid riksdagsöppnandet hade ett hemligt utskott tillsatts med tolv representanter under generalen Fabian Wredes ordförandeskap. När utskottet väl beslutat sig för en kandidat, skulle hans namn godkännas av statsrådet och därefter av riksdagen. De kandidater som utskottet hade att välja mellan var förutom Fredrik Christian och Bernadotte, hertigen av Oldenburg och kungen av Danmark Fredrik VI. Vid omröstningen den 8 augusti röstade elva av de tolv utskottsledamöterna på Fredrik Christian. Fabian Wrede anmälde avvikande mening och röstade på hertigen av Oldenburg - troligen för att han lovat konungen att inte rösta på Bernadotte

Statssekreteraren Hans Järta, vid denna tidpunkt en av Sveriges ledande politiker, skrev i ett brev från Örebro den 3 augusti följande:

Hans Järta (1774-1847)
Statssekreterare, politiker

”Ponte Corvianska /dvs. Bernadotteska, franska /partiet försvagas dagligen. Det uppehålls endast av några få unga militärer, några bönder, och några präster, som anse den kraftfulle generalen som en planka, på vilken det vördiga ståndet kan frälsa sig under våra revolutionära bränningar”.

(Järta, som var en av 1809 års män, var i ungdomen radikalliberal och senare liberalkonservativ. Han räknas som en av den svenska idékonservatismens första sagesmän. Under sin liberala period avsade han sig sitt adelskap, bytte stavning på efternamnet, och blev därmed stamfader till den ofrälse släkten Järta).

Hans Järta (1774-1847)
Statssekreterare, politiker

Plötsligt tog emellertid frågan en överraskande vändning. På kvällen den 10 augusti, samma dag som hemliga utskottet avlämnat sin skrivelse, erhöll Engeström underrättelse om att en fransk politisk agent vid namn J.A. Fournier, f.d. fransk konsul i Göteborg, önskade få komma till Örebro för att till Engeström framföra ett viktigt budskap från Paris.

Sedan han anlant meddelande Fournier att han kom som ombud för Bernadotte. Det enda legitimation Fournier kunde visa var ett till Engeström riktat rekommendationsbrev från den svenske generalkonsuln i Paris, Elof Signeul, där denne framföll att Fournier kom till Sverige i privat ärende, men sade sig tro att han samtidigt anförtrots ett viktigt uppdrag. Han hade med sig ett ekonomiskt förslag direkt från Bernadotte, ifall valet skulle gynna honom.

Elof Signeul (1770-1835)
Generalkonsul i Paris 1810

Jean Antoine Fournier (1761-1824)
fransk politisk agent 1810

Förutom rekommendationsbrevet med bifogat ekonomiskt förslag hade Fournier dessa dokument med sig till Örebro när han mötte utrikesstatsminister Engeström.

Jean Antoine Fournier
(1761-1824)
fransk politisk agent 1810

Samma dag som Engeström tog emot Fournier, den 11 augusti, föredrogs i statsrådet hemliga utskottets betänkande i tronföljdsfrågan. Engeström begärde då genast att behandlingen av frågan i statsrådet skulle uppskjutas. Fournier presenterade det ekonomiska förslaget i samband med tronföljarens val till Engeström, vilket innehöll bl. a. följande fakta:

- 1 Åtta miljoner francs att inom sex månader insättas uti svenska riksgäldskontoret emot 4 % årlig ränta,**
- 2 Likvidering av de svenska fordringarna hos franska regeringen varav en million francs skulle vid prinsens ankomst till Sverige kontant betalas och efter fordringarnas totalbelopp på vederbörande fördelas;**

Lars von Engeström
Utrikesstatsministern
1809-1826

3 Utbyte av prinsens enskilda fasta egendomar i Frankrike och Hanover emot de av Hans Maj:t fransmännens kejsare uti svenska Pommen bortskänkta domäner.

Självklart fanns täckning med i förslaget. När Engeström tog emot och läste det, godkände han omedelbart anbudet i sin helhet som direkt sändes till Bernadotte.

I den promemoria som Engeström följande dag överlämnade till kungen, lämnade han en redogörelse för de anbud som Bernadotte "genom ombud" låtit framföra. Vad som stod utöver anbudet i det bifogade brevet kom aldrig fram till allmänhetens kännedom. Någon uppgift om de fullmakter detta "ombud" hade visat upp gav Engeström inte, i alla fall inte offentligt; han ställde sig i stället personligen som garant för trovärdigheten av Fourniers uppgifter genom att i promemorian uttala, att han såsom enskild man inte kunde "på minsta sätt, draga deras riktighet i tvivelsmål." Dock medgav han att de icke hade all säkerhet som "Jag, uti det ämbete jag bekläder, bör fordra." Vad som kommer fram av Engeströms promemoria är att det fanns flera handlingar som hållits hemliga. "Men de äro", fortsatte Engeström i promemorian, "av så stor vikt för fäderneslandet att de, efter min **underdåniga** tanke, bör påverka det val, för vilket riksens ständer äro församlade.

Engeström hade i promemorian inte bara accepterat Fourniers uppgifter och anbud, han ställde sig själv med hela sin auktoritet som utrikesstatsminister bakom dem. För den händelse Bernadotte skulle komma i åtanke vid valet av tronföljare, lovade han, skrev Engeström i sin promemoria, att genast skaffa sitt nya fädernesland förmåner som ovan.

Lars von Engeström
Utrikesstatsministern
1809-1826

Gustaf af Wetterstedt
greve, en av rikets herrar,
1776-1837

Fabian Wrede
överste, generallöjtnant, statsråd,
fältmarskalk, 1760-1824

Gustaf Lagerbielke (hovkansler),
kabinettssekreterare och
statssekreterare, 1777-1837.

Lars von Engeström gick nu med kraft in för valet av Bernadotte. Utfästelserna om de stora **ekonomiska** förmåner detta val skulle medföra hade givit honom det vapen han behövde för att kunna genomdriva valet. Det vållande inga större svårigheter att vinna statsrådet för den nya linje i tronföljdsfrågan, som Engeström nu gjorde sig till talesman för. Särskilt den i utrikespolitiska frågor inflytelserike Wetterstedt, som ända från början hade fört det franska partiets talan, hälsade med glädje Engeströms omsvängning.

Men riksdagens hemliga utskott lät sig inte övertygas lika lätt. Förslaget om valet av Bernadotte mötte segt motstånd. Trots att Lars von Engeström försåg utskottets ordförande Fabian Wrede med en ström av material, (topphemliga okända handlingar) för att denne som själv varmt stödde Bernadottes kandidatur skulle kunna genomdriva valet i utskottet, beslöt detta dock upprepade gånger att bordlägga frågan i avvaktan på underrättelser från Paris om hur Napoleon ställde sig. Vad hände och varför? Det hemliga utskottets ordförande Fabian Wrede tyckte uppenbarligen inte om att Bernadotte skulle betala för den svenska kronan, med andra ord: monarkin var inte till salu. Det var ju ett avtal och avtalet skulle träda i kraft vid prinsens ankomst till Sverige. Det har uppenbarligen godkänts också av Engeström. Av de topphemliga handlingarna framgick att Jean Antoine Fournier verkligen var Bernadottes ombud, men förmodligen förekom inte Napoleons namn i handlingarna. På grund av detta ville Wrede ta reda på om Napoleon kände till avtalet och i så fall vem som skulle betala, den franska staten eller Bernadotte själv.

Till sist, genom en starkt vinklad tolkning av den svenske ministern Gustaf Lagerbielkes dunkelt formulerade depescher, nådde Engeström och Wetterstedt sitt mål. Kandidat var fursten av Ponte Corvo och fältmarskalken Bernadotte av Paris. Den 16 augusti gjordes en ny votering, som med 10 röster mot 2 förordade den franske fursten. Den 18 augusti bifölls propositionen, och den 21 augusti utkorades han av ständerna under stormande jubel till kronprins. Den 25 augusti justerades valakten och successionsordningen. Bernadotte tog som kronprins det mera svenskklingande namnet Karl Johan. Dock blev det innan man tog detta beslut kraftiga slagsmål i bondeståndet om huruvida man skulle välja **Fursten av Ponte Corvo** eller **marskalk Bernadotte av Paris** till svensk kronprins, det visade sig senare att de båda kandidaterna var en och samma person.

Den 21 augusti i kyrkan i Örebro valde riksdagen enhälligt Jean Baptiste Bernadotte, fursten av Ponte Corvo och fältmarskalken Bernadotte av Paris till Sveriges tronföljare för 8 millioner francs, därmed hade han köpt monarkin i Sverige och riksdagen sålde den till honom. Enligt uppgift infriades aldrig avtalet sedan Karl Johan Bernadotte väl blivit vald. Detta låter som om Fournier skulle ha kommit som ombud med tomma händer till Örebro för att möta Engeström, men avtalet i form av anbud eller utfästelser finns kvar än idag och likaledes kungahuset Bernadotte.

Motiven för valet av Bernadotte

Det samtida källmaterialet ger officiellt en klar bild av vilka motiv som spelade den avgörande rollen för valet av Bernadotte i Örebro 1810. Huvudmotiven var tre:

1. den uppfattning man fått av Napoleons önskemål;
2. kraven på en kraftfull och militärt kapabel tronföljare; samt
3. de ekonomiska förmåner i form av ett avtal Bernadotte utlovade, om valet föll på honom.

Han betalade för kronan.

Sedan det hemliga utskottet i Nikolaikyrkan i Örebro bestämt sig, gällde det att i riksdagen demonstrera sin lojalitet mot den nye makthavaren. Alla slöt nu upp kring beslutet. Hans Järta skildrar händelseförloppet i ett brev till sin hustru på följande sätt:

Hans Järta (1774-1847)
Statssekreterare, politiker

”Valet av Ponte Corvo gick i går med en sällsynt enhällighet. Inom en halvtimme var det avgjort i alla stånd. Bönderna började, därnäst borgarna, så prästerna och sist adeln. Ärkebiskopen, som hoppas att få sin son kammarjunkaren, employerad hos den nye kronprinsen har, sedan valet var otvivelaktigt, ivrigt arbetat för Ponte Corvo. Han gav i går en middag åt hela ståndet, varpå följde ett förtvivlat fylleri; de vördiga fäderna raglade flocktals på gatorna i fullt dagsljus. Jag själv såg ärkebiskopen, illa ledd av tvenne andra doctorer och åtföljd av 10 eller 12 mer och mindre rusiga präster, bringas hem om aftonen ifrån källaren, där kalaset hölls. Ett sådant bacchanaliskt tåg har jag aldrig sett utom på tavlor. Jag hade i går och har ännu roligt att se det lycksökeri, som genast uppenbarat sig. Var och en har bidragit kraftigt till valets utgång. Jag ihågkommer mitt vanliga ordspråk: ”Detta hava klensmedsgesällerna gjort” och med tämlig framgång fått namnet klensmedsgesäller fäst vid några av det mest utmärkta fjäskarna. Tiden skall utvisa, om detta val, vilket jag ännu anser blott som ett mindre ont, blir verkligen gott”.

Hans Järta (1774-1847)
Statssekreterare, politiker

Än mer skeptisk mot den nya kronprinsen var konung Karl XIII och drottning Hedvig Elisabeth Charlotta

Efter valet skriver hon: ”För kungen gällde det att övervinna från barndomen fast rotade fördomar, att avstå från att vara omgiven av en furstlig familj, att underkasta sig, se sin släkt för alltid avlägsnad från tronen och att bestämma sig för en främling; en fransk general vilken man varken kände till karaktär eller åsikter, som kanske skulle vara högfärdig och övermodig liksom nästan alla uppkomlingar brukar vara”.

Vad hon avslöjade i sin dagbok, är att hela valet av den okände fransmannen var en chock för båda två, när de fick veta om affären mellan Engeström och Fournier, i vilken fransmannen betalade, köpte den svenska kronan. Det framgår klart av hennes anteckningar.

Hedvig Elisabeth Charlotta, maka till Karl XIII, har i sin välskrivna och historiskt värdefulla ”dagbok” skildrat livet vid hovet och den politiska utvecklingen 1775- 1818.

Hedvig Elisabeth Charlotta, maka till Karl XIII, har i sin välskrivna och historiskt värdefulla ”dagbok” skildrat livet vid hovet och den politiska utvecklingen 1775- 1818.

Karl XIII

Karl XIII

Gustaf af Wetterstedt
greve, en av rikets herrar,
1776-1837

Efter valet i **Nikolaikyrkan** i Örebro skrev Wetterstedt ett mycket intressant brev till Mörner.
Wetterstedts brev lyder så här:

Örebro den 19 Augusti 1810.

Af närlagde dokument ser du, att din på egen hand började underhandling i Paris sedermera tagit en allvarsam vändning. Om Tisdag blir valet, och efter all anledning får Hertigen af Ponte-Corvo enhällig kallelse i alla Stånd; om i alla fall några röster skulle frångå honom, blir det till högst obetydligt antal. Jag har sökt göra propositionen så rörande jag kunnat.

Carl Otto Mörner, författare
friherre, militär, vice
landshövding,
1781-1868

Jag har talat med General Adlercreutz om din hitkomst, han vill det icke gerna, och hvarföre kan du icke ge dig tillfreds i Upsala, då saken i alla fall går? Man säger, och det med rätta, att ingen i fredstid kan hindra en Riksdagsman komma till Riksdag, och ej eller proponera hvem han vill till Thronföljare; här är likväl ett annat förhållande: du var ej som enskildt person i Paris, men som kurir på visst sätt officiel person, och i denna egenskap förtjenar du tilltal, då du gör något utan autorisation. - Laga för all del, att ingen motion väckes för dig i Ståndet, ty det skulle endast sönderbryta oss. Jag ville gerna byta med dig och vara långt ifrån arbete och Riksdagsgräl.

Den beständige Vän,

G. af Wetterstedt.

Till detta brev återkommer jag lite senare vid avslutningen av detta tema, eftersom detta brev kan vara ett bevis på en händelse som är ouppklarad än i dag. I brevet framgår klart och tydligt att han inte gav uppdrag åt Mörner. Av vilken anledning ljuger han?

Karl Johan
Kronprins, 1810

Efter att fursten av Ponte Corvo valts till Sverige kronprins i **Nikolaikyrkan**, skrev han följande brev till Mörner:

J'ai appris avec beaucoup de peine, Monsieur Le Baron, le désagrément, que Vous avez éprouvé par rapport à moi. J'y prend trop de part, pour ne pas employer tous les moyens, qui sont à ma disposition, pour le faire cesser. - Soyez persuadé que je négligerai aucune occasion de vous prouver ma sincère estime, ainsi que les sentiments avec lesquels je serai toute ma vie, Monsieur Le Baron.

Paris le 20 Août. 1810.

Votre affectionné Ami,

J. Bernadotte.

M:cl Prince et Duc de Ponte-Corvo.

Detta är alltså Bernadottes personliga brev till Mörner, vilket även Wetterstedt kände till, eller hade läst.

Carl Otto Mörner, författare
friherre, militär, vice
landshövding,
1781-1868

Den 23 september skriver Napoleon ett bemyndigande för fursten av Ponte Corvo att antaga titel och rang av Sveriges kronprins:

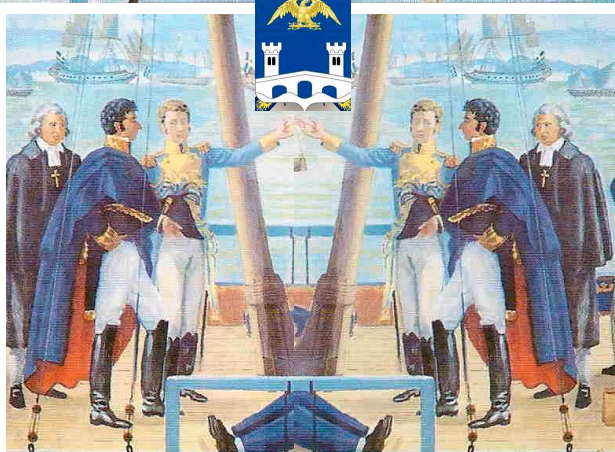
Kejsar Napoleon
1810

Fursten av Ponte Corvo
Kronprins av Sverige
1810

Napoleon, genom Guds nåd och författningen fransmännens Kejsare, Konung af Italien, Beskyddare för Rhenförbundet, Medlare för schweiziska förbundet, till alla närvarande och efterkommande hälsning. Vår kusin, fursten af Ponte Corvo, marskalk af kejsardömet, har i ödmjukhet framställt, hurusom Sveriges ständer på konungens proposition hade tilldelat honom titeln kronprins af Sverige med arfsrätt till tronen, men att han, såsom varande vår undersåte, icke kunde mottaga denna höga rang, med mindre vi värdigades bemyndiga honom därtill. Viljande gifva åt sagde vår kusin, fursten af Ponte Corvo, ett synnerligt bevis på vår välvilja, hafva vi i kraft af detta bref bemyndigat och bemyndiga sagde vår kusin, fursten af Ponte Corvo, marskalk af kejsardömet, att mottaga titeln och rangen af Sveriges kronprins, honom tilldelad af rikets ständer på konungens proposition, med de rättigheter och prerogativ, som därvid äro fastade. Och för att det må för alltid vara fast och stadigt, hafva vi underskrifvit detta med egen hand. Gifvet i vårt palats S:t Cloud den 23 september i nådens år 1810.

Napoleon

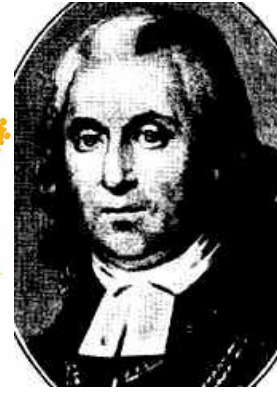
Den nyvalde svenske kronprinsen i Helsingör den 20 oktober 1810. En resväska av trä, kanske med pengar?

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

Karl Johan
Kronprins, 1810

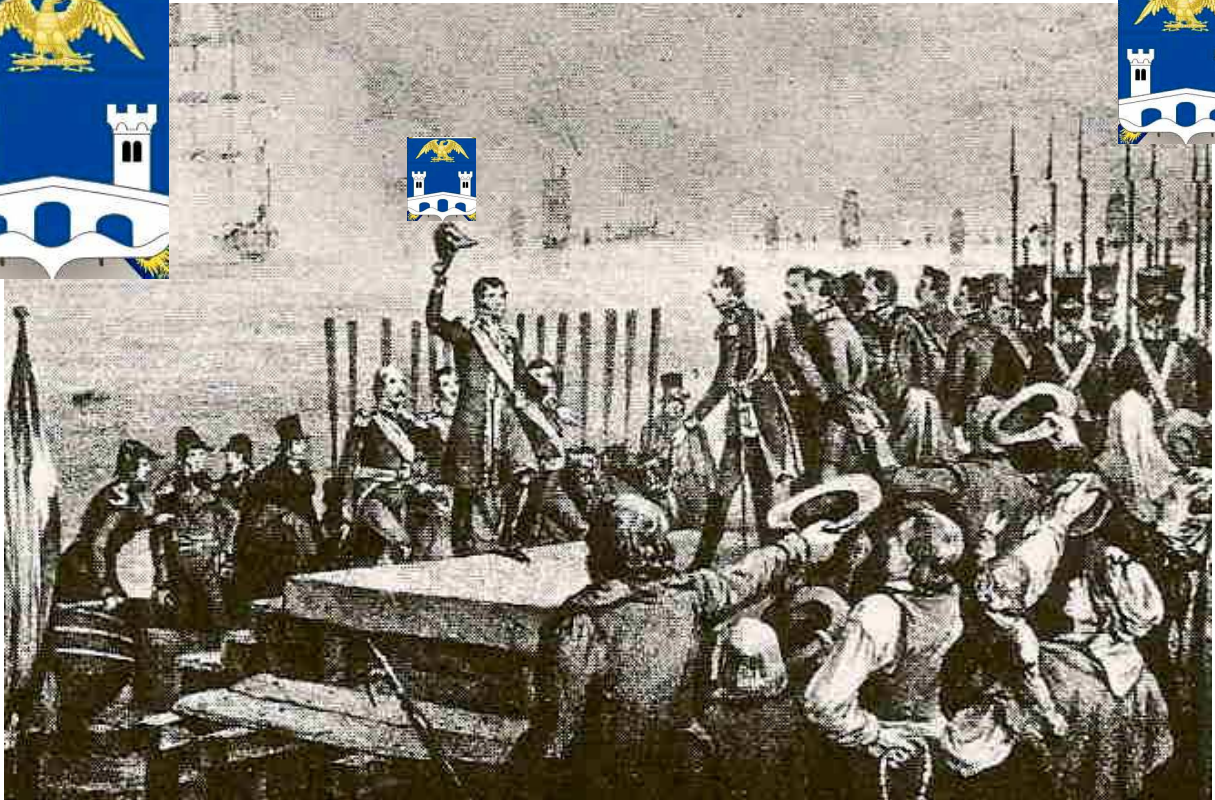

Jacob Axelsson Lindblom
Ärkebiskop
1805-1819

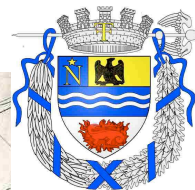
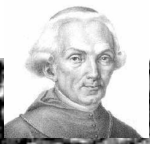

Hans Henrik Erik von Essen
greve, politiker
1755-1824

Den nye kronprinsens möte med Ärkebiskop Lindblom i Helsingör. Inför den svenske ärkebiskopen hade han avlagt en trosbekännelse och därmed övergått till den rena evangeliska läran, skriver historien. I Sverige hade man uppfattningen att en djupt religiös katolik, en nära 50-årig man, hade övergått till den lutherska läran. Han vände ryggen mot Napoleon, eftersom denne satte påvarna Pius VI och Pius VII i fångenskap. Är man född katolik, dör man som katolik i hans sammanhang. Han sökte hämnd i Sverige mot Napoleon.

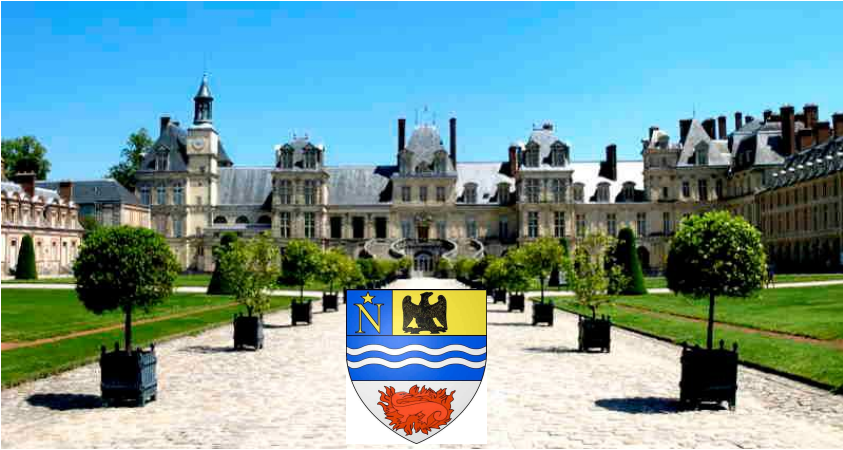
Den 20 oktober 1810, klockan 3 på eftermiddagen landsteg han i Hälsingborg. Där blev han den nye maktbarnen i Sverige. Hans historia i samband med Sverige är fortfarande unik i världshistorien. Enligt avtal skulle en million francs vid prinsens ankomst betalas kontant.

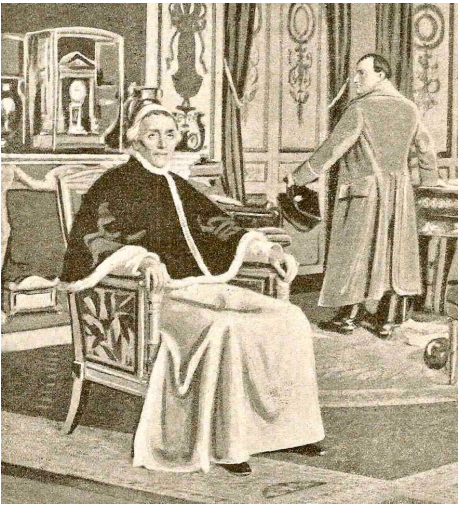
Debut från Savona till Fontainebleau år 1812.

Frans I av Frankrike 1521-1544

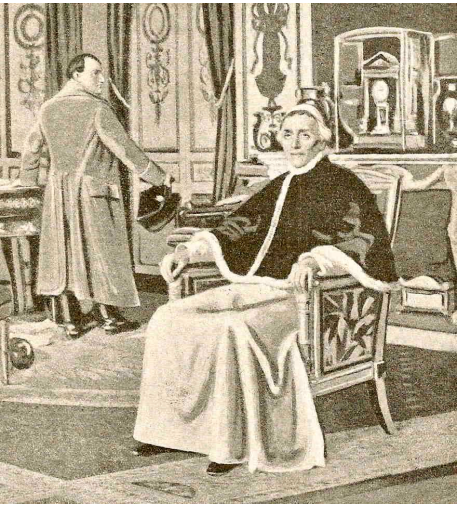

Napoleon och påven Pius VII i Fontainebleau, som byggdes av konung Frans I, dess vapen är en brinnande drake, symbol för moderkyrkan

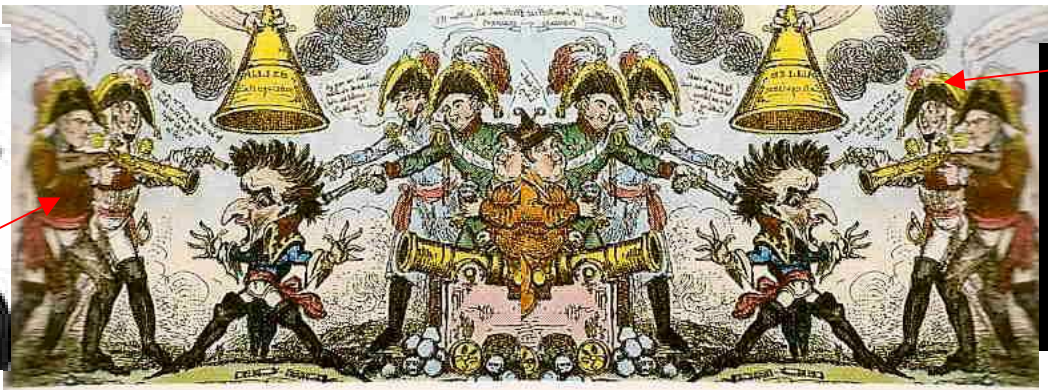

Konkordatet i Fontainebleau den 25 januari 1813

Under mötet lyckades kejsaren själv avtvinga den sjuke och marterade Pius konkordatet i Fontainebleau den 25 januari 1813, där denne direkt avstod från Kyrkostaten. Det var en fullständig kapitulation från påvens sida, vilket Napoleon därefter offentliggjorde som lag. Påven hade samma taktik mot Napoleon som påven Leo I mot Attila. Påven uppträdde här som politiker, diplomat på en högre nivå.

Den 25 januari 1813 skrev de på konkordatet. Napoleon var den siste fransman som ville förgöra Vatikanen, den förste var konungen Frans I av Frankrike 1521-1544, då han angrep påvarna Clemens VII och Paulus III och deras allians. Napoleon var en reinkarnation av bl.a. Frans I

Carl Johan

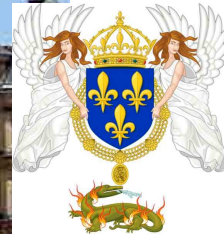
Karl Johan 1810-
Sveriges kronprins

Alliansen mot Napoleon. När det första tillfället dök upp 1812-13, anslöt Karl Johan Sverige till Ryssland, som också var med i alliansen. På detta sätt fördes krig mot Napoleon, och Sverige hade återigen hamnat i krig genom sin kronprins som var den nya makthavaren i Sverige. I verkligheten Alliansens uppdrag var att befria påven från sin fångenskap och återge honom sin makt och frihet.

Alexander I

Alexander I, 1801-1825
Tsar av Ryssland

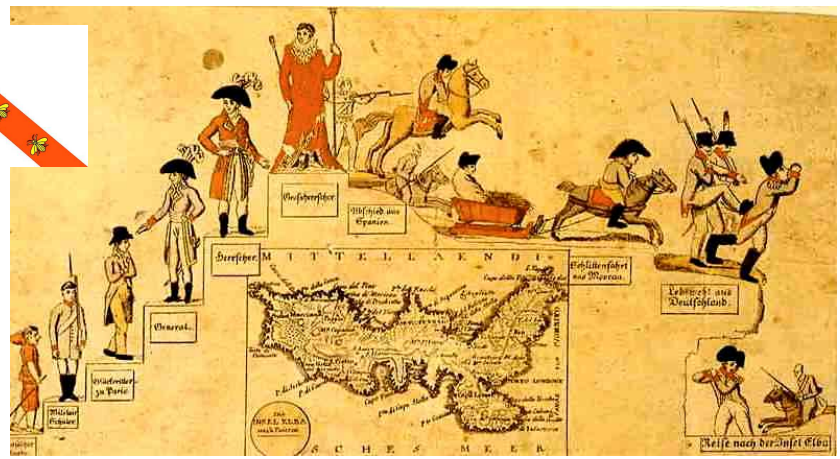
Den viktiga striden, ett tyskt befrielsekrig där Napoleon besegrades av de allierade i slaget vid Leipzig var slutet för Napoleon. I mars 1814 stormade de allierade bestående av Ryssland, Tyskland, England och Sverige Paris. Striden gällde Napoleon och inte folket, förklarade alliansen.

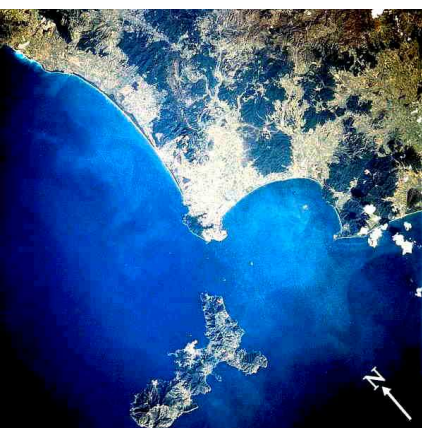
Napoleon abdikerade 11 april 1814 i Fontainebleau och landsförvisades till ön Elba, där han blev guvernör.

Ön Elba. **Elba** (italienska: Isola d'Elba), under antiken känd som Ilva, är en 223 km² stor ö cirka 10 km utanför Toscana i västra Italien. Ön är indelad i åtta kommuner som alla tillhör provinsen Livorno.

Han hade fortfarande spioner i det nya Frankrike och de rapporterade att folket klagade över att det inte blivit bättre, vilket ledarna under frihetskriget hade lovat. Tvärtom hade det varit bättre med Napoleon vid makten, och flera ville att han skulle komma tillbaka till makten. Napoleon hade otroligt tråkigt och fältherren, som hade varit runt om i hela Europa med sina enorma arméer, ville inte sitta och bestämma över små vägar, dammar och dylikt, utan han valde att återvända till Frankrike.

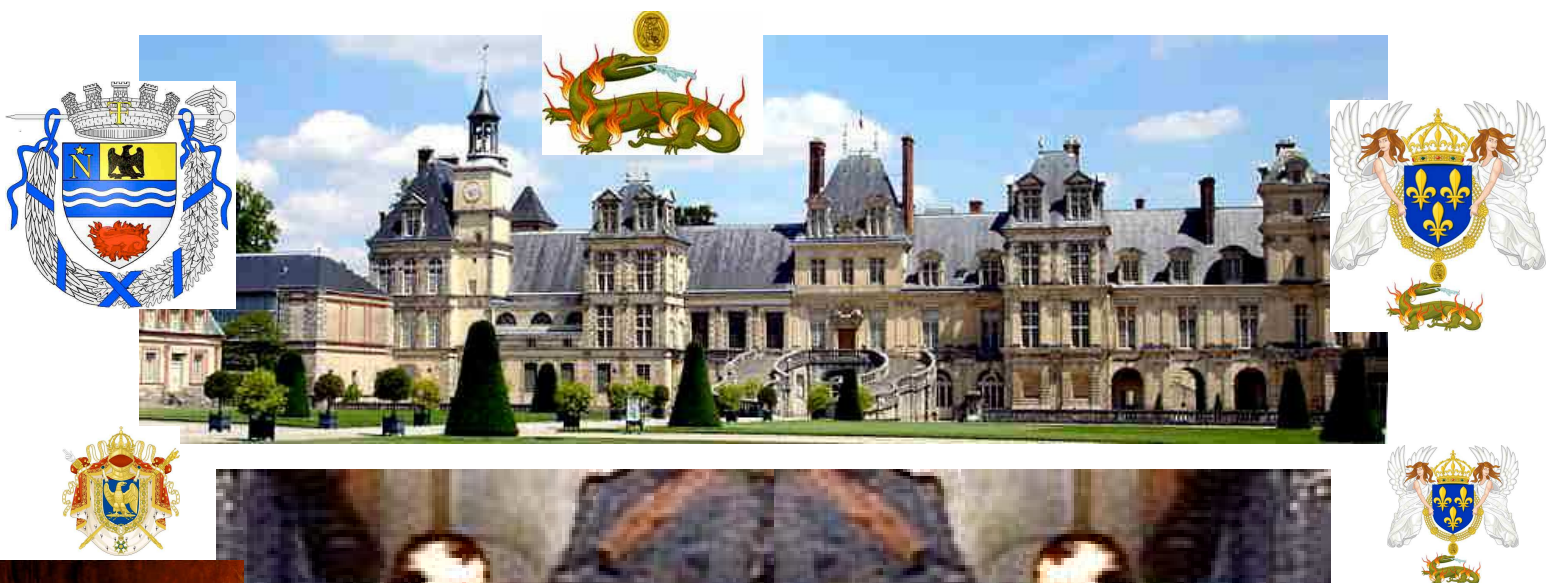

Den 26 februari 1815 seglade Napoleon iväg med tre fartyg mot Frankrike tillsammans med 1 000 soldater. När han anlände till fastlandet tågade han omgående mot Paris. Efter en vecka möttes han av en kunglig armé som inte ville låta honom passera utan hade order om att övertala honom att fara tillbaka till Elba. Den före detta kejsaren vägrade dock och ska ha knäppt upp sin rock och visat upp sin skjorta med hederslegionens märke och sagt: "om ni vill skjuta er kejsare, gör det!". Männerna lade då ner sina vapen och gick över på Napoleons sida. Han mötte fler arméer som också de gick med honom, och när han anlände till Paris hälsade folket honom genom att bära in honom i det kungliga palatset.

Napoleon hade tagit tillbaka makten utan att en kula hade avlossats. Han fick det dock inte lätt, när de allierade samlade enorma arméer utanför Frankrike för att återigen krossa honom. Han skapade en armé bestående av 200 000 man och gav sig iväg för att möta sina fiender, vid kullarna i Waterloo. Efter att den 18 juni ha flytt det förlorade slaget vid Waterloo tvingades Napoleon fyra dagar senare till en andra abdikation samt ny landsförvisning, denna gång till ön Sankta Helena i Atlanten.

Napoleon tvingades till en andra abdikation 22 juni 1815 i Fontainebleau, samt ny landsförvisning, denna gång till ön Sankta Helena, Atlanten.

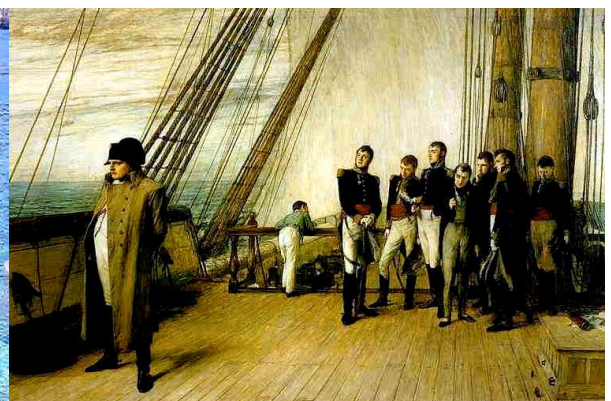
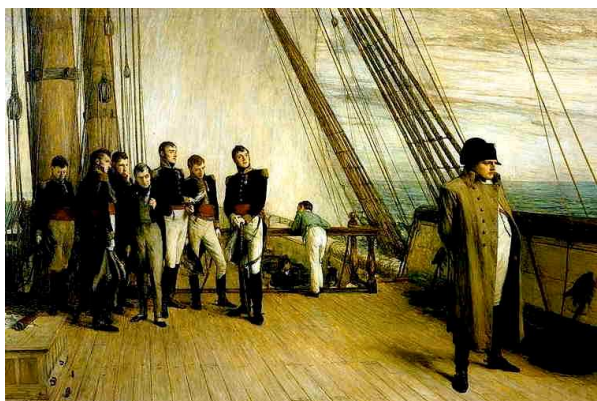
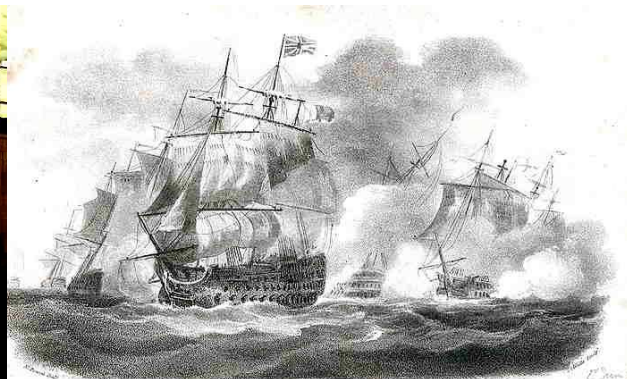
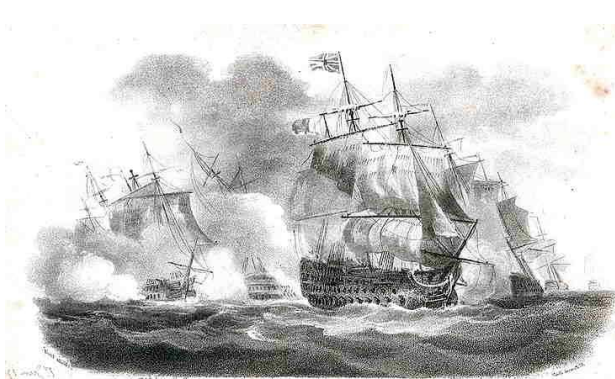

Napoleon lämnade Fontainebleau, Frankrike för gott som förlorare, åtminstone mot påvestolen. Hans närmaste följde honom på den långa resan till den lilla ön Sankta Helena, Atlanten.

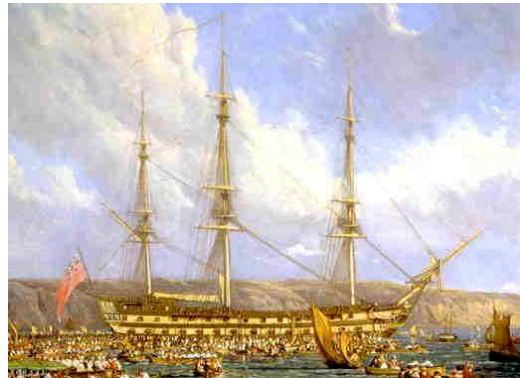
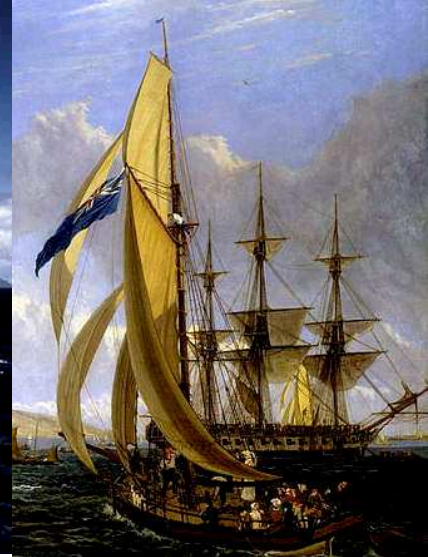
Det brittiska skeppet HMS Bellerophon väntade i hamnen och den 15 juli 1815 gick Napoleon och hans 16 närmaste följeslagaren ombord på skeppet som avseglade samma dag. Destination: Sankta Helena. Napoleon tog farväl av sitt älskande land och folk. Napoleon hade kämpat för frihet, fri religion, en liberal demokrati med kunskap som bas och mänskliga rättigheter i första hand för hela Europa. Men som tidigare var det religionen med påvestolen i spetsen och dess medlöpare som stod i hans väg.

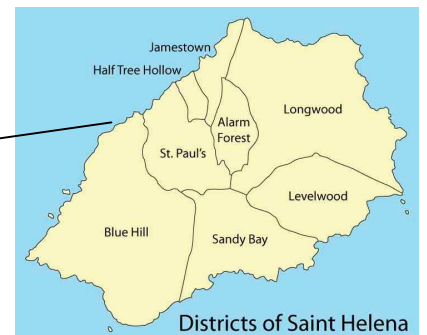
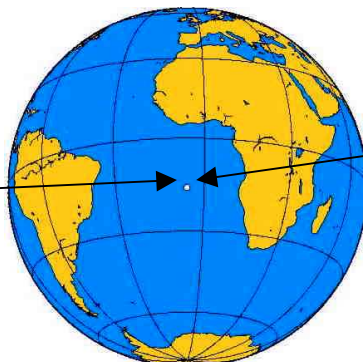
På hela resan på tio veckor funderade Napoleon på vad som hade gått snett, och hur Frankrike och Europa skulle komma att se ut i ändens tid. Hur skulle världen reagera när tiden var inne, och på vilket sätt kommer påvestolen att falla?

St Helena

Efter tio veckors seglats anlände det brittiska skeppet till den lilla ön den 14 oktober 1815. Vid den tiden hade ön endast 2 000 bofasta invånare och omkring 2 700 brittiska soldater. Invånarna utgjordes av en blandning av européer, afrikaner, malajer, indier och kineser, och ön tillhörde egentligen det brittiska Ostindiska kompaniet. Den brittiska regeringen "lånade" således ön.

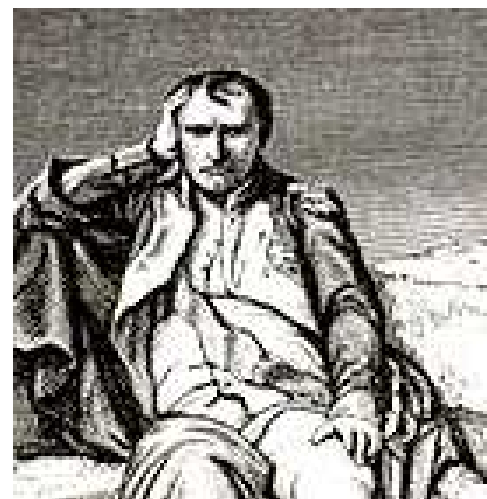
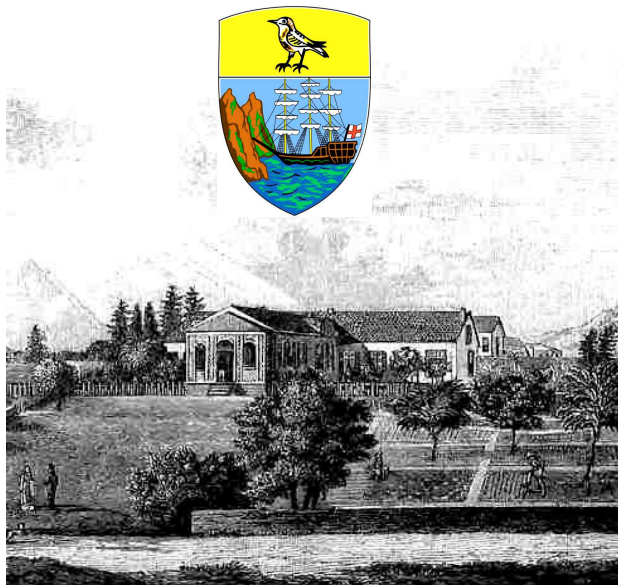

Huset där Napoleon bodde på en herrgård vid namn Longwood med sina medföljare

Napoleon och naturen, där han trivdes i den tysta värld långt borta från sitt rike och folk, men tanken var alltid hemma i Frankrike.

Napoleon i sin fångenskap. En nedbruten och besviken f.d. kejsare, lejonet av Korsika/Juda. Hans mål var att införa bl. a. religionsfrihet, demokrati och kunskap. På det sättet hoppades han på ett mänskligare och tryggare liv åt världen. Han satt där och funderade på ändens tid; hur skulle ändens tid se ut? Hur skulle världen reagera på den? På vilket sätt skulle påvestolen falla i samband med Bernadottes avkomlingar? Han hoppades att hans godkännande av Bernadotte i samband med kronprisvalet i Sverige skulle bli en fullträff i ändens tid.

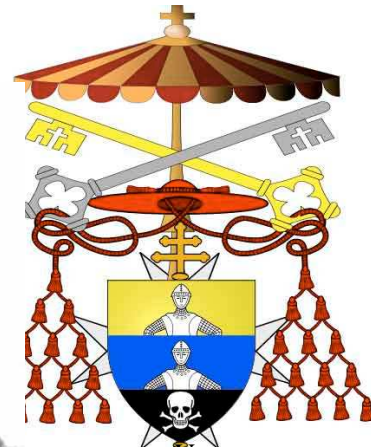
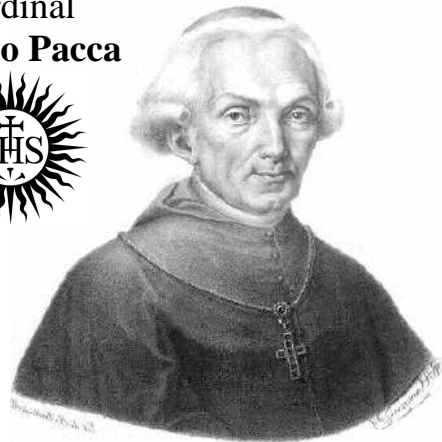
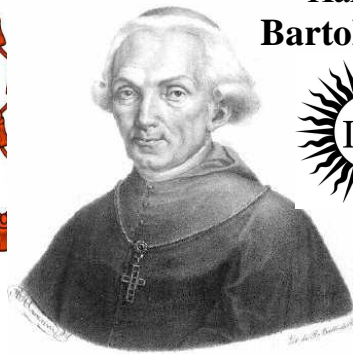

Pius VII, (1800–1823)
253, 97 Rapacious eagle

**Kardinal
Bartolo Pacca**

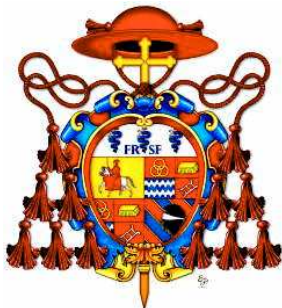
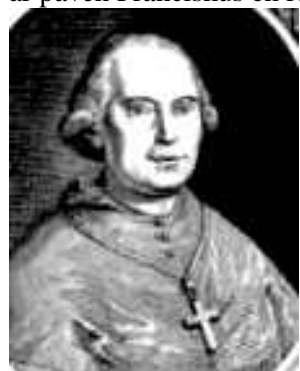

Vacant
Camerlengo
Bartolomeo Kardinal
Pacca. 1814-1824

Kardinal Bartolomeo Pacca, 1801- 1844, var en av påvens närmaste rådgivare. När påven fick tillbaka friheten och kyrkostaten, Vatikanen, var det han som påverkade påven att återupprätta Jesuitorden och inkquisitionen. Protestantiska bibelöversättningar till modersmålet fördömdes och bibelsällskapen förklarades vara "en pest", varigenom själva religionens grundvalar skakades, enligt kardinalen och påven.

På kardinal Paccas vapen syns en dödskele, symbol för döden och dödsriket; striden gäller Lammet/Jesus och Tjuren Jesus om dödsriket. Man kan se två krigare i vapnet, den ena strider för Lammet och den andra strider för Tjuren, hela vapenskölden är placerad i en 8-uddig stjärna. För påvestolen var det mycket viktigt att besegra Lejonet av Korsika/Juda för att hålla ihop fårflocken och den kristna religionen som påven styrde. Kardinal Pacca stödde Tjuren. Enligt min uppfattning är påven Franciskus en reinkarnation bl. a. av kardinal Pacca.

Karl Johan, kronprins av Sverige,
1810-18

En djupt religiös figur som i själen fortfarande var katolik och påvens hemliga verktyg.

Kardinal Giulio Maria Conte della Somaglia, 1795-1830. Även han stod nära påven Pius VII. Även han var ett kugghjul i påvens hemliga diplomatverksamhet mot Napoleon. En annan som ingick i alliansen som segrade över Napoleon var kronprinsen Karl Johan av Sverige, och nu var han glad att påven återfått sin frihet och att Napoleon satt i fångenskap i stället. Han knöt Kungariket Sverige närmare Vatikanen och det var han glad för. Det var hans hemliga dröm. Kyrkostaten representerar och symboliserar döden och dödsriket för fårflocken.

1818. Carl XIV Johan, konung av Sverige och Norge

Sverige. Kröntes i Stockholm i Storkyrkan 11 maj 1818
Valspråk Folkets kärlek min belöning

Den största segraren efter Napoleons misslyckande var Bernadotte som blev Sveriges och Norges kung.

Norge. Kröntes i Trondheim 7 september 1818

Bernadottes väg till drottning Christinas tron

Vägen öppnades med mordet på konung Gustav III

Fredrik I, 1720-1751
Valspråk: I Gud mitt hopp

Adolf Fredrik, 1751-1771
Valspråk: Statens välfärd (är) min välfärd

Gustav III, 1771-1792
Valspråk: Fäderneslandet

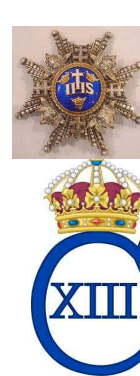
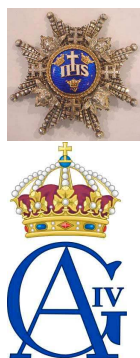

Holstein – Gottorpska ätten 1720-1818 skall bort

Den egentliga
Holstein-Gottorpska
ätten började med
Adolf Fredrik
Även kallad: det
gustavianska huset

Gustav IV Adolf, 1792-1809
Valspråk: Gud och folket

Karl XIII, 13 mars 1809-5 februari 1818
Valspråk: Folkets väl min högsta lag

Om man studerar det Holstein-Gottorpska kungahuset från religionens synvinkel, finner man mycket intressanta och egendomliga händelser, med andra ord händelser som utspelades i den dolda, mörka världen. En sådan intressant händelse var statskuppen och mordet på Gustav III. Man sökte från början politiska förklaringar. Det katolska inflytandet och samarbetet från påvestolen var ganska starkt under Gustav III regeringsår. Parallellt med Gustav III satt påven Pius VI i påvestolen i Rom och en ung man vid namn Napoleon, Lejonet av Korsika började sin spikraka karriär i Frankrike.

Gustaf III, 1771-1792
Valspråk Fäderneslandet

Gustaf III och påven Pius VI, 1784

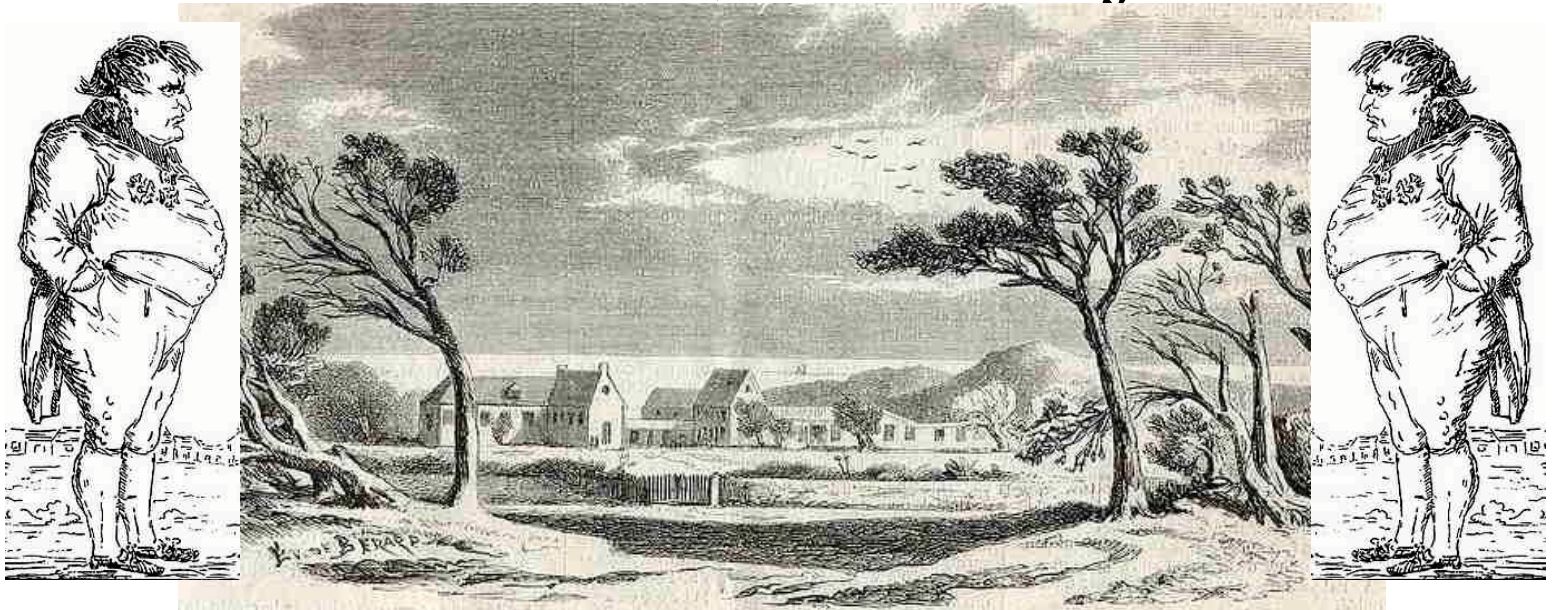

Pius VI, (1775-1799)
252, 96 Apostolic pilgrim

Han var son till Adolf Fredrik och Lovisa Ulrika, bror till Karl XIII, far till Gustav IV Adolf, och kusin till Katarina II av Ryssland. Han var emellertid under sin regenttid mest känd för att ha återinfört enväldet i och med sin statskupp, då regeringen avsattes och Sveriges första politiska partier tvångsupplöstes. Detta bekräftades senare genom en inskränkt tryckfrihetsförordning 1774 och förenings- och säkerhetsakten 1789, som kraftigt begränsade riksdagens makt. Samtidigt liberaliserades ekonomin och strafflagstiftningen, dödsstraffet beskars, tortyr under förhör förbjöds och tortyrkammaren i Stockholm stängdes för gott. Under inflytande av Voltaire och av svenska religiösa ledare tillät han också en ny typ av **religionsfrihet** och inbjöd **katoliker och judar** att bosätta sig i riket, dock med begränsade medborgerliga rättigheter. Samtidigt drev han en s.k. "slavhandel" i den forna kolonin, på ett omänskligt sätt, som gett extra inkomster åt det fattiga Kungariket. Han hade ett dubbelansikte mot omvärlden.

Det var känt att under Gustav III:s regeringstid hade katolikerna blivit starkare från år till år. I december 1784 inbjöd påven Pius VI honom till Vatikanen för att diskutera bl. a. en övergång till katolicismen, eftersom den lutherska religionen inte skulle passa in i rådande tid. För att det svenska kungahuset skulle kunna sitta kvar i maktens elitcentrum behövdes ändring på religionen i Sverige. Påvestolen ville ha en katolsk statsreligion i Sverige, och en mer krigisk nation som skulle ansluta sig till kyrkostats allians. Det var känt att under den så kallade *Frihetstiden*, eller *Gustavianska tiden* önskade Sverige frihet utan krig och elände och samma linje följde även Gustav III:s regeringstid, men inte påvestolen. Faran kom närmare och närmare, den började grundläggas på Korsika och sedan i Frankrike. Gustav III och påven skildes på ett vänligt sätt, men jag tror att påven hade fattat beslut att Gustav III skulle bort eftersom han vägrat ändra religion i Sverige. Efter mordet på honom, misslyckades hans son Gustav IV Adolf politiskt sett totalt och han avsattes som kung. Karl XIII blev den nya kungen och till kronprins valdes dansken Karl August. Kort därefter mördades förmodligen även han och vägen till Bernadotte var öppen men kostade för Bernadotte totalt 9 miljoner francs.

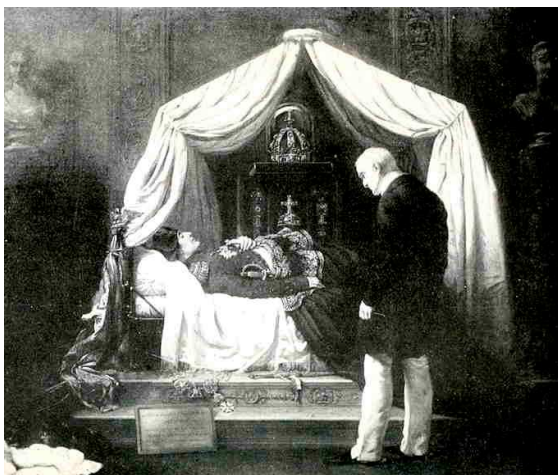
Saint Helena, den 5 maj 1821

Denna teckning på Napoleon gjordes den **5 juni 1820** i Longwood, alltså hemma hos honom. Teckningen visar en frisk, tjock men bekymrad Napoleon. Året därpå, den 5 maj 1821, var han död.

Den 5 maj 1821 dog Napoleon och han dödförklarades kl. 17.51 i Longwood, St. Helena. Teckningen försöker återspegla Napoleons dödsstund i sängen. Vissa har spekulerat att han skulle ha mördats. En svensk tandläkare, Sten Forshufvud, publicerade exempelvis en bok år 1961 där han menade sig ha klara bevis för att Napoleon hade betydande mängder arsenik i kroppen vid dödstillfället. Han var ung, bara 51 år gammal.

Napoleon dör i sin omgivning utan troende katoliker

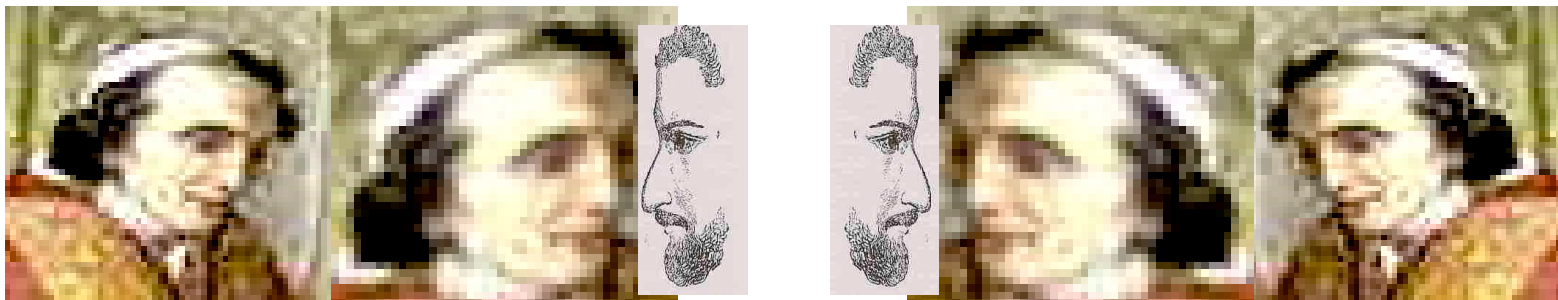

Nu var påve Pius VII och konung Karl XIV Johan glada, Napoleon kom aldrig tillbaka till Paris för att strida mot påvestolen.

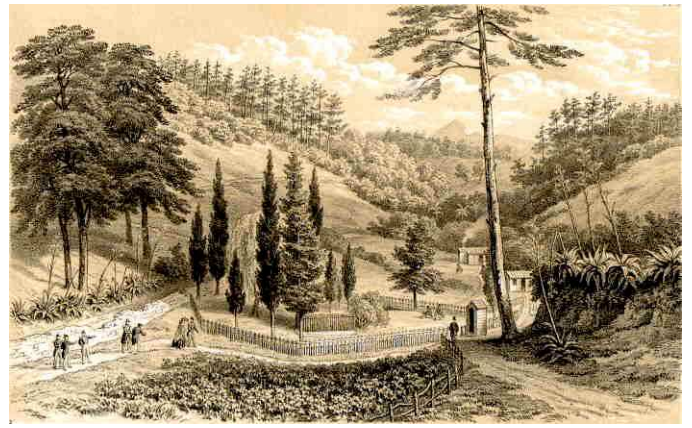
En symbolisk påminnelse

Här ligger Jakobs fjärde son Juda. En reinkarnation av Juda är Napoleon, Lejonet av Korsika/Juda. 1. Mos. 49:8-12. /.../ Dig, Juda, dig skola dina bröder prisa; din hand skall vara på dina fienders nacke, för dig skola din faders söner buga sig. Ett ungt lejon är Juda; från rivet byte har du dragit ditupp, min son. Han har lagt sig ned, han vilar såsom **ett lejon**, såsom **en lejoninna** – vem vågar oroa honom./.../ Tutankhamon, det unga lejonet, reinkarnerades i Judas stam under namnet David. Därefter korsfästes denne David med namnet Josef jr, **lejonet** av Juda. Efter begravningen dök hybriderna upp, jungfrun Izates II/Jesus/Lammet som tog över **lejonet** Josef jr:s identitet och utgav sig att vara **ett lejon/en lejoninna** som uppstod från de döda. – Izates II/Jesus moder hette då **"Helena"**, den svarta Madonnan, som var Julius Caesars dotter; och Napoleon, lejonet av Korsika/Juda fick dö på ön Saint **"Helena"**. Julius Caesar var en reinkarnation av Abraham, och Juda var Abrahams sonsons son. /.../ Spiran skall icke vika ifrån Juda, härskarstaven ifrån hans fötter, till dess han kommer till Silo och folken bliva honom hörsamma. /.../ Ja, det var då, den tiden är förbi. Lejonet var symbol för monarkin, och monarkin var symbol för lejonet. Eftersom påven genom sin allians tog bort spiran ifrån Napoleon, och hans härskarstaven blev bruten, så befinner sig monarkin på denna planet just nu på övertid i upplösning.. Påvarna kröns inte längre, kronan från deras personliga vapen är borta också.

St. Malakias skriver om honom: **"Rapacious eagle"**, alltså hans djuriska ursprung är en rovfågel, en örn. Från vetenskapsmannen Schacks fysionomiska studier ser vi här ovan en **"Örnnäsa"**. Pius VII:s näsa passar väl in i bilden. Hans utseende liknar örnens. Om någon ville att Napoleon skulle dö så fort som möjligt, var det påven, eftersom han inte litade på den bevakning som Napoleon var omgiven av. Han lyckades tidigare komma tillbaka från Elba, och för att det inte skulle upprepas att Napoleon gjorde sig fri igen, mördade han honom. En död Napoleon var säkerhet och trygghet för påvestolen. Att Napoleon skulle ha förgiftats med arsenik kan vara sant.

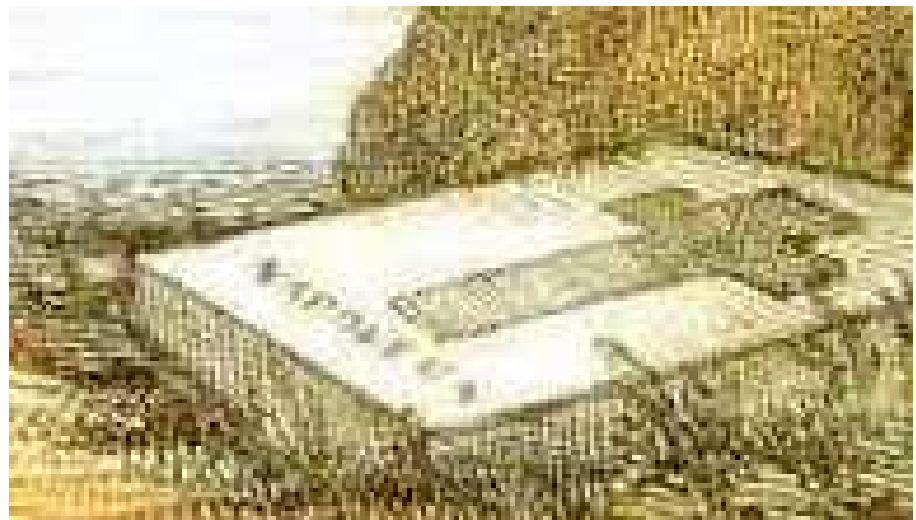
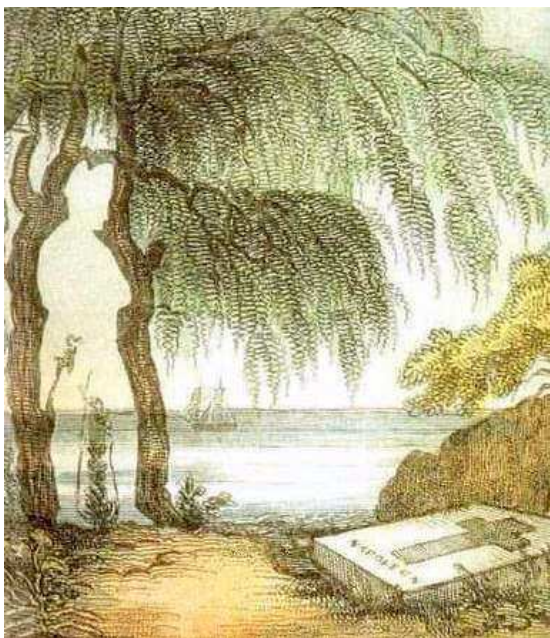

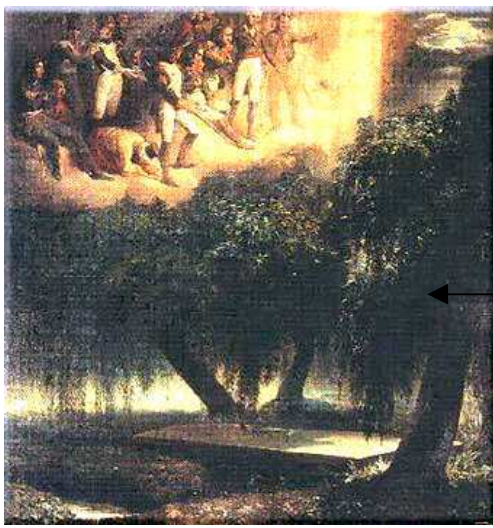
Kyrkogård på Sankta Helena, där Napoleon begravdes

Napoleons begravning, kanske giftmördarens grav finns där också...

Napoleons grav

Här vilade Napoleon till år 1840

Överförandet av Napoleons stoft till invaliddomen den 15 december 1840.

Äktenskap

Förhållande

Förhållande

Maria Louise av Österrike
1791-1847

Maria Walewska av Polen
1786-1817

Catherine Denuelle
1787-1868

Napoleon I,
1769-1821

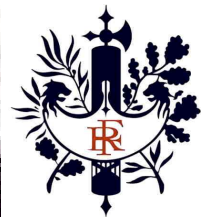
Napoleon II
1811-1832

Alexandre Walewski
1810-1868

Charles Leon Denuelle
1806-1881

Dog han av galopperande lungsjuk eller blev han mördad? **Gustav Hitler** lät placera hans kvarlevor i invaliddomen bredvid sin far den 15 december 1940. Samma öde!

Han dog utfattig i Paris

Dessa tre var Napoleons kända söner, påvestolen såg till att ingen av dem hotade kyrkostaten längre.

Pius VII, (1800–1823), (Barnaba Niccolò Maria Luigi Chiaramonti)
253, 97 Rapacious eagle

Leo XII, (1823–1829), (Annibale Francesco Clemente Melchiorre
Girolamo Nicola della Genga)
254 98 Dog and adder

Påven Pius VII dog den 29 augusti 1823 efter 24 års pontifikat. Hans program och vapen innebär att besegra lejonet av Korsika. Han fullbordade sitt program under 24 år. Den nya påven valdes den 28 september 1823 och tog namnet Leo XII. Namnet är symbol för Lejonet av Juda, och att den katolska moderkyrkan Draken, som representerar Juda, samtidigt ska besegra Lejonet av Korsika vilket syns tydligt på påvens vapen, "Napoleons örn". St. Malakias namngav honom "Dog and Adder", hund och orm. Detta betyder att påvens djuriska ursprung bestod av en kombination av hund och orm. Även denne påve var listig. Hans och påvestolens uppgift var bl.a. att hålla alla Napoleons avkomlingar borta från makten.

Tillbaka till Sverige, till Carl Otto Mörner, som bl.a. var författare och återgav en ganska trovärdig beskrivning om vad som egentligen hände under den aktuella tiden, från hans synvinkel och kunskap. Nedan kan man läsa inledningen:

Carl Otto Mörner,
bl.a. författare

Carl Otto Mörner, (1781-1868)

NÅGRA ORD OM FÖRSTA TANKEN OCH URSPRUNGET TILL BERNADOTTES KALLANDE TILL SVERIGES KRONPRINS, 1853

HUR MARSKALK BERNADOTTE BLEV SVERIGES KRONPRINS

Då jag tid efter annan förnummit, huruledes förvillande framställningar blifvit gjorda, dels af sådane, som troligen känt förhållandena, eller som åtminstone bordt känna dem, t.ex. H. Exc. Utrikes Statsministern von Engeström, H. Exc. Grefve M. Björnstjerna, Professor Geyer m.fl., dels af andra, som varit okunniga om förhållandena, men i alla fall skrifvit om, huru Thronföljarevalet i Örebro, år 1810, uppkommit och blifvit fullbordadt; så kan jag icke annat än beklaga dem, som för att insinuera sig, låtit sig begagnas dertill och frångått sanningen, för att bereda sig hvad man kallar ynnest. De återigen, som skrifvit uti ämnet, utan att känna förhållanderna, beklagar jag därför, att troligen deras penningelystnad eller allt för stora begär att i skrift offentligent utgjuta sina tankar förledt dem att inför allmänheten tala om händelser och facta, som för dem voro insvepta i mörker och således icke kunde af dem sanningsenligt framställas.

Carl Otto Mörner,
bl.a. författare

I betraktande af dessa omständigheter, samt för att framhäfva sanningen och för en framtid lemna upplysningar åt dem, som önska känna rätta förhållandet, har jag åter fattat pennan och vill ytterligare belysa nämnde Thronföljareval, ehuru jag redan förut framlagt sanningsenliga upplysningar derom uti en liten brochyr, som jag år 1835 nödgades utgifva under titel: "Kort Berättelse om ursprunget till Thronföljarevalet i Örebro år 1810", och som sedermera blifvit på Tyska öfversatt samt är i Berlin utgifven år 1837; men lär den äfven der vara i bokhandeln utgången.

Visserligen nödgas jag härvid nu framdraga saker, som man i början torde anse öfverflödiga att omnämna, men som dock äro ganska behöfliga, till förklarande deraf, huru jag kom på den tanken, att, allt hvad jag förmådde, verka för utväljandet af en Fransk krigshjelte till Sveriges Kronprins och blifvande Konung. Jag hoppas således på läsarens benägna öfverseende med hvad jag nu här går att orda om mig sjelf. Jag måste dock äfven underkasta mig att därför blifva klandrad; ty den, som grundligen vill upplysa om något, får icke sky, att för hvad han, i och för sakens skull, nödgas anföra om sig sjelf blifva strängt bedömd, utan bör han endast söka att framställa sanningen i en så fullständig dager, som möjligt.

I fortsättningen beskriver han resan till Paris och uppdraget

Gudmund Jöran Adlerbeth
författare, politiker
1751-1818

.../ Snart afgjordes, att Regeringen skulle afsända en kurir med angelägna bref till Paris, och så snart detta blef bekant, sökte jag genast att erhålla detta uppdrag, emedan jag sålunda skyndsammast och utan stor kostnad kunde komma till Paris, hvarjemte jag hoppades kunna ställa så till, att jag någon tid kunde få kvarstanna derstädes och uträtta hvad jag önskade. Den allmänna rösten hade redan temligen högt uttalat sig för en förening med Frankrike, och Regeringen önskade visserligen en sådan förening, men dess verkliga och innersta åstundan var att åter erhålla till Thronföljare en Prins af Augustenburgska huset, emedan man sålunda hoppades, att, på samma sätt som hittills, få sköta regeringen. Följaktligen borde, om en Fransk hjelte skulle kunna blifva hitkallad till Thronföljare, detta uppgöras i Paris utan Regeringens vetskap; och först sedan personen väl vore utsedd, borde han, i förhoppning om Kejsar Napoleons medverkan, föreslås Svenska Regeringen, som skulle uppskrämmas för allmänna opinionen och sålunda tvingas att lyda förnufts bud.

Gudmund Jöran Adlerbeth
författare, politiker
1751-1818

Det var således gifvet, att min plan borde hållas **ytterst hemlig** till dess allt var uträttadt i Paris. Väl erinrande mig de hjälpkällor, jag der egde, smickrade jag mig med att kunna lyckas hos någon af de med lagrar och ära öfverhöljda Franska härförarne; och hoppades jag, med det antal vänner jag här hemma i Sverige egde och med kännedom om deras tankesätt, att resultatet äfven vid återkomsten hem skulle blifva lyckligt, antingen det kunde vinnas på fredlig väg eller måste tillkämpas med värjan i hand.

Under sedermera Excellensen m.m. Grefve Gustaf af Wetterstedts vistelse vid Upsala Universitet hade jag förvärfvat hans vänskap och välvilja. Detta ingaf mig den tanken, att genom honom, som då var Hof-Kansler, söka utverka bifall till min ansökan att få afgå som kurir till Paris, heldst jag, såsom skäl därför, kunde återropa min ganska intima bekantskap med åtskilliga inflytelseegande personer derstädes. Utgången har visat, att jag icke sprang i ogjordt väder, utan verkligen gick i land med hvad jag, vid min afresa från Stockholm, lofvade Excellensen von Engeström, fastän han i sin oftanämnde Berättelse därför behagat håna mig. - Om icke mitt företag grundat sig på medvetandet af de hjälpkällor och relationer, som stodo mig tilll buds, äfvensom af min viljas ihärdighet och kraft, huru skulle jag väl då vågat detsamma; detta så kallade försök hade då varit en fullkomlig galenskap och onekligen, såsom det någonstädes yttrats, förtjenat Danviken. Om man blott med opartiskhet vill bedöma saken, bör den nu lemna ett annat resultat, och man bör kunna inse, att en person med rena, oegennyttiga afsigter och eldad af en varm och lefvande känsla för ett älskadt Fosterlands väl, kan och skall trotsa och förakta alla möjliga faror för sin egen person, då han ser endast en gnista af hopp till det dyrbara hemlandets räddning tändas.

Min anhållan beviljades, äfvensom den att få kvarstanna i Paris så länge jag åstundande, samt att vid min återkomst hem få bevista den blifvande riksdagen. - Resan anträdde den 6 juni 1810, om aftonen, i sällskap med då varande Öfver-Adjutanten m.m. August Anckarsvärd, emedan depescherne till Napoleon ansågos vara af sådan vikt, att tvänne personer borde dermed afsändas för säkerheten af deras framkomst, och **Wetterstedt** samt isynnerhet **Statsrådet Adlerbeth** ifrigt yrkade derpå. - Den 20 juni, på eftermiddagen, ankomo vi till Paris.

Så snart jag anländt till Paris och der aflemnat mina depescher, var min Kurirbefattning slutad, då jag erhållit specielt tillstånd, att kvarstanna i Paris så länge jag fann för godt och derefter begifva mig till Riksdagen; det var således i egenskap af ledamot utaf ett Svenskt Riksstånd, som jag tillsporde Prinsen af Ponte-Corvo, om han ville blifva Kronprins i Sverige, och min rättighet dertill var fullkomligt ostridig, i enlighet med grundlagarnes föreskrifter, hvilka ohemult kränktes, då man beröfvade mig denna min lagliga rättighet, ej påminnande sig att denna rättighet var lika för Friherren Löjtnanten, som för Friherren Excellensen, ehuru fördomarne gerna se saken från en annan sida. /.../

Mörner beskriver här att han hade tillstånd för uppdraget som utfärdades av **Wetterstedt** och **Statsrådet Adlerbeth**. Hans uppdrag var hemligt i början, och han lämnade ifrån sig ALLA sina depescher i Paris.

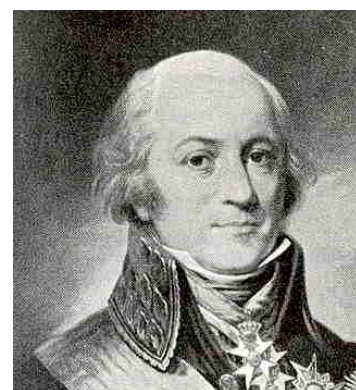
Gustaf af Wetterstedt
greve, en av rikets herrar,
1776-1837

Fabian Wrede
överste, generallöjtnant, statsråd,
fältmarskalk, 1760-1824

Baltzar von Platen
greve, amiral, 1766-1829

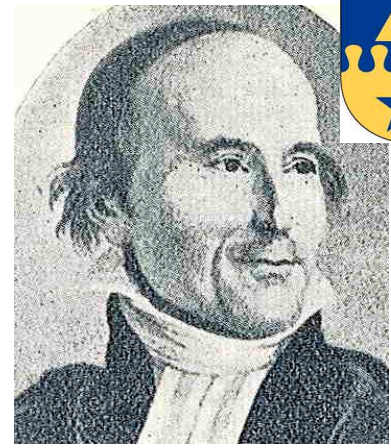
Carl Johan Adlercreutz
greve, militär och statsman,
1757- 1815

Gustaf Wilhelm af Tibell
friherre, militär
1772-1832

Jacob Axelsson Lindblom
ärkebiskop
1805-1819

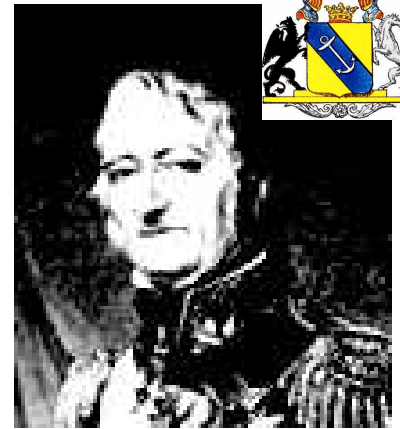
Erik Abraham Almquist
biskop av Härnösands stift
1814-1830

Anders Jansson Hyckert
Svensk politiker, 1770-1826
bondeståndets talman

Anders Fredrik Skjöldebrand
en av rikets herrar, greve, general, statsråd
1757-1834

Gustaf O Lagerbring
generalmajor
1759-1847

Om det så kallade franska partiet, det Ponte-Corvoska, och mordet på kronprinsen skriver han följande. ”/.../ Jag hoppas sålunda nu hafva klarligen visat, att Regeringen handlade både orättvist och opolitisk emot mig, och vederlägges derigenom allt, hvad som anföres i Tidskrift för Litteratur 1851, åttonde häftet, pag. 475, äfvensom hvad deruti vidare yttras om min arrestering. Lika ogrundad är den der befintligen uppgiften, att i spetsen för Ponte-Corvoska partiet i Örebro stodo Wetterstedt, Wrede, Platen och Adlercreutz, ty det var General Tibell, Kaptan Pålman, Erke-Biskop Lindblom, Biskop Almquist, Bondeståndets Talman Hyckert, Riksdagsmannen Anders Danielsson samt Borgmästaren i Upsala Nentzén, som, i förening med Öfver-Ståthållaren i Stockholm Sköldebrand och Befälhavande Kommendanten i Stockholm Lagerbring, understödde af den fruktan och bäfvan, som det fasaväckande Fersiska mordet injagat hos Konung Carl XIII och Regeringen, förmådde vederbörande att gifva vika för allmänna rösten.” – Här beskriver han vilka var med i Ponte-Corvoska/Franska partiet, och att Gustaf af Wetterstedt var dess ordförande. Mörner var gift med Wetterstedts dotter och fick åtta barn i äktenskapet, så att Wetterstedt var morfar för Mörners alla barn.

”Ännu längre undanhölls för mig följande bref, som man dock icke vågade att rent af förstöra:

Paris le 12 Dec. 1810.

Mon cher Mörner!

Vous m'aviez promis, qu'aussitôt votre arrivée à Stockholm Vous me feriez le plaisir de m'écrire; les nombreuses occupations, que Vous avez dû avoir, Vous en ont sans doute empêché; aujourd'hui que vos vœux sont accomplis, j'espere que vous m'accorderez un moment.

Je Vous félicite bien sincerement, mon brave et digne Ami, de ce que Vous avez obtenu, ce que Vous désirès si ardemment; c'est à Vous, que la Suède devra son existence politique, car le Prince, que Vous avez choisi, était seul capable, de rendre à votre pays son ancienne splendeur. Il est bien glorieux pour Vous, mon Ami, d'avoir ainsi contribué au bonheur, de votre chère patrie; j'espere, que votre brave et genereux Prince reconnaitra votre services, et j'appendrai avec un bien grand plaisir ce qu'il aura fait pour Vous. - Je me félicite d'avoir été le depositaire de votre secret et d'avoir un peu contribué à combler vos vœux.

Lapie.”

Carl Otto Mörner
bl.a. författare

/.../ Med förtjusning erinrar jag mig, och med en inre tillfridsställelse, som ingen dödlig kan beröfva mig, vågar jag på mig tillämpa dessa Silfverstolpes herrliga ord:

I mitt Fosterlands försvar
Skall jag söka all min ära,
Och, om jag det räddat har,
Sjelfva orättvisan bära;
Nöjd att i mitt hjerta nära
Minnet att jag dygdig var.

Carl Otto Mörner avslutade sin minnesanteckning på ett naturligt sätt genom att låta vissa personer läsa igenom alla ursprungliga dokument och handlingar som berörde hans verksamhet och uppdrag i samband med Parisresorna, se nedan.

Carl Otto Mörner
bl.a. författare

”Undertecknade, af f.d. Ståthållaren, Öfversten och Ridd. af K.S.O., Friherre Otto Mörner särskildt tillkallade, intyga att vi med egna ögon sett originalerne till de i förestående brochure omnämnda bref och öfrige documenter, äfvensom originala bjudningsbref till Förste Consuln Bonapartes intimare kretsar i Sct Cloud och Tuilerierna åren 1803 och 1804 samt Marskalkarnes och Kejsarliga Gardets Chefers bjudningsbref till festen den 24 Juni 1810, i anledning af Kejsar Napoleons och Erkehertiginnan Marie Louises förmälning. Derjemte har Friherre Mörner för oss framlagt Mathematiska arbeten och calculer samt Artilleri-, Fyrverkeri, Mineur- och Fortifications-ritningar af honom vid 13, 17 och 18 års ålder gjorde, hvilka icke allenast äro utomordentligt noggrant och väl utförde, utan äfven vittna om de grundligaste och isynnerhet vid så unga år, utomordentliga studier i denna svåra Vetenskaps- och Konstbransch.

Linköping i April 1853.

P. Mårtenson Kapten vid 2:dra Lif-Gren.-Reg:tet, genomgått Artilleriets större Lärokurs.

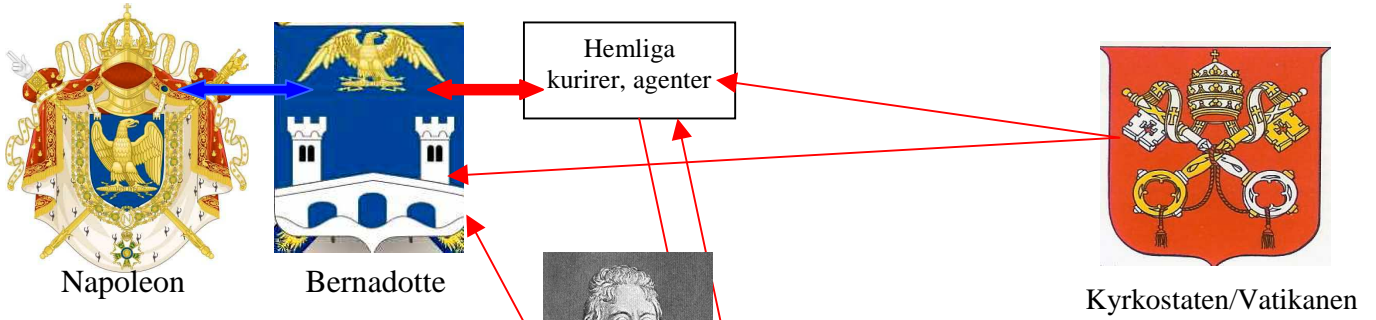
Joh. Fredr. Grevell Slots-Pastor.

Carl Henr. Wallberg Lärare i Tecknings- och Ritkonsten vid Linköpings K. Gymnasium samt Högre Lärdoms- och Apologist-Skola, f.d. Militär”

Om man analyserar skrifterna som berör val av tronföljare i Sverige 1810, så finner man många intressanta och märkvärdiga saker. Märkvärdigast var kronprinsen Karl Augusts hastiga död och i samband med den valet av Bernadotte till ny kronprins. Samtidigt gick rykten om att kronprinsen blev mördad, och Axel von Fersen slogs ihjäl av folkmassan under kronprinsens begravning, det påstods att det var han som förgiftade Karl August. Ingen hindrade folkmassan och inga vakter ingrep för att skydda Fersen. Ingen obduktion skedde heller, och mordet på Fersen blev aldrig utrett. Det framgår ganska tydligt av skrifterna att kronprinsen Karl August uppenbarligen blev mördad, men inte av Fersen.

Mörner skriver att uppdraget i samband med Bernadotte var *topphemligt och brådskande*. Men frågan är hur Bernadotte kom in i bilden. Vems eller vilkas idé var det att kontakta Bernadotte i Paris? Bernadotte skulle just resa till Rom för att tillträda en befattning som generalguvernör över Kyrkostaten, då förslaget om tronföljarskap i Sverige kom. Bernadotte som sådan var inte känd i Sverige, förutom det franska partiet som hade kännedom om aktiva fransmän samt politiker i riksdag och regeringen. **Gustaf av Lagerbielke** skrev i ett brev till utrikesstatsminister Engeström bl.a. att han inte kunnat finna annat än att han (Mörner) gått andras ärenden, samt att vissa okända personer i Sverige begagnat sig av hans ungdom och oerfarenhet. Vad är det Lagerbielke avslöjar i brevet? Han avslöjar att vissa okända personer i Sverige från utlandet var inkopplade på ärendet och även Mörner var inblandad. Vilka var de och varifrån kom de? Mörner hade kontakt med dåvarande franska partiets ordförande Wetterstedt, och Wetterstedt kände till dessa okända från utlandet. Med andra ord: Bernadotte kom in i sammanhanget via dessa okända så kallade *hemliga kurirer* eller *agenter*. Att några av de okända var fransmän är uppenbart, men fanns det andra okända än fransmän? Det var känt att Bernadotte var en djupt troende katolik, och Kyrkostaten ville ha honom som kronprins i Sverige. Som kronprins kunde han hjälpa kyrkostaten mer än att vara generalguvernör där under Napoleons befallning. På det sättet kunde några av de okända ha kommit från Kyrkostaten, och Mörner kunde även ha träffat dem personligen. Huvudpersonen i det hela var Wetterstedt, det var han som styrde handläggningen av Bernadotte och även var ansvarig. Vad jag kan förstå var det Wetterstedt som arrangerade mordet på kronprins Karl August, och snart därefter sände han Mörner till Paris angående Bernadotte, då dök detta namn först upp i ett hemligt brev. Det framgår av Mörners anteckningar att han stödde det franska partiet till 100%. Förutom att uppdraget kom från Wetterstedt, var dennes dotter Mörners fru. Att Wetterstedt förnekade att han gav uppdraget till Mörner beror helt enkelt på att det hemliga brevets innehåll som Mörner hade med sig till Paris läcktes ut, och det skulle ha skadat hans fortsatta karriär och pålitlighet.

Av det material som finns bevarat och tillgängligt ser jag följande bild av Bernadottes val till kronprins av Sverige.

Enligt de hemliga handlingarna är min uppfattning att Napoleon inte kände till att Bernadotte skulle betala och köpa kronan i Sverige. Fabian Wrede ville fråga Napoleon, men han stoppades, så att hans förfrågan kom aldrig i väg.

Jean Antoine Fournier
(1761-1824)
fransk politisk agent 1810

Carl Otto Mörner ställdes utanför på grund av en för tidig läcka om hans uppdrag i Paris. Det skapade problem redan i början.

Örebro i augusti 1810

Gustaf af Wetterstedt
Ordförande i Franska partiet/Ponte-Corvoska partiet 1810
Utrikesstatsminister 1824-1837
Efterföljare:
Adolf Göran Mörner 1837-1838

Konung Karl XIV Johan av Sverige/Norge
1818-1844

Valspråk: Folkets kärlek min belöning
Han lärde sig aldrig språket, familjen delades, hans fru återvände till Frankrike, han trivdes inte heller i Sverige, smälte aldrig in i samhället.

Adolf Göran Mörner, 1773-1738
Medlem av Mannerheimiska partiet,
Tillhörde det hemliga utskottet
Utrikesstatsminister, 1837-38
Kusin till Carl Otto Mörner

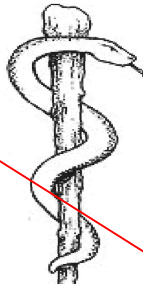
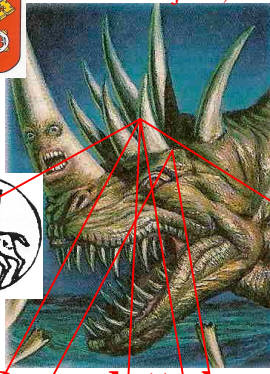

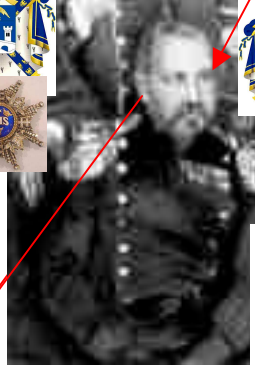
Bernadotte valdes till kronprins av Sverige i Örebro i **Nikolaikyrkan**. Kyrkan är en symbol för religionen, och tecknar en symbolisk framtid för Karl XIV Johans avkomlingar och att deras verksamhet skulle vila på religionen som grund, dvs. Bernadotteätten kommer att upphöra på grund av det katolska Moderkyrkans samarbete i det fördolda. Se länken *Väduren, Bocken och ändens tid*, sidan 4.

Djuret, Dan. 7:7

Bernadotte kungahus

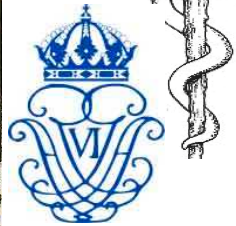

Karl XIV Johan, 1818-1844
Valspråk: Folkets kärlek min belöning, kröntes

Oscar I, 1844-1859
Valspråk: Rätt och sanning, kröntes

Karl XV, 1859-1872
Valspråk: Land skall med lag byggas, kröntes

Oscar II, 1872-1907
Valspråk: Sveriges väl, kröntes

Gustaf V, 1907-1950
Valspråk: Med folket för fosterlandet kröntes ej

Gustaf VI Adolf, 1950-1973
Valspråk: Plikten framför allt kröntes ej

Carl XVI Gustaf, 1973 -
Valspråk: För Sverige - i tiden kröntes ej

Djuret i **Dan. 7:7**. Han nämner bl.a. att det var olik alla tidigare djur och hade tio horn. Det ena hornet var Kungariket Sverige sedan valet av Bernadotte 1810 i Örebro i **Nikolaikyran**. Frågan är: Vem betalade summan åtta miljoner francs till svenska Riksgäldskontoret 1810-11? Betalade Vatikanen hälften, dvs. 4 miljoner francs och Bernadotte andra hälften? Är detta sant skulle det betyda att Sveriges Riksdag genom det hemliga utskottet sålde monarkin till Bernadotte och Vatikanen. Drottning Christina lämnade Sverige och reste till Vatikanen. Hon konverterade till katolicismen och lämnade samtidigt sin tron, kungarna av Bernadotteätten sitter där fortfarande. Om vi analyserar dagens riksdag i Sverige, så märker vi att den är mycket svag och handlingslös gentemot monarkin, kungen får begå vilket brott som helst, han är en osympatisk och arrogant figur. Begår han ett brott, svarar han; "Vänd blad, precis som ni gör när ni läser tidningar...". Nästa gång när bladet vänds, kommer det att vara tomt utan monarkin i Sverige. Detta kan betyda att monarkin i Sverige är en hemlig tärning i Vatikanens hand sedan 200 år tillbaka. Dessa 7 kungar är kopplade till Uppenbarelseboken.

SVERIGES DOMSTOLAR

Varje religion måste ha en grund att stå på. Den kristna religionen är kopplad till mitt familjetråd och är beroende av det.

Se länken "Den fjärde pyramiden som försvann", sidorna 53-57 och 60-62.

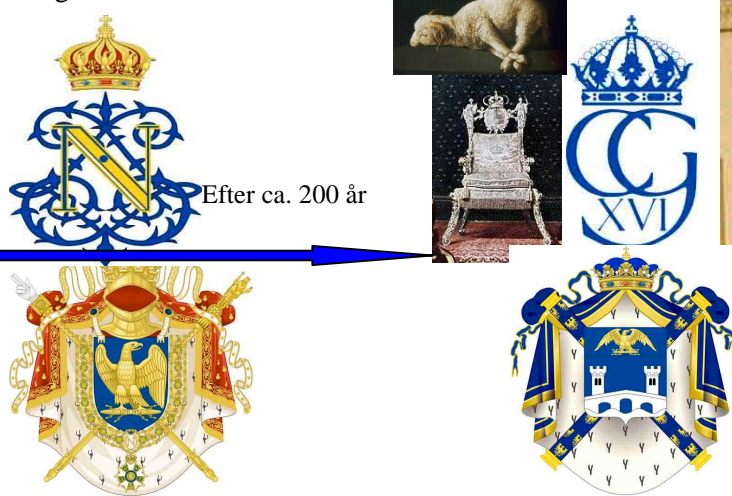
Se länken "Den fjärde pyramiden som försvann", sidorna 53-57 och 60-62

Dessa tre domstolar handlade pappas faderskapsärende ang. underhåll under 70-90 talet och nu 2012-13 i samband med skadestånd. Domstolarna styrdes i detta sammanhang av kungen. Domstolarnas slutliga dom var att grunden till den kristna religionen är "osannolik och ogrundad", med andra ord: den är **en bluff**. En domstol skall vara oberoende av politik, religion; den skall döma och besluta enligt lagar, regler samt handlingar utan utomståendes påverkan. Men i detta fall gäller det inte, utan kungen var domare. Nu kan ärkebiskopen stänga butiken, eftersom kyrkan är byggd på en bluff grundad i den kristna religionen. Samma sak kan även kungen göra med sin slottskyrka. Självklart är att detta är ett gigantiskt problem även för justitieministern i Sverige, eftersom dessa domstolar liknar mer lekstugor för barn än domstolar för rättsliga processer. Kort kan man sammanfatta: även domstolarna mörklägger mordet på Tibor E. och har kännedom om båda två identitetsbyten. Detta är monarkins och kungahusets riktiga, mörka och blodiga ansikte i Sverige. Ett utmärkt varumärke.

Napoleon 1804-1815

Efter ca. 200 år

Karl XVI Gustaf, 1973-
Kung och statschef

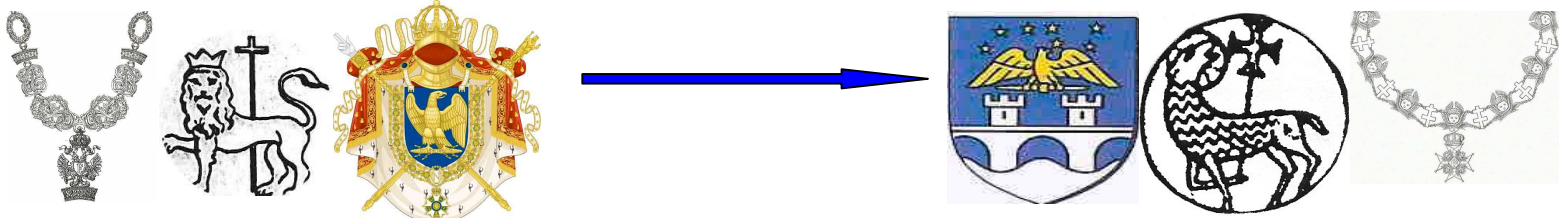
Napoleon gjorde sitt snilledrag när han godkände att Bernadotte skulle bli Sveriges nya kronprins. Beslutet kortsiktigt var en katastrof för honom, eftersom Vatikanen och dess allians, i vilken Bernadotte ingick, besegrade Napoleon. Långsiktigt, nu i ändens tid däremot, gav hans beslut resultat. Den siste kungen av ätten Bernadotte gjorde slut med kristendomen och därigenom faller Vatikanen/Moderkyrkan/Draken snart. Ett genialiskt schackdrag då som ger resultat nu. Till och med domstolarna i Sverige har kommit fram till att den kristna religionen är en bluff. **Upp.12:17** "Och draken vredgades än mer på kvinnan och gick åstad för att föra krig mot de övriga av hennes säd, mot dem som hålla Guds bud och hava Jesu vittnesbörd". Jesu/Lammets vittnesbörd finns hos kungahuset (samt hos Svenska kyrkan).

BERNADOTTE

Historien
- och historier -
om en familj

1978 kom en bok ut som handlade om familjen Bernadottes historia. Bilden ovan illustrerar dynastin Bernadottes början och slut. Man ser tydligt att Karl XIV Johan har fått mest makt, han var den mäktigaste och sitter på en gråaktig häst. Efterföljande fyra konungars makt minskade successivt, och de sista två trampas symboliskt sönder av hästens hovar. Med andra ord: ätten Bernadotte förintar sig själv, och det är i första hand Napoleons förtjänst. Bernadotte: *"Republikan både av princip och övertygelse vill jag till min dödsstund bekämpa alla rojalister"*. På det viset segrade Lejonet. Nu är det dags att avskaffa monarkin och gå över till republik.

Bevis på påven Pius VII:s pontifikat

Motivet målades efter påven Pius VII:s död. Påvens program är placerat bland molnen (hemligt). Man kan se två änglar (utomjordingar) högst upp i bilden. Den ena blåser i en trumpet och den andra håller en segerkrans ovanför Pius VII:s porträtt, som hålls upp av två kvinnofigurer. Den ena krigiska kvinnan är symbol för Frankrike, och under hennes fötter syns **"Lejonet av Korsika"**; den andra kvinnan är symbol för Vatikanen/Draken, bredvid henne syns **"Lammet"**. Bernadotte tillhör kvinnan som symboliserar Frankrike. Änglar/utomjordingar tillhör Drakens grupp som står bakom påvens seger över Napoleon, och det syns tydligt på påvens personliga vapen. Molnen i detta sammanhang är symboler för rymdskepp.

Man kan tydligt se att påvens seger över Napoleon styrdes från rymden, av utomjordingar som symboliseras i form av änglar. Till detta gäng tillhör Bernadotte. Denna kortvariga seger omvandlas i slutändan till en katastrof, alltså slut såväl för kristendomen som för moderkyrkan/Draken.

VILLE D'AJACCIO

Monarkin

Monarkin

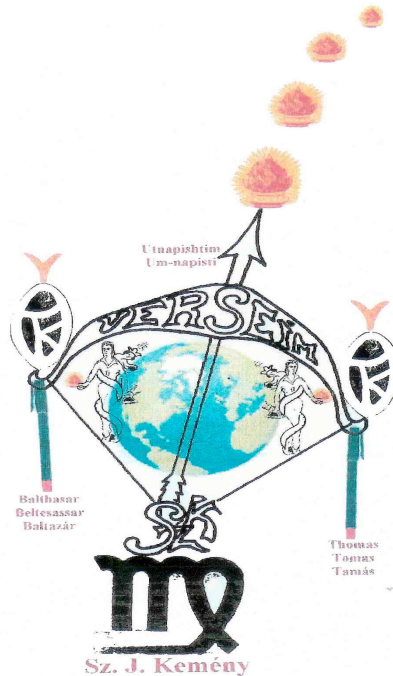
Juda/Frans I/Napoleon/Haile Selassie,
Lejonet av Juda

David/Josef jr/Attila/Vajk/Tibor E.
Lejonet av Juda

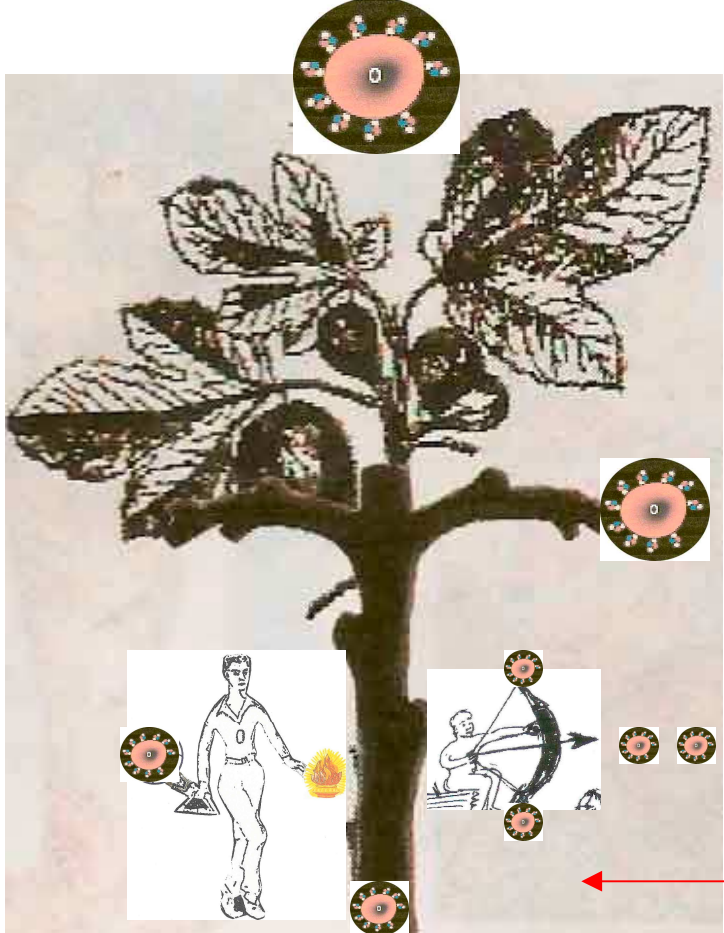
18

18

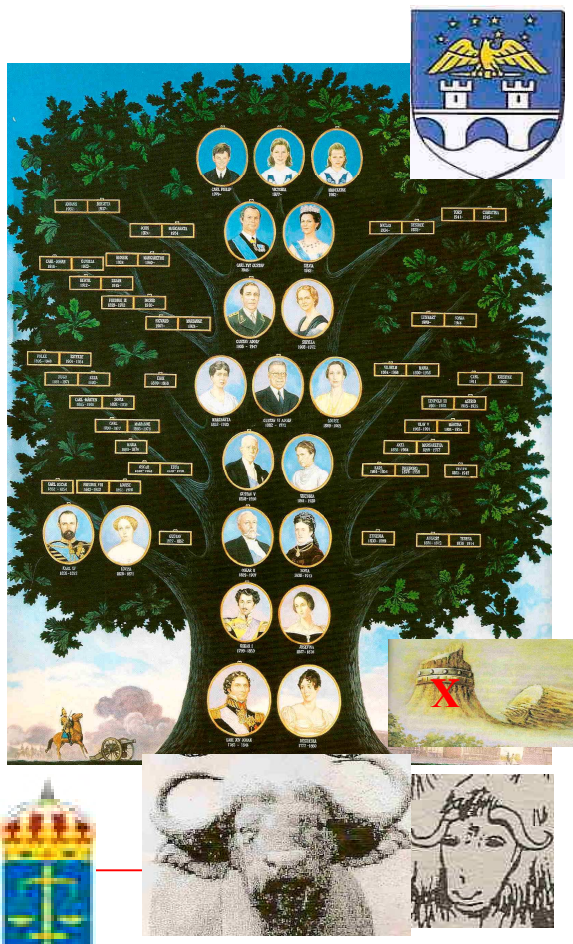

Sz. J. Kemény

Påvestolen är Människans Judas, som har låtit vilddjuret Bernadotte brutalt angripa mitt familjeträd. I stället för att skydda familjen, utsatte han dem för bl. a. förtryck, våld och bestående skador.

I Mos.3:24 ".../och satte öster om Edens lustgård keruberna jämte det ljungande svärdets lågor för att bevaka vägen till Livets träd. .../" Nu i ändens tid verkar det vara så att keruberna har somnat, och nu börjar de vakna igen, men för sent.

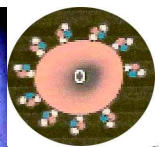
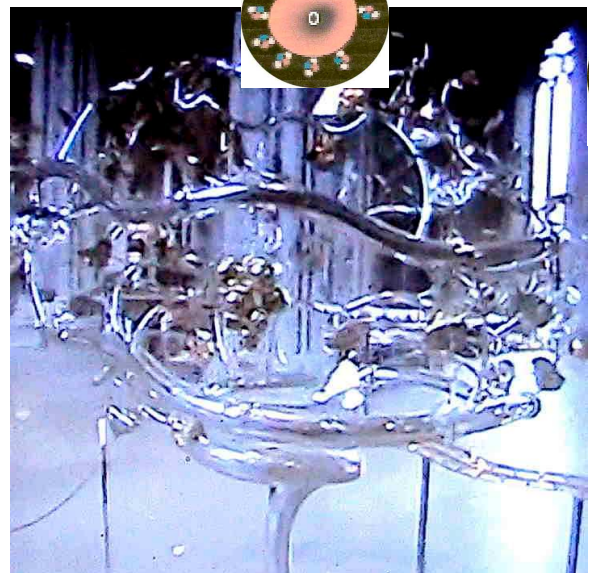
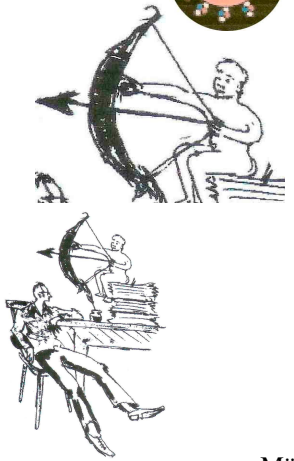

Människans familjeträd

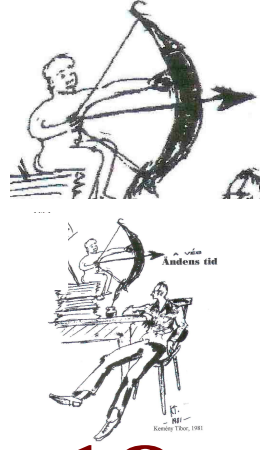
Den 6 oktober 1964 lämnade jag Budapest, Ungern, för precis 50 år sedan. Med facit i hand kan jag konstatera att Simons förutsägelse om dottern Helens äktenskap resulterade i en katastrof här i Stockholm och prästens förutsägelse om min framtid blev även den verklighet. Se länken *Självbiografi* sidan 4, samt *Den fjärde pyramiden som försvann* sidan 83.

Släkträdets över den Bernadotteska ätten i lyx och rikedom, men utan mänskligt liv och kunskap
Liv saknas i deras blod

Blodgrupp

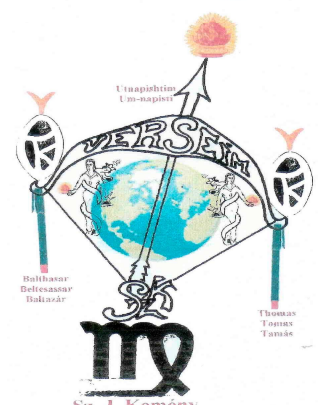
Blodgrupp

18

Människans familjeträd, den kosmiske Adams familjeträd.
Livets träd
Se länken *Den fjärde pyramiden som försvann*, sidan 66

18

Den 7 augusti 2013 i Lejonets tecken

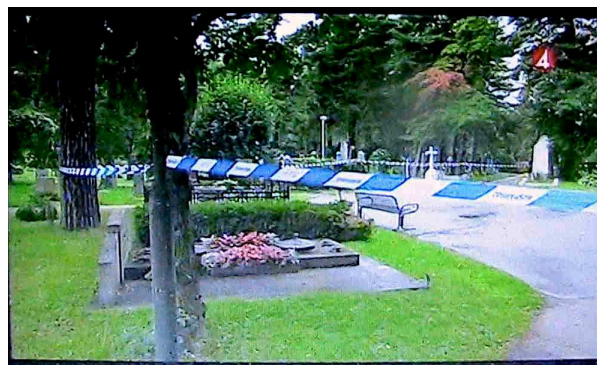

Mördat barn hittat på kyrkogård

Mördat barn hittat på kyrkogård

Mördat barn hittat på kyrkogård

I svenska media kunde man läsa och höra följande. Död kropp i grav – **misstänkt mord**. Ett lik efter en okänd person har hittats i en äldre grav på Katolska begravningsplatsen i Solna. Två gravgrävare som skulle öppna upp en gammal gravplats reagerade kraftigt när de såg en människas arm och hand som stack fram ur djupet.

Fyndet gjordes strax före klockan 10 på onsdagen den 7 augusti 2013 när två män från kyrkogårdsförvaltningen i Stockholm höll på att gräva en grav på Katolska församlingens kyrkogård, en kyrkogård som ligger inne på Norra begravningsplatsen i Solna. När grävningen nått 1 meter och 30 centimeter ned upptäckte personalen en svart platsäck med en kropp liggande inuti. Enhetschefen berättar följande: ” När jag kom dit konstaterade vi att det inte skulle ligga något lik på det djupet. Senast någon begravdes här var 1969, en 39-årig kvinna. Jag såg handen och armen, det är ett barn i nedre tonåren (mellan 11 och 13 år), och liket är troligen inte äldre än ett år. Gräset på ytan bar heller inga spår efter att någon hade grävt där nyligen. Norra begravningsplatsen ligger i Solna församling men tillhör Stockholms stad

Vid 10.30-tiden kontaktades polisen som en knapp timma senare inledde en förundersökning om misstänkt mord, och en stor del av kyrkogården har spärrats av. Barnliket kördes till den rättsmedicinska avdelningen i Solna.

Två dagar senare kom polisens utredning. Men nu misstänker polisen inte längre mord. Länskriminalpolisen i Stockholm, säger att det var en 39-årig kvinna som hittats och att hon begravdes år 1969.

Enligt polisen är det inte konstigt att liket var insvept i plasticsäckar eftersom det på den tiden gjordes enligt gängse regler. Dessutom har man hittat fragment av en kistbotten vid fyndplatsen. Nu låter vi kvinnan vila i frid, säger polisen

Det är polisens tekniker och rättsmedicinare som har kommit fram till att den döda är kvinnan som begravdes på kyrkogården för över 40 år sedan.

Enhetschefen på Norra begravningsplatsen, reagerar med stor förvåning när han får bekräftat av TT att den hittade kroppen faktiskt var den kvinna som begravdes där 1969. "Det är ju helt otroligt. Jag såg ju handen och armen, det var ju ett barn. Det måste vara något unikt att det bevarats så väl. Det kan ju hända när det är lerjord och lufttätt, men det här var bara sand," säger han.

Kan kroppen ha varit balsamerad? "Ja, men det brukar inte hålla så länge." **Brukar kroppar plastas in?** "Inte i dag, vad jag vet. Men det måste ju ha förekommit tidigare." Kroppen hittades på 130 centimeters djup. Det normala gravdjupet i dag är på 150 centimeter.

"En ganska vidrig doft"

Enligt begravningsplatsens dokumentation öppnades gravplatsen senast 1969.

"Men det här var en kropp som inte begravts för så jättelänge sedan. **Det var bara ena armen som syntes**, resten låg insvept i plasticsäckar, men kroppen såg ut att vara **intakt**. Det är svårt att förstå att det kan finnas ett nergrävt lik som inte borde finnas där", säger enhetschefen. Kroppen låg cirka 130 centimeter under jord. Enhetschefen gissar att den grävts ner under det **senaste året (2012)**, men att den ändå legat ett tag då gräset var etablerat som på marken runtomkring. "Det var en ganska vidrig doft, så kroppen hade legat där ett tag." Enligt personalen var kroppen ett barn i nedre tonåren, (mellan 11 och 13 år) och kroppen var intakt, dvs. utan skada, utan att vara fysiskt berörd. Det enda som personalen inte har avslöjat är könet, men det bör vara ett gossebarn, alltså en pojke, ca 12 år. Personalen är yrkesmän, de vet uppenbarligen vad de talar om, de har hänvisat till fakta i samband med fyndet. Dem kan man lita på. Varför skulle de ljuga om fyndet?

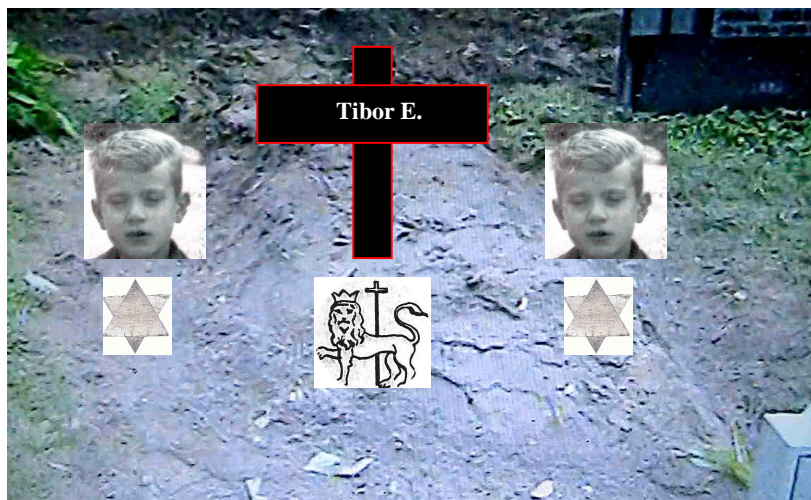
Om man analyserar polisens utlåtande i samband med identifieringen av det döda barnets kropp i nedre tonåren, märker man att fantastiska saker har inträffat.

För ett antal år sedan såg jag ett TV-program som handlade om operationer vid ett sjukhus. Man förklarade att de sjuka organen som togs bort från patienterna, samlades i en svart plasticsäck och kastades bort. På vilket sätt kom inte fram i programmet.

Våren 1971 hann min pappas fosterson Tibor E, dvs. judepojken Tibor, ringa till min pappas jobb och prata med min far i telefon innan han dödades. Han nämnde bl.a. att han skulle till ett sjukhus för att operera någonting i huvudet, han var rädd och orolig och pappa försökte trösta honom. Lille Tibor lovade pappa att så fort han lämnade sjukhuset skulle han höra av sig, men det gjorde han aldrig. Pappa trodde aldrig att det var det sista telefonsamtalet med honom. Se vidare länken *Magyar i dunkel*, sidorna 58-64, och 70-77 samt *Väduren, Bocken och ändens tid*, sidorna 1-6, *Tutankhamon, det unga lejonet* och *Grundsten* sidan 57.

Sjukhuset i detta sammanhang var förmodligen Karolinska sjukhuset i Solna, dit han åkte med sin mor. Där mördades han med en giftninjektion, och efter mordet, vad jag förstår, sade läkarna till hans mor, judinnan Maria, att operationen misslyckats och barnet dog, och att sjukhuset skulle ta hand om honom. Hon fick förstås omedelbar munkavel och därefter blev hon låtsasmor till Lammet, Krister R. Lejonet Tibor E. **var nedfryst från år 1971 till ca 2012**. Då hände någonting, och av någon anledning, i panik, stoppades han i en svart plasticsäck och med den katolska kyrkans kännedom via Stockholms stad, en natt på våren, i hemlighet, grävdes han ned i den katolska delen av Norra begravningsplatsen. På den tiden trodde vi att lille Tibor kremerades under falskt namn, men det verkar som om det inte gjordes.

När barnliket kördes till Rättmediciniska avdelningen i Solna, upptäcktes omedelbart att det var samma barn som körts i väg ca ett år tidigare i en svart plasticsäck till den Norra begravningsplatsen i Solna. Polisen fick omgående munkavel i detta sammanhang. Min fader Tibor Kemény gick bort 1991, och i samband med bouppteckningen träffade jag en polisinspektör, som bekräftade att polisen fått munkavel i samband med pappas faderskapsärende.

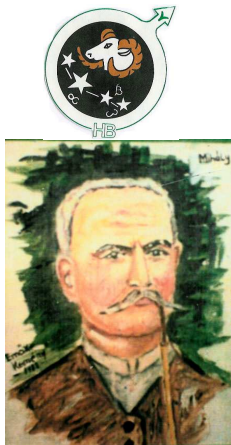
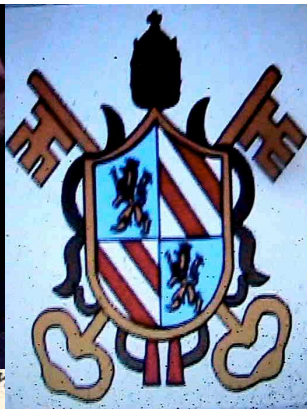

Sista gången träffade vi lille Tibor var på hösten 1970, han var då 11 år. Han hade långt hår, lite mörkare än ovan på bilden. Hans skolklass besökte en kristen kyrka och han gick därifrån för att han inte hade något intresse för kyrkan. Han ville träffa oss i stället, utan sin mors vetskap och tillstånd. Det var då sista gången vi såg honom i livet. Enhetschefens beskrivning av honom verkar stämma ganska bra, han var 12 år när han mördades, alltså nedre tonåren, i den svarta plasticsäcken bör han ha haft långt, mörkare hår. Allt tyder på att det var han, eftersom polisen lade locket på direkt utan vidare utredning, i allmänhet betar sig inte polisen på detta sätt. Även mordplatsen verkar stämma också i förhållande till hans dåvarande bostad. Han lovade höra av sig så fort han lämnade sjukhuset. Han lämnade sjukhuset efter cirka ett år i en svart plasticsäck och lät höra av sig nu den sjunde augusti 2013 genom kyrkogårdens enhetschef. När jag hörde enhetschefen berätta om fyndet i TV, stelnade nästan jag till: Vad i helsike, pratar han om lille Tibor!?

Vi kan fortsätta att analysera vad polisen säger, nämligen att det var samma kvinna i platsäcken som begravdes 1969 på cirka 2-3 meters djup i en kista, enligt gängse regler. Jag är också hedning, utan religion, och har ingenting med kyrkan att göra, men jag har aldrig sett eller hört talas om att katoliker och protestanter stoppar sina bortgångna i en svart platsäck och begraver dem mitt i natten i mörkrets hemlighet. Men vad är det som polisen avslöjat i detta fall? Jo, man har stoppat in en okänd kvinnas kropp, en kvinna som troligen var hemlös, i en platsäck och den grävdes sedan ned i samma grav för att vila i frid, säger polisen. Här i Sverige vet såväl massmedia som folk att polisen ljuger, vad polisen berättar är en biologisk utopi. Så länge polisen inte visste något om fyndet på begravningsplatsen i Solna, gjorde de allt perfekt, därefter tvingades de ljuga och begå brott mot det samhälle som skall skyddas av polisen. Det är fruktansvärt och beklagligt att polisen i Sverige utnyttjas och används som ett brottsligt verktyg i den undre världen. Förmodligen var det lille Tibor som låg begravnen i denna grav i en platsäck. Man visste att det inte gick att köra ut honom igen till samma kyrkogård, eftersom han blev avslöjad och för att hålla honom borta från graven stoppades en okänd kvinna ner i samma grav. Förutom polisen och rättsmedicinare hade statschefen och vederbörande inom Stockholms stad kännedom om den mystiska och hemliga graven i Solna. Min far betalade underhåll till Tibor E. från 1966 till 1971 och därefter till Krister R. t.o.m. 1977 via Stockholms socialförvaltning. I början hade min far ingen aning om namnändringen och identitetsövertagandet som skedde successivt under 70-talet. Tillbaka till påvestolen i Vatikanen, Rom.

Pius IX, 1846-1878

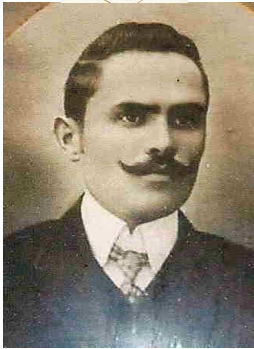
Kemény Mihály
1847-1928

Pius IX, (1846-1878), Giovanni Maria Mastai Ferretti
257, 101 Cross from cross

Kemény Mihály
1847-1928

Pius IX var påve mellan år 1846 och 1878. Under hans pontifikat instiftade han den så kallade "Vädurtronen", som bestod av en påvestol med ett vädurhorn på varje sida, symbol för Vädurens tecken. Min fars födelsetecken är "Vädur". Prästerskapet har följt mitt familjetråd hela tiden, och under påvens pontifikat levde min farfars far Kemény Mihály. Det hände saker och ting även omkring honom, som jag inte vill nämna, men inga kriminella verksamheter ägde rum från kyrkans sida. Vädurtronen var symbolisk, påvestolen visste att min fader var på väg att födas, dvs. att han skulle födas, reinkarneras igen, och de var beredda med sina planer för honom.

Pius X, 1903-1914

Kemény Lajos
1874-1962

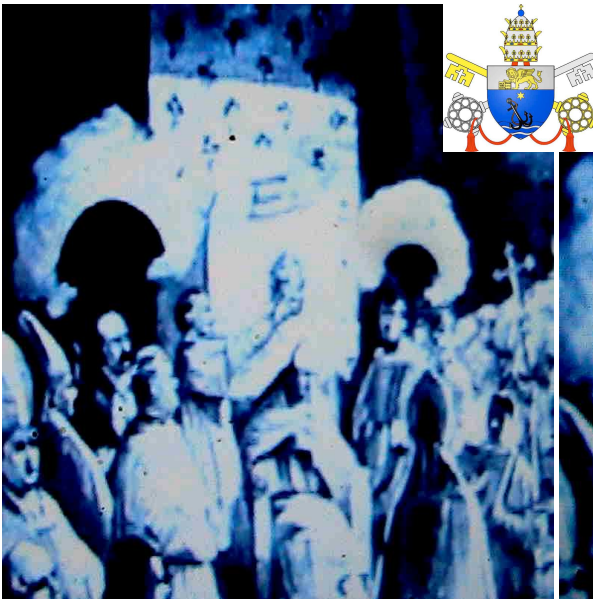

St. Pius X, (1903-1914), Giuseppe Melchiorre Sarto
259, 103 Burning fire

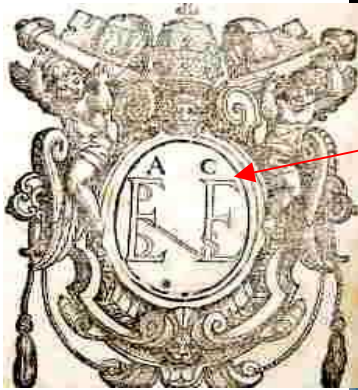
vitéz Kemény Simon
1884-1945

Pius X var påve mellan år 1903 och 1914. Även han använde Vädurtronen. Under hans pontifikat arbetade min farfar på 1900-talet i staden Rijeka, stad vid Kvarnerbukten, Kroatien, medan hans bror Simon fortfarande var student. Redan då började prästerna röra sig runt honom. Simon reinkarnerades in i mitt familjetråd, levde enkelt, arbetade mycket, smälte in i vår livsstil och uppfattning om livet där kunskap var grunden. Han representerade och försvarade vårt familjetråd. Under denne påve föddes Simons dotter Ilona, som var det äldsta barnet av sex (två döttrar och fyra söner) och var en reinkarnation bl.a. av en bondflicka, som föddes i Corinaldo 1890 och mördades i Nettuno 1902 i Italien. Saligförklarad 1947 och helgonförklarad 1950 av Pius XII. Se länken *Magyar i dunkel* sidorna 59 och 48 och *Väduren, Bocken och ändens tid*, sidan 18 och 4.

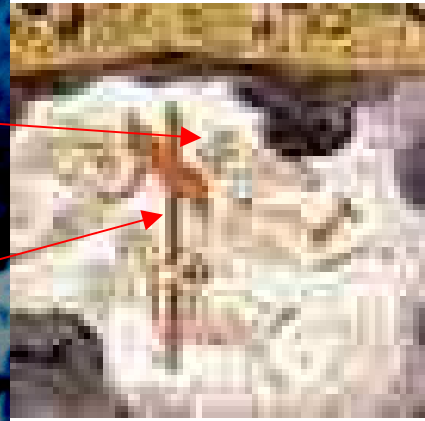

Påven Pius X:s kröning. Han sitter på sin Vädurtron och kröns till påve den 9 augusti 1903. På tronen ovanför hans huvud står en stor bokstav "E" i blå färg och till vänster om tronen syns ett kors. Vad betyder detta E-tecken i ett kors? I sin dröm såg Konstantin ett kors i himlen och hörde rösten: *I detta tecken du ska segra*, på latin *In hoc signo vinces*. Detta gäller även nu i ändens tid. Till korset tillhör även "E". I St. Stefans signatur är även ett E, detsamma gäller kejsaren Henrik III:s signatur med E, samt påven Benedictus III personliga vapen. Se länken *Grundsten*, sidan 45.

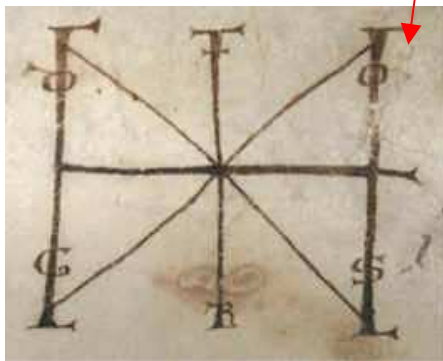

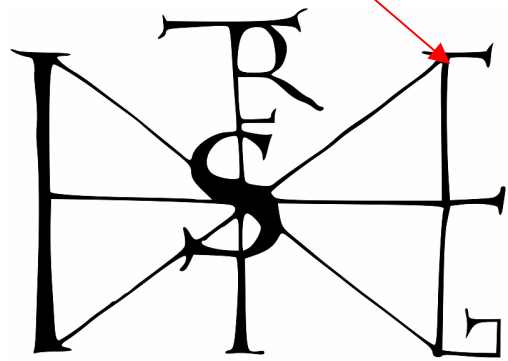
Benedictus III, 855-858

Konstantins dröm 312
Konstantin den store

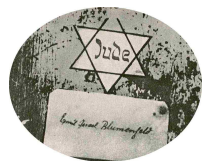
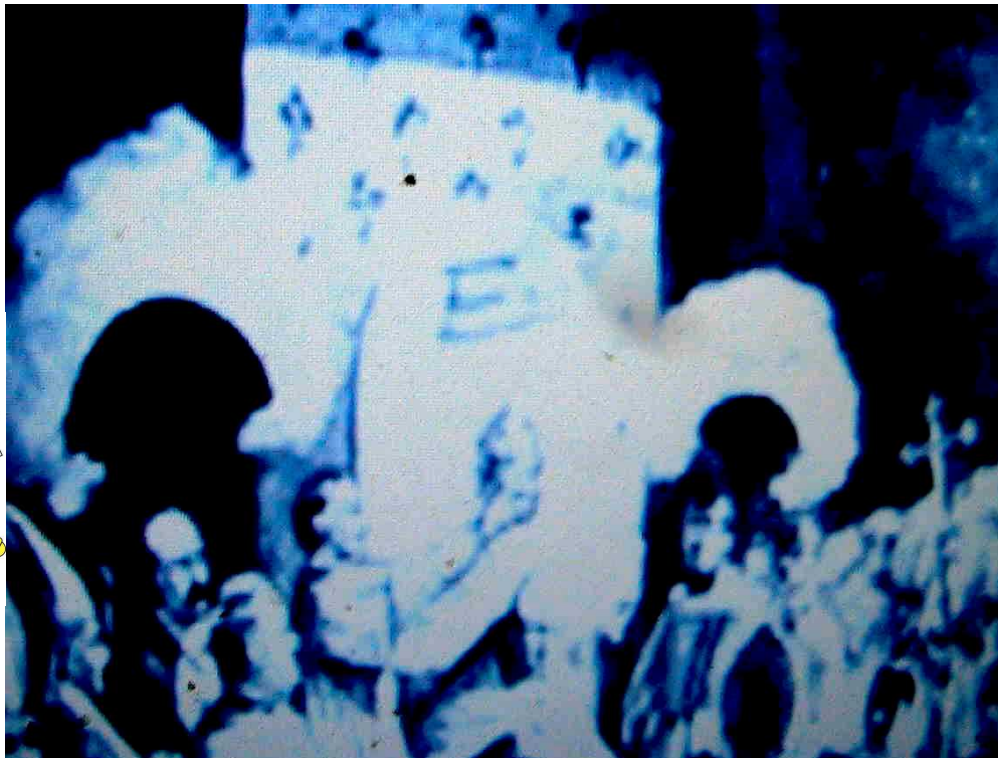

Kejsaren Henrik III, 1046-1056, och hans signatur

Den helige Stefans signatur från hans tid, 1000-1038

Det framstår mycket tydligt att Tjuren Jesus Kristus/Mammon skall segra i tecknet "E" i samband med korset; samma sak gäller för Lammet Jesus/Jungfrun, seger i tecknet "E" nu i ändens tid.

Vad är det som mer avslöjas av tecknet "E" på påvens tron? Tecknet E är en förkortning av judinnan Marias familjenamn. Eftersom det hänger ovanför vädurtronen, visste redan då påvestolen att min fader skulle träffa Maria och hennes son Tibor E, som skulle reinkarneras i Linköping i Sverige. Vidare kan man förstå att Pius X visste var Marias familj och släkt fanns i Ungern, och kyrkan fick skydda dem, trots att Pius X inledde ett världsomfattande judehat, som i bl.a. Tyskland började fungera bra.

Kemény Tibor
1923.04.18

Kemény Tibor
1991.05.04

Pius XI, (1922–1939), Ambrogio Damiano Achille Ratti
261, 105 Intrepid faith

Under Pius XI:s pontifikat föddes/reinkarnerades min fader den 18 april 1923 i Vädurens tecken, och även Pius XI behöll den s.k. Vädurtronen. Nu hade påvestolen fritt fram att noggrant planera det sista steget av sitt program i det fördolda runt vårt familjetråd, som alltid befinner sig i händelsernas centrum i detta sammanhang. Under denne påves livstid skapades ett samarbete mellan Pius XI:s regering och dödens, Gustaf Hitlers regering. Vatikanen blev också oberoende igen som stat i staten Italien.

Kemény Szabolcs József, 1949
Enfödd son till Kemény Tibor

Pius XII, (1939–1958), Eugenio Maria Giuseppe Giovanni Pacelli
262, 106 Angelic shepherd

Christer R. 1948
F.d. dotterson till Kemény Simon

Under påven Pius XII:s pontifikat föddes jag, Krister R. i Ungern, men inte i samma stad och tjurguden, Tjuren Kristus. Även denne påven behöll "Vädurtronen". Han var den siste påve som använde denna tron symboliskt. Han var en av de märkligaste av alla påvar; han hade kunskap om mängder av hemligheter, han visste precis vem Gustav och Adolf Hitler var. Han visste också allt om Simon och Raoul Wallenberg. När Gustav Hitler den **19 mars 1944** (Josefs namnsdag) ockuperade Ungern, visste Pius XII att Gustav tänkte mörda judinnan Marias familj och släkt, och ordnade via kyrkan i Ungern att familjen och släkten konverterade till katolicismen. Se länken *Den fjärde pyramiden som försvann*, sidan 44. Så vitt jag förstått gick denna gång påvestolen emot Gustav Hitler, eftersom deras program redan var planerat ända till dagens datum, i ändens tid. Detta är en kortfattad redovisning av ca 167 års **grundplanering** som de himmelska änglarna/utomjordingarna utarbetade genom påvarna i samband med mitt familjetråd. Under hans pontifikat blev judinnan Maria havande med sin svägers barn i Linköping, Sverige. Detta berättade han själv i form av en symbolisk syn om solen, symbol för Lejonet. Förresten var det påven som gav tillstånd till äktenskap mellan min pappas kusiner i början av 40-talet. Se länken *Magyar i dunkel*, sidan 59 och 48.

Pius IX, (1846–1878)
257, 101 Cross from cross

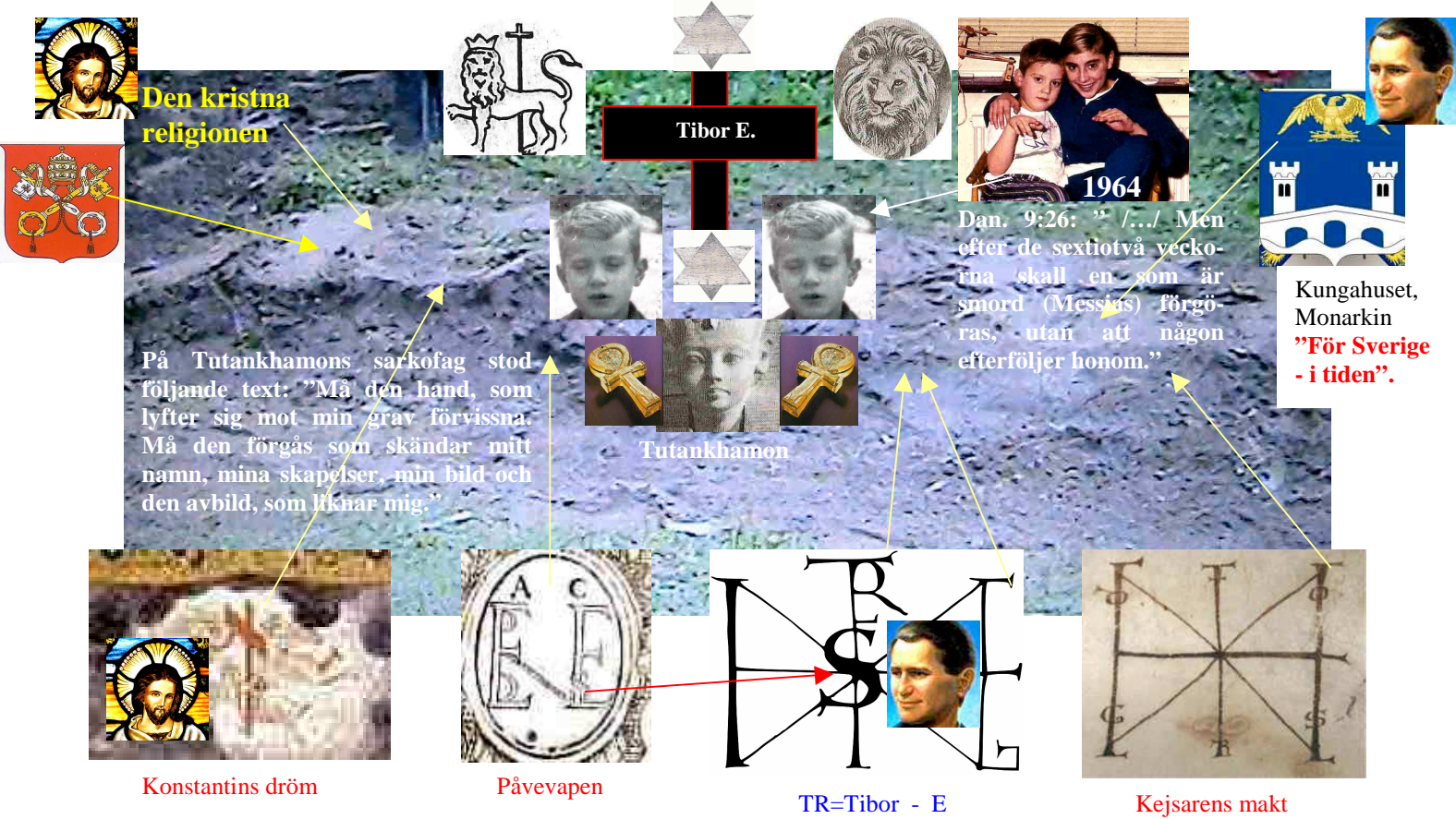
St. Pius X, (1903–1914)
259, 103 Burning fire

Pius XI, (1922–1939)
261, 105 Intrepid faith

Pius XII, (1939–1958)
262, 106 Angelic shepherd

Konstantins dröm

Påvevapen

TR=Tibor - E

Kejsarens makt

Efter ca 160 års planering, genom 12 påvars pontifikat, har hela resultatet symboliskt hamnat i graven. Statschefen, det ansenliga hornet/Oxen, har vidarebefordrat hela påvestolens livsverk till graven i Katolska församlingens kyrkogård under sina 40 år som statschef och kung i Sverige. Detta är kungens livsverk. Kanske bör han få Nobelpris för sina mänskliga insatser under 40 år.

Sanningen är att det inte finns något faderskapskännande eller avtal om underhåll i samband med Tibor E. I det avtal som upprättades den 19 januari 1959 i Linköping, saknas lille Tibors identitetsuppgifter, dvs. av avtalet framkommer att någon föddes, men vem, son eller dotter (avtalet är uppenbarligen ogiltigt). Avtalet som min far undertecknade den 18 september 1958 var ett blankt blad, och min far trodde att det gällde bostad till det blivande barnet, vilket kvinnan var havande med. Statschefen var då Gustaf VI Adolf. Detta avtal såg min far först i mitten av 70-talet i samband med underhåll till Krister R som finns som kvinna i korrespondenser som avser ärendet. I ett längre telefonsamtal med socialassistenten på den tiden, frågade min far vem Krister R var. Hon svarade att Krister R är Tibor E. Min far sa att han inte var far till Krister R, och ville träffa honom. Hon sa tydligt att min far var far till Krister R och pappa hade ingen rätt att träffa honom, den enda rätt han hade var att betala underhåll. Hon nämnde bl.a. att min far kom ingenstans med sitt nekande, han skulle betala underhåll till Krister R. Skulle det behövas, skulle min fars advokat mutas, Tyvärr det blev så. I samband med ett personligt telefonsamtal i slutet av 1978 med Krister R, sa denne bl.a. att han hade ingen aning om vilka vi var, han hade igen kännedom om pappas existens, inte heller vetskap om faderskap och underhåll. Självklart gick det inte att träffa Tibor E. som var död, och inte heller Krister R, som var vuxen och var min fars kusiners barn. Han hade ingen vetskap om det hela, trots att alla rättegångar och andra åtgärder ägde rum i hans namn. Till sist, med tvång genom kronofogden, betalades med avdrag av pappas lön underhåll till Krister R och alla rättegångskostnader via Stockholms socialförvaltning. Det hela avslutade 1979 under Ola Ullstens regeringstid, då skapades äntligen fred igen. Se länken *Väduren, Bocken och ändens tid*, sidan 1-5 och *Den fjärde pyramiden som försvann*, sidan 52-62. – **OBS. Så länge polisen inte tar kontakt personligen med mig ang. Tibor E, anser jag att fyndet i plastsäcken i kyrkogården i Solna är Tibor E.**

Tyvärr kom min far aldrig över hur omänskligt, olagligt och brutalt myndigheterna behandlade honom och hans familj. Han fick inte ens rätten att försvara sig. Oavsett vad han skrev, vad han sade, vilka bevis han använde i sitt faderskapsärende, avvisades han totalt, till och med hans advokat mutades. Allt detta låste han inom sig själv, även detta orsakade hans tidiga bortgång. Mängder av falska dokument cirkulerar än idag, falska dokument min far aldrig känt till. Visst ångrade han att han valde Sverige 1956, ty kungariket Sverige med kungahuset i spetsen är en katastrof för oss, och min familj har fått lida av bestående skador.

Den dolda världen

I den dolda världen händer saker och ting, i vilka allmänheten inte har insyn. I det fördolda fattar man viktiga beslut, vilka bara de närmaste deltagarna känner till. I den synliga världen blir man informerad via massmedia. Mitt familjeträd hamnade i det fördolda och på grund av detta blev det som ovan. Att slutet kommer även för kristendomen och påvestolen, det vet de flesta, det står tydligt i Bibeln. Evangelierna, Uppenbarelseboken samt St. Malakias och Nostradamus skriver om det, och många andra också.

Den synliga världen

Carl XVI Gustaf, 1973 -
 Valspråk: "För Sverige - i tiden".
 Monarkins varumärke

Kungens 40-år som kung och statschef kan jag symboliskt jämföra med en tjurfäkting, där matadoren är påven, den röda muletan som lockbete och symbol för mitt familjetråd och tjuren är kungahuset Bernadotte. En symbolisk illustration: påvestolen som tar initiativet och vet vad saken gäller, tjuren som släpps fri utan lagar och regler, och betar sig hur olagligt som helst i samband med sin maktutövning. Den springer med huvudet nedböjt rakt emot mitt familjetråd, som är ett lockbete för djuret, utan kunskap och utan att se följderna. Det syns tydligt att mitt familjetråd kläms ihop mellan två vilddjur, för att med fusk och våld införa gudar, dvs. Kristus och Antikrist i det. Med denna bild vill jag bara symboliskt illustrera att det är påvestolen som är huvudansvarig och huvudbrottsling, kungen som statschef är ansvarig i Sverige, och han kommer aldrig ifrån ansvaret. Påvestolen är förrädare, den har förrått mitt familjetråd, och missbrukat sin makt. När Bernadotte valdes till Sveriges kronprins, var Sverige ett fattigt bondesamhälle, Bernadotte själv, enligt uppgifter, betalade 8 miljoner francs för att bli kung i Sverige, han köpte kronan. Han blev rik under Napoleons regeringstid. Frågan är om det var han själv som betalade hela summan, eller delade han med påvestolen? Hur som helst, kungariket Sverige började bli rikt under 50-talet, och idag är ett välmående kungarrike, men inte av egen kraft. Det äger Christinas silvertron, men inte hennes kunskap. Men vad fick min familj av rikedom? Inte ens trygghet, skydd och säkerhet. Vi är totalt nedtryckta utan mänskliga och lagliga rättigheter, inte ens yrkade skadestånd beviljades av domstolarna. Det visar sig att polis och rättssystem inte fungerar i Kungariket Sverige i vårt fall (även i många andra), så i framtiden vill vi slippa kungahuset och religionen för evigt, vi har fått nog av dem och av galenskap. Nu återstår vredens dag, **Lammets** vrede enligt Uppenbarelseboken. **Upp. 6:15-17.** "Och konungarna på jorden och stormännen och krigsoverstarna och de rika och de väldiga, ja, alla, både trälar och fria, dolde sig i hålor bland bergklippor. Och de sade till bergen och klipporna: "Fallen över oss och dölja oss dens ansikte, som sitter på tronen och för **Lammets vrede**. Ty deras vredes stora dag är kommen, och vem kan bestå?" Domedagen, och domedagen är lika med begravnig.

En symbolisk illustration, en tragisk avslutning
 Se även länken *Väduren, Bocken och ändens tid*, sidorna 1-6.

Pius pp. XII

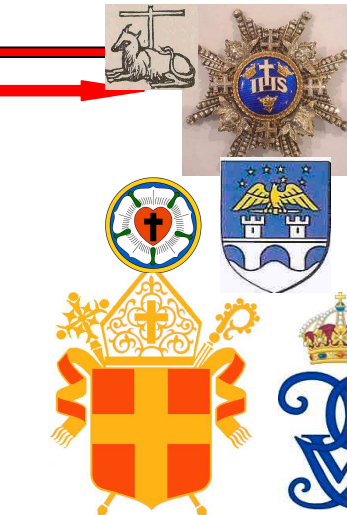
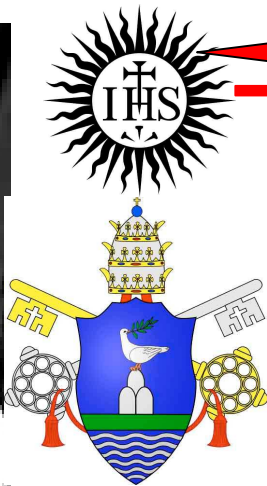
Pius XII, (1939–1958), Eugenio Maria Giuseppe Giovanni Pacelli
262, 106 Angelic shepherd

Pius pp. XII

Pius XII kröntes till påve den 12 mars 1939. På hans handske syns tydligt Jesuitordens emblem. Även i hans program ingick Tjuren, eftersom Jesuitorden är kopplad till Tjuren. Denne påve var den märkvärdigaste av alla när det gäller hemligheter. Under hans pontifikat föddes Tjuren (1946), Lammet (1948). Judinnan Maria var havande med Lejonet (1958). Pius XII hade enligt sitt program en stark dragning till Lammet/Jungfrun. Enligt min uppfattning var Pius XII en reinkarnation bl.a. av Izates II/Jesus äldre broder Josef bar Monobaz. Innan Pius XII dog hade han en mycket mörk vision om religion och den katolska moderkyrkan, en typ av varningar åt de kommande påvarna. **OBS! den sista konklaven började den 12 mars 2013. Se vidare länken *Den fjärde pyramiden som försvann*, sidan 52.** Enligt St. Malakias var han en **Änglalik herde/pastor, Pastor angelicus.**

Pius XII, (1939–1958)
262, 106 Angelic shepherd

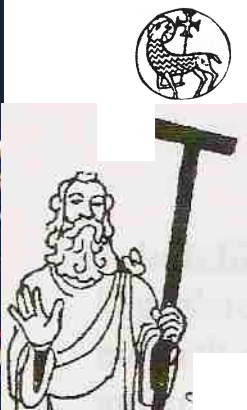

Erling Eidem, ärkebiskop av Svenska Kyrkan, 1931-1950

Gustaf V 1907-1950
Valspråk: *Med folket för fosterlandet*
Kröntes ej

Under det andra världskriget hade såväl Svenska Kyrkan som kungahuset Bernadotte en bra relation till Vatikanen och nazityskland. Under konung Gustaf V:s och ärkebiskop E. Eidems aktiva tid försvann Raoul Wallenberg. Varken kyrkan eller kungahuset visat något intresse att hjälpa Wallenberg i och utanför Budapest/Ungern. Det gula korset på ärkebiskopsvapnet är symbol för solen, Lejonet, medan den Svenska Kyrkans vapen, det röda korset, är symbol för Lammet.

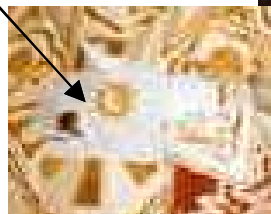
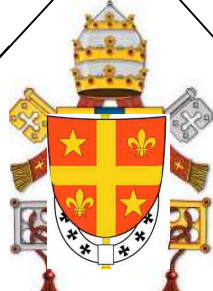
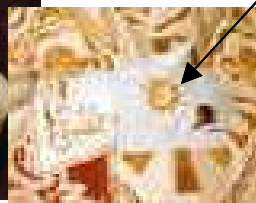

Apostel Filippus

The **P**ope in **R**ed

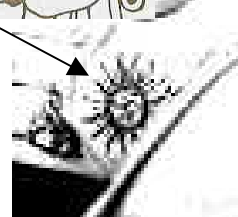
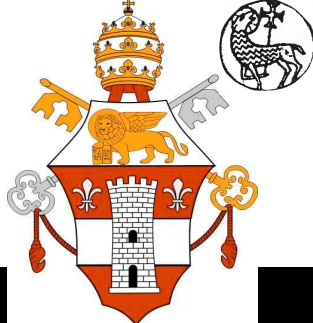
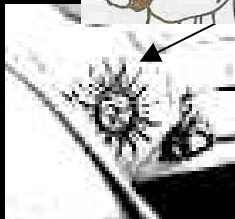
Gregorius XVII, motpåve 40 (1958-1989), Genova Giuseppe Siri

Apostel Filippus attribut: Kors/T-tecken, sten, orm och drake, starka symboler. Min uppfattning är att Giuseppe Siri var en reinkarnation bl.a. av aposteln Filippus. Korset återfinns i hans vapen, Ormen är associerad till den 5-uddiga stjärnan, symbol bl.a. för planeten Venus, som i sin tur är kopplad till Uppenbarelsebokens Morgonstjärna, som är en kvinnlig symbol. T-tecken kan man tolka på många olika sätt, men i detta sammanhang är **T** är symbol för namnet **"Tibor"**. Min far hette just Tibor och hade faderskapsrollen i detta sammanhang. Kardinal Siri valdes till påve den 26 oktober 1958. Se vidare länken *Den fjärde pyramiden som försvann*, sidorna 47-52. Kardinal Siri var den hårdaste anhängaren av Lammet/Jesus som ville ha honom som segrare till varje pris. Det gula korset på hans vapen är symbol för Solen, Lejonet.

Gregorius XVII, motpåve 40 (1958-1989), Giuseppe Siri Genova

Under en religiös ceremoni i Genova ser vi kardinal Siri i vita handskar. På handskarna syns Jesuitorden. Jesuitorden är symbol för Antikrist Tjuren, som är rival till Lammet.

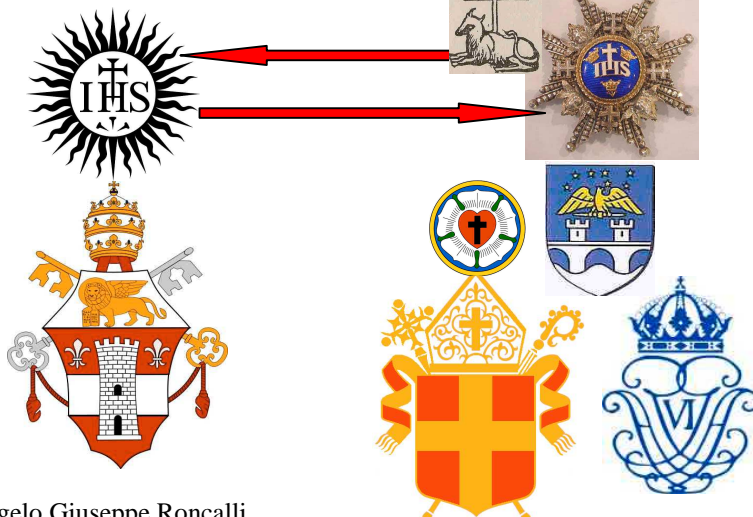

Johannes XXIII kröntes till påve den 4 november 1958. Även på hans vita handskarna syns tydligt Jesuitorden. Tjuren följer Lammet, och Lejonet har ännu inte fötts. Enligt min uppfattning var påven en reinkarnation bl.a. av Johannes, fiskaren Sebedeus yngre son. Hans attribut är en bok och Ormen/Lammet som tittar ut ur kalken. Enligt St. Malakias var han: **Pastor/herde och sjöman**, Pastor et nauta.

Johannes XXIII (1958–1963), Angelo Giuseppe Roncalli
263, 107 Shepherd and sailor

Toannes pp. XXIII

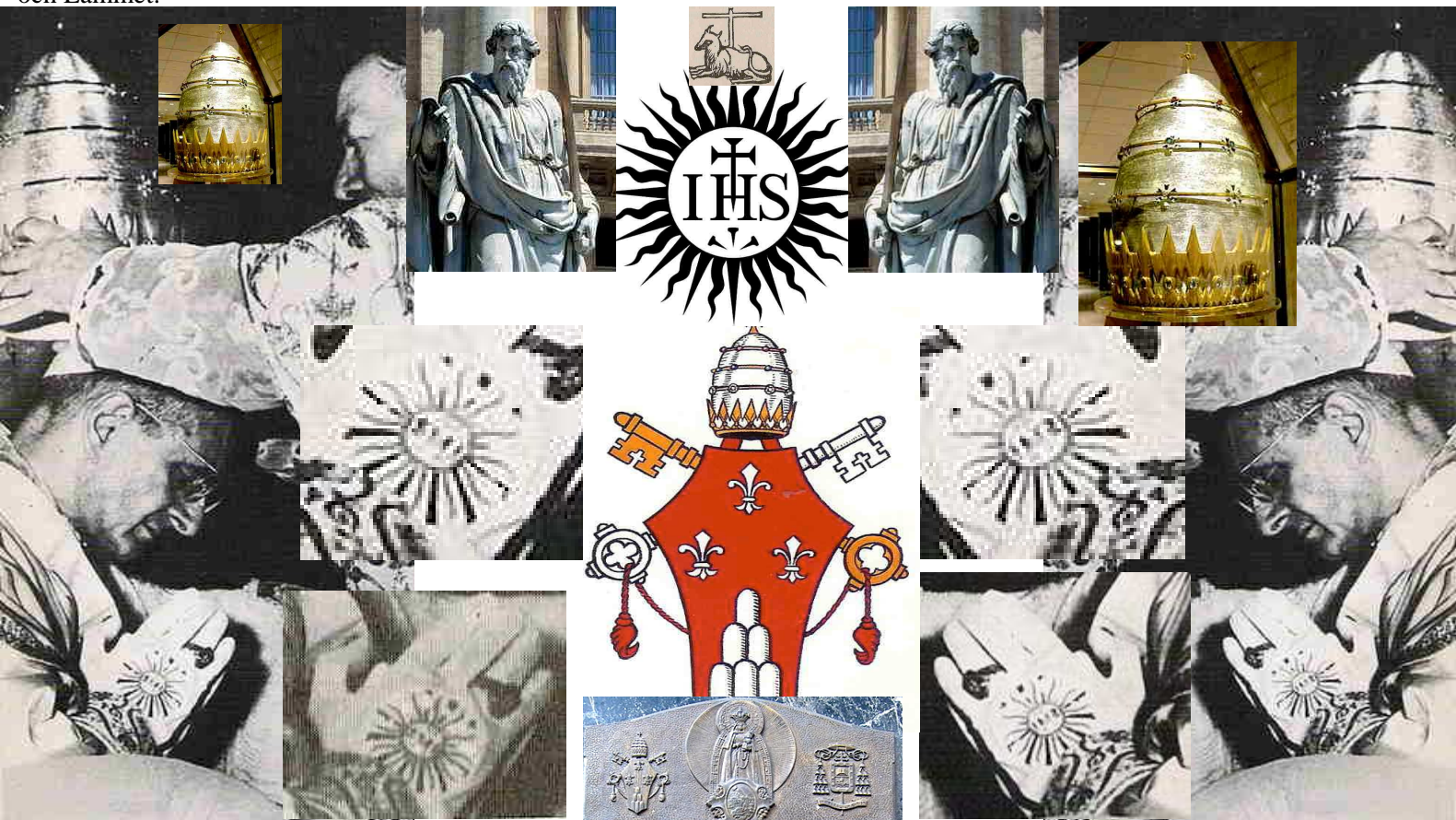

Yngve Brilioth, ärkebiskop av Svenska Kyrkan, 1950-1958
Gunnar Hultgren, ärkebiskop av Svenska Kyrkan, 1958-1967

Gustaf VI Adolf, 1950-1973
Valspråk: **"Plikten framför allt"**
Kröntes ej

Under denne påvens pontifikat föddes Lejonet i Linköping exakt klockan 24 julafton, dvs. mellan den 24 och 25 december 1958. Sjukhuset där han föddes kontaktade några myndigheter i samband med födelsen, bl.a. statschefen, konungen Gustaf VI Adolf, alltså kungahuset Bernadotte, ärkebiskopen i svenska kyrkan och regeringen. Nästan samtidigt kontaktades även Vatikanen, påven fick reda på Lejonets exakta födelse i Linköping. Den 18 september 1958, under Marias havandeskap, förmåddes min far att skriva på ett avtal angående faderskap och underhåll till det blivande barnet, som har ännu inte fötts. Den 19 januari 1959 utfärdade den aktuella myndigheten avtalet, utan att skriva in den nyfödda pojken fullständiga identitet, dvs. hans fullständiga namn, födelsenummer och identitetsnummer. Med andra ord: av handlingen framgår inte vem som har fötts, och till vem man är far. I avtalet står endast Marias efternamn **E.** och ett datum, den 24 dec. 1958. Allt tyder på att det var statschefen, konungen Gustaf VI Adolf som gav order till myndigheten i samband med avtalet. Vad som framkommer direkt av avtalet, är att Lejonet, judepojken Tibor E, redan då var dödsdömd, innan han föddes och det skulle gå bra att byta ut honom mot andra personer längre fram. Se vidare länken *Den fjärde pyramiden som försvann*, sidorna 53-56. **OBS! Varken min far eller Maria fick en kopia av avtalet.** Man kan ju fråga sig vilka som har fått del av eller kopior av avtalet: statschefen? ärkebiskopen? Och påven? Detta avtal använde myndigheterna mot min far, och det är grunden till dagens situation. På hans vapen syns två liljor, symbol för Lejonet och Lammet.

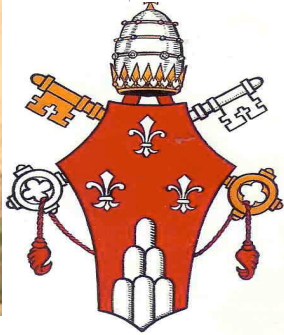
Paulus VI kröntes till påve den 30 juni 1963. Även här syns tydligt Jesuitordens symbol, på hans vita handske. Vad jag förstår var påven Paulus VI en reinkarnation bl.a. av aposteln Paulus som var huvudapostel för Tjurguden Marcus. Apostel Paulus attribut är ett svärd och bokrullen med de sju inseglen som ovan (det finns bevis att attributet är korrekt). Enligt St. Malakias var han: **Blomman bland blommor**, Flos florum, en blomma är symbol för kvinnan/jungfrun, dvs. han har mördat för en blommans skull. Se hans personliga vapen: symboliska blommor och det stora berget. Av kröningen framgår mycket tydligt att *Tiaran* inte är en tiara längre, utan kronan består bara av en kronring, som slutligen skulle hamna på Jesuiten, Tjures Kristus huvud. Jämför denna krona med Johannes XXIII:s tiara. Paulus VI var den siste påven som kröntes.

Paulus VI, (1963–1978),

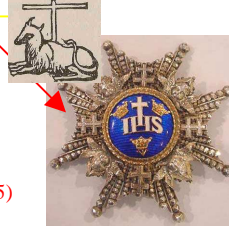
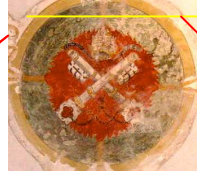
Giovanni Battista Enrico Antonio Maria Montini
264, 108 Flower of flowers

Paulus PP VI-

**Nicolaus V, (1447–1455)
210,54.**

From the meanness of Luna

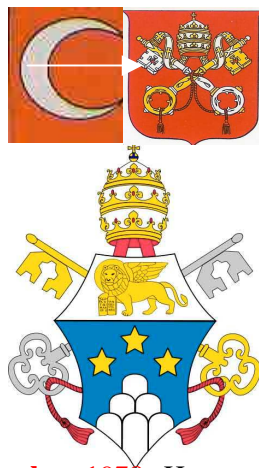

**Ruben Josefson, ärkebiskop av Svenska Kyrkan, 1967-1972
Olof Sundby, ärkebiskop av Svenska Kyrkan, 1972-1983**

**Carl XVI Gustaf, 1973 -
Valspråk: "För Sverige - i tiden".
Kröntes ej**

Under denne påves pontifikat mördades Lejonet Tibor E. 1971 och ersattes av Lammet, Krister R. Påven själv fattade beslutet och gav order till statschefen i Sverige att verkställa domen. Utgångspunkten var avtalet från 1958, och på den tiden hade alla inblandade uppfattningen att Tibor E. var min pappas biologiske son, att det går bra att mörda honom, och samtidigt utrusta Lammet Krister R, alltså pappas kusiners barn, med hans identitetshandlingar. På den tiden var kung Gustaf VI Adolf statschef, en gammal, sjuk monark nära 90 år gammal. Hans motto var **Plikten framför allt**. Att han tog emot Lammet, Krister R, i största hemlighet i Stockholm, är en sak, det ingick i hans plikt, men att döda en oskyldig 12-årig pojke är en annan sak. Jag misstänker att det var en mycket yngre inflytelserik person i hovet som verkställde påvens dom i Gustaf VI Adolf namn. Med andra ord: en som kände till hemligheterna i samband med ärendet såg till att Lejonet, Tibor E, mördades och därefter lades hans kropp i en frysanläggning. I mitten av 70-talet började rättegångarna mot min far ang. underhåll till Krister R, enligt ett avtal från 1958 som min far då såg första gången. Underhållet låg på en hög nivå i förhållande till pappas inkomst. När min far kom på att Tibor E mördats och ersatts med Krister R. som är min pappas kusiners barn, meddelade han såväl polisen som domstolen. I stället för att avbryta förhandlingen i domstolen, sattes våld och terror in i ärendet mot min fader och hans familj. Nu kom påven Nikolaus V:s varningsvapen in i bilden. Två korsade silvernnycklar, som betyder de två mödrarnas väg i samband med var sin son (judinnan Marias och kusinen Ilonas väg), som korsade varandra, när det kom fram att Krister R. inte var identisk med Tibor E och därmed var katastrofen ett faktum. I stället för våld och terror skulle man ha talat personligen med min fader angående den uppkomna situationen, eftersom det var han som bestämde rörande faderskap i ärendet, ingen annan på denna planet har rätt att fatta beslut i min pappas namn. Om inte påven Paulus VI kunde avbryta målets handläggning hos domstolarna här i Sverige, vem kunde annars göra det? Påven var ju Nikolaus V:s efterträdare, som skulle närmare ha följt ärendets handläggning här i Stockholm, men det gjorde han inte. Eller fick han falsk information? Och nu är det för sent. Inte heller tog han kontakt med min far angående situationen. Se vidare länken *Väduren, Bocken och ändens tid*, sidorna 1-6 och 11-13 och *Den fjärde pyramiden som försvann*, sidorna 57 och 63.

Johannes Paulus I installerades till påve den 3 september 1978. Han var den förste som tog två påvenamn. Johannes avser Johannes XXIII, som var Lammets påve, Paulus avser Paulus VI som var Tjurens påve, en märkvärdig kombination. St. Malakias kallade honom eller hans program *Av halva månen*, "De medietate lunae". Månen är en kvinnlig symbol liksom den 5-uddiga stjärnan på hans vapen. Den är kopplad till Venus/Morgonstjärnan, dvs. en symbol för Jungfru/ungmö/hybrid/Lammet. Påven var en reinkarnation av Judas, Izates II/Jesus/en av Lammets äldre bröder. Månens färg är silver och så är också nyckeln i påvens vapen. Se länken *Väduren, Bocken och ändens tid*, sidan 9.

Giovanni Paolo PP. I

Johannes Paulus I (1978-1978), Albino Luciani
265, 109 From the midst of the moon

Olof Sundby, ärkebiskop av Svenska Kyrkan, 1972-1983

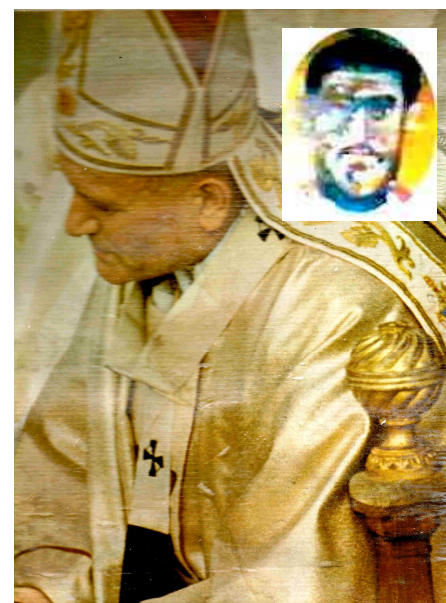
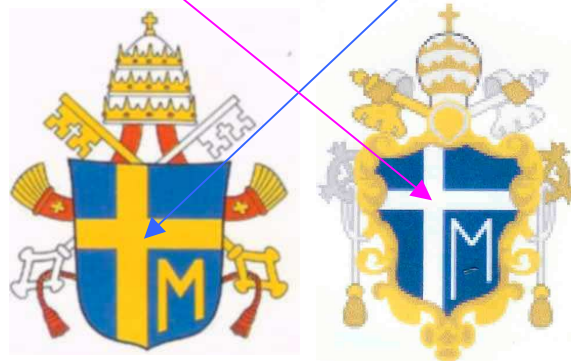
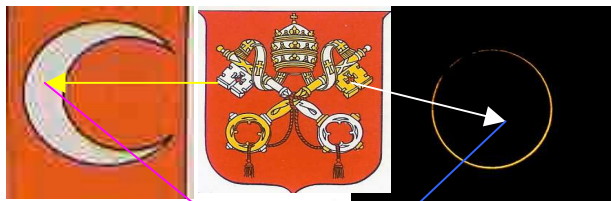
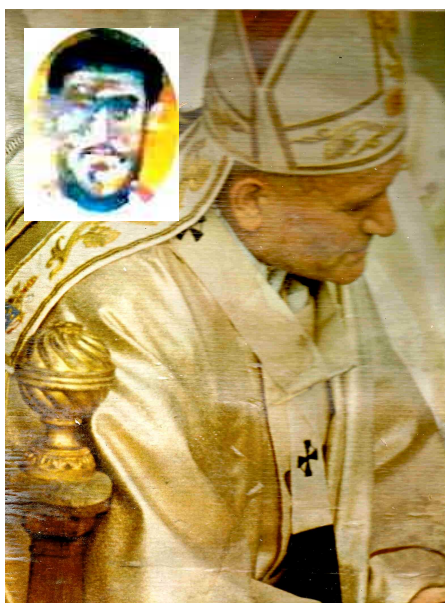

Carl XVI Gustaf, 1973 - Valspråk: "För Sverige - i tiden"
Kröntes ej

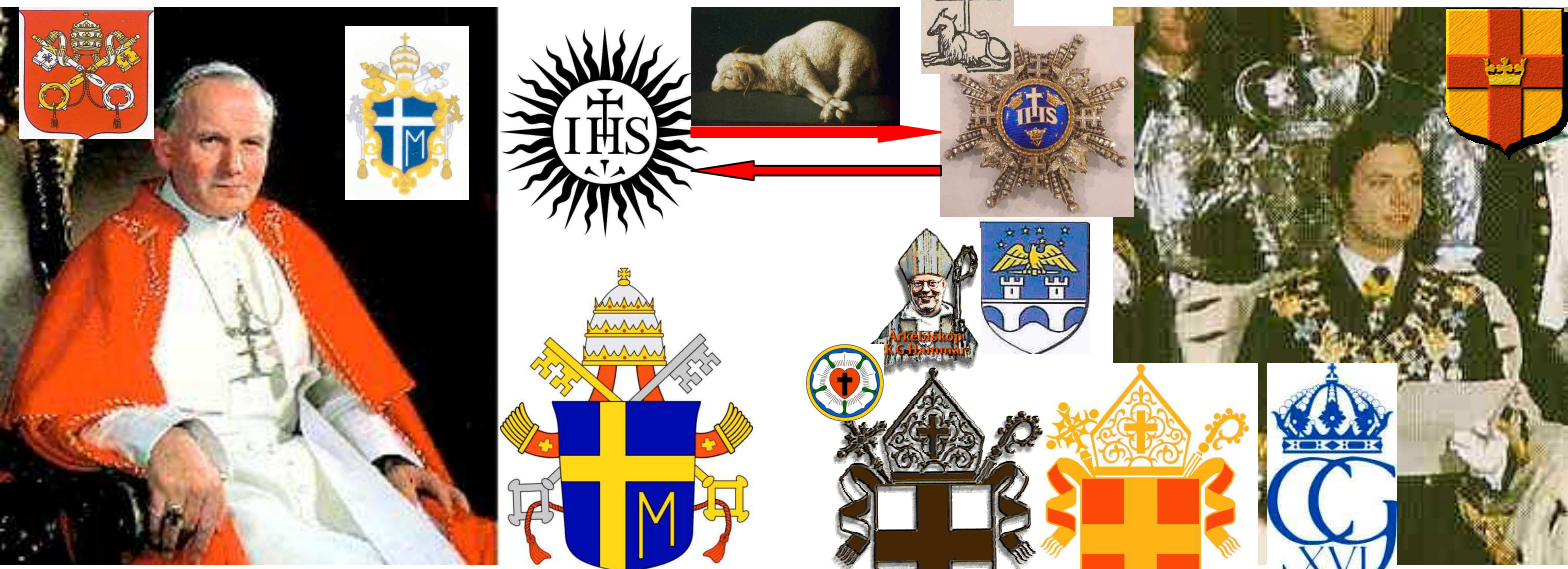
Under denne påves korta pontifikat hände det som aldrig skulle ha inträffat. Då startade våld, terror och kidnappning mot min fader och hans familj den 19 september 1978, den mörkaste dagen för min familj och mitt familjetråd i modern tid. Se länken *Väduren, Bocken och ändens tid*, sidorna 5, 1-6. I slutet av månaden var han död, mördad. I ett tal till en fullpackad Petersplats söndagen den 10 september 1978, sade påven Luciani om Gud: **"Han är vår Far, men ännu mer vår Mor."** För första gången erkände Vatikanen officiellt att Gud är **Hybrid**, varken man eller kvinna, dvs. **Jungfru**. Även **månen och Venus** är kvinnliga/jungfruliga symboler. Jag nämnde att påven var en reinkarnation av bl.a. Judas. Tillbaka till Palestina, till Tomas gnostiska skrift. Se länken *Akhenaton, den allsmäktige*, sidan 20.

13, Jesus sade till sina lärjungar: "Jämför mig med någon och säg mig vem jag är lik". Tomas sade till honom: "Mästare, min mun är inte i stånd att säga vem du är lik".

Jesus sade: "Jag är inte din mästare, ty du har druckit dig berusad av den porlande källa som jag har låtit välla fram". Och han tog honom med sig avsides och sade tre ord till honom. När Tomas kom tillbaka till sina vänner, frågade de honom: "Vad sade Jesus till dig?" Tomas sade till dem: "Om jag säger er ett enda av de ord han sade till mig, skall ni ta upp stenar och kasta dem på mig. Och då skall eld slå ut ur stenarna och förtära er". Tomas jämförde honom med någonting som Jesus inte tyckte om, exempelvis att vara hybrid/jungfru. Då uppstod en spricka mellan bröderna. **Judas** hade tagit över namnet **Tomas**, som var timmermannen Josefs biologiske son. Allt vad Tomas skrev i samband med sin fader och världsallet, skrev Judas om till Jesus/Lammets fördel, och utgav sig även för att vara Tomas, och kallade sig för *Didymus Judas Thomas*. Påven Johannes Paulus I var den som officiellt avslöjade i modern tid att Gud/Jesus/Lammet är Jungfru/hybrid. Han installerades till påveämbetet på sin födelsedag den **3 september**. Mottot är *Av halva månen*, kopplat till Judas, Jesus/Lammets äldre broder. Som Johannes var han Lammets påve, och som Paulus, skulle han ha försvarat Tjuren, men det gjorde han inte, eftersom Tjuren är av manligt kön och inte jungfru/hybrid. Så vitt jag förstår mördades han av Tjurens kardinaler, eftersom Jesus/Tjuren/Jesuiten plötsligt blev bortblåst från händelsernas centrum.

Johannes Paulus II installerades till påveämbetet den 22 oktober 1978. Han antog samma påvenamn som sin företrädare, alltså ett dubbelt namn, Johannes och Paulus och de har samma innebörd. St. Malakias motto som avser denne påve: *De Labore Solis, Solförmörkelse*. Bokstaven "M" står för bl.a. "Moses" och "hybrid/ jungfru". Det gula korset på hans vapen (den svenska flaggan) är symbol för Solen, Lejonet, medan silverkorset på det andra vapnet är symbol för Månen, Jungfru/Lammet. Påven var en reinkarnation bl.a. av Moses och Shimon bar Monobaz, Izates II/Jesus äldre broder, Simon Peter, som var den förste översteprästen i Rom ca 30-33 e.v.t.

Joannes Paulus II

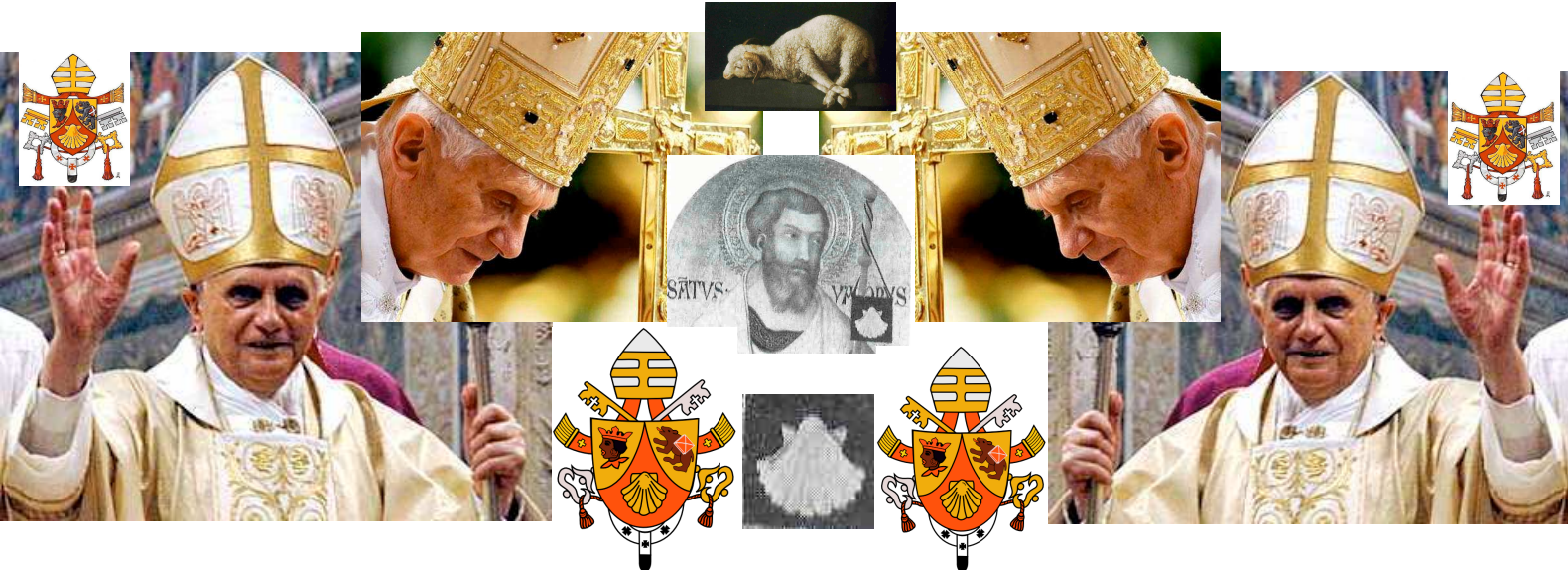
Johannes Paulus II (1978–2005), Karol Józef Wojtyła
266, 110 From a solar eclipse

Olof Sundby, ärkebiskop av Svenska Kyrkan, 1972-1983

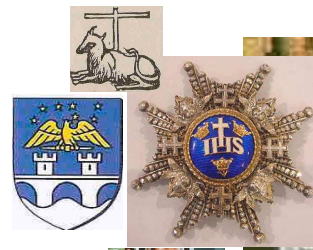
Carl XVI Gustaf, 1973 -
Valspråk: "För Sverige - i tiden".
Kröntes ej

Bertil Werkström, ärkebiskop av Svenska Kyrkan, 1983-1993
Gunnar Weman, ärkebiskop av Svenska Kyrkan, 1993-1997
KG Hammar, ärkebiskop av Svenska Kyrkan, 1997-2006

Malakias motto *De Labore Solis, From a Solar Eclipse*, var påvens program i hans 27 år långa pontifikat. Med andra ord: förmörka mordet på Lejonet (Solen) Tibor E. i Sverige. Gult är symbol för Solen, det gula korset symbol för korsfästelse i Jerusalem. Det var Lejonet av Juda, juden Josef jr som korsfästes, en reinkarnation av David. Samtidigt skedde en symbolisk månförmörkelse av Solen: Lammet (Månen/Jungfrun) Krister R. ingår även i förmörkelsen, eftersom han tog över Lejonet Tibor E:s identitet. Det finns en bekräftelse att påven har fullbordat sitt uppdrag. På hans andra vapen syns ett vitt silverkors, silver är en kvinnlig symbol. På det sättet är även Lammet Krister R i mörkret. Solen och Månens väg är korsar varandra, en katastrof i den dolda kristna världen. Under denne påves pontifikat dolde även Svenska kyrkan mordet på Tibor E. Man pratar exempelvis inte mycket om judar, det var inte tal om att Jesus var jude. Påven gjorde en skandinavisk resa 1989, besökte bl.a. Stockholm, träffade kungahuset Bernadotte och den svenska statsledningen. Det var en mycket viktig orsak till varför han gjorde ett statsbesök i Stockholm. Hans skandinaviska statsbesök såväl i Köpenhamn som i Stockholm sammanföll med den sista konklaven den 12 mars 2013. Inte ens denne påve träffade min far ang. den uppkomna situationen, gällande hans faderskap. Vad var orsaken till att påven inte avslöjade varför han inte ville träffa min far, som var den allra viktigaste människan i hela detta sammanhang? Eftersom såväl Lejonet som Lammet befinner sig i mörkret, hade då Vatikanen nästa steg varit att stoppa det tredje djuret, Tjuren, in i faderskapsärendet i stället för Lammet? På det viset behövde han inte träffa min far, tyckte påven. Även han glömde bort påven Nikolaus V:s budskap, liksom hans vapen.

Benedictus XVI installerades till påve den 24 april 2005. St. Malakias motto för honom var *Gloria Olivae, Olivens härlighet*, som återspeglar det forna Israel och dess Gud Ormen/Lammet. Påven Benedictus XVI var en reinkarnation bl.a. av fiskaren Sebedeus äldre son Jakob. Han var Jesus/Lammets apostel. Aposteln Jakobs emblem var ett snäckskal. Jakob ingick i Jesus/Lammets inre krets och tog del av hemligheterna kring Jesus/Lammet. Hans stora intresse var bl.a. vetenskap inom gnosticisimen. På hans personliga vapen återfinns snäckskalen. Denne påve befann sig på en högre kunskapsnivå. Jag tror att det mörka porträttet på hans vapen är Lammet i det fördolda, symboliskt. Aposteln Jakobs attribut är bl.a. bok, pilgrimsstav och snäckskal.

Benedictus PP XVI

Benedictus XVI, (2005–2013), Joseph Alois Ratzinger
267, 111 Glory of the olive.

Anders Wejryd, ärkebiskop av Svenska Kyrkan, 2006-2014

Carl XVI Gustaf, 1973 -
Valspråk: **"För Sverige - i tiden"**
Kröntes ej

Att denne påve lyfte fram Lammet känner hela den kristna världen till. Äran av oliv, Glory of the olive. På korset som han lyfte fram inför hela världen fanns ett Lamm, i stället för ett Lejon. Han lyfte upp Lammet på samma sätt som Moses och Johannes Paulus II lyfte upp Ormen/Jungfrun **"M"** inför hela världen. Poängen i det hela är att båda påvarna lyfte fram en och samma Gud. Under början av denne påvens pontifikat år 2006 hände en märkvärdig sak här i Sverige inom den Svenska kyrkan. Dåvarande ärkebiskop Karl Gustav Hammar lämnade plötsligt sin ärkebiskopsbefattning i Uppsala 2006. Hans valspråk var: *Sanningen skall göra er fria.*

Ärkebiskop KG Hammar av Svenska Kyrkan, 1997-2006. Valspråk: *Sanningen skall göra er fria.*

Han var en kontroversiell ärkebiskop i den Svenska kyrkan under sin ämbets-tid. Det förstår man, om man analyserar hans motto: *Sanningen skall göra er fria.* Om vi tittar lite närmare på hans ärkebiskopsvapen, hittar vi sambandet mellan mottot och hans verksamhet.

Under sin ämbets-tid i en intervju sa han följande:

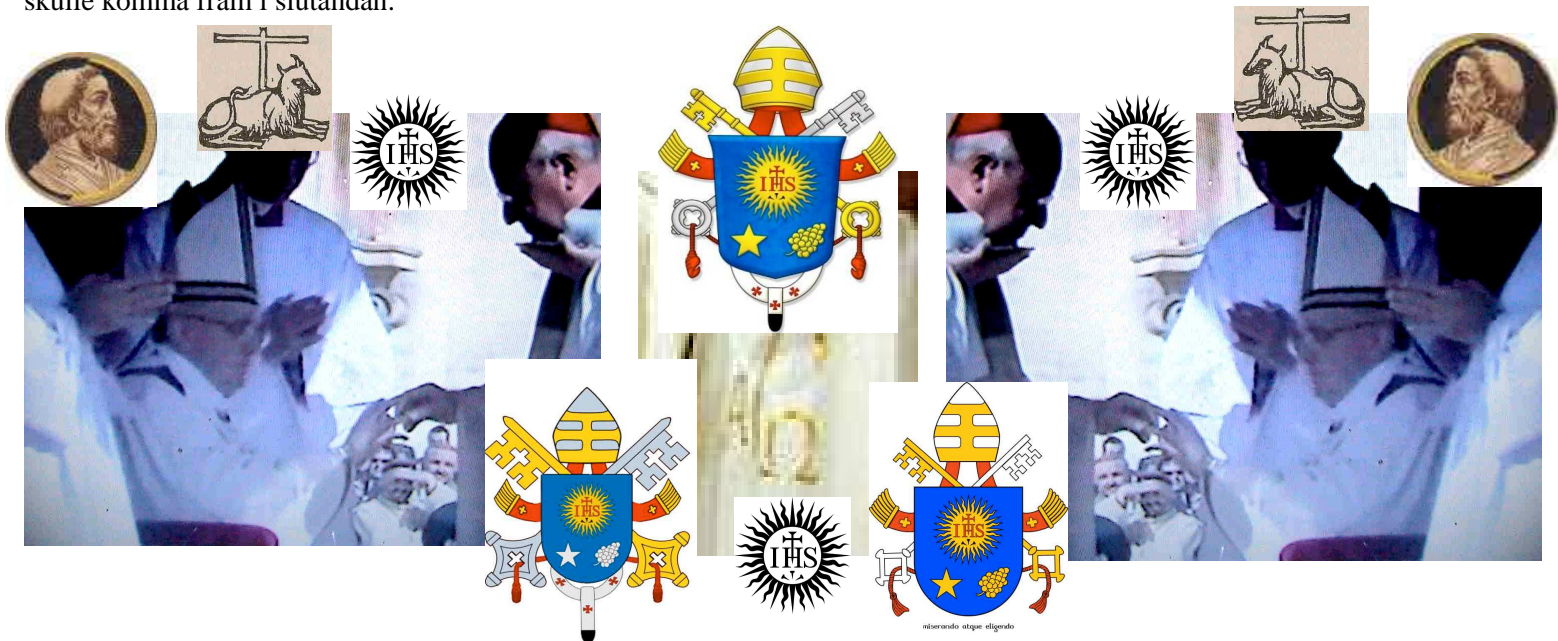
"Min språkfilosofiska förståelse är viktig. Påståendet 'Jesus är Guds son' betydde till exempel inte samma sak för 2000 år sedan, för 1000 år sedan och för 500 år sedan som det gör idag. Vår världsbild är annorlunda och vi har andra erfarenheter. Vi kan inte komma undan problemen genom att bara upprepa gamla trossatser. Gudsmysteriet kan vi aldrig helt stänga in i formler. Det spelar ingen roll hur vi uttrycker det. Gud är. Och Gud låter sig ses och förstås i mer eller mindre omfattning".

Jag är ganska säker på att, förutom han själv, är det inte många som har förstått vad han menade. Han kunde skilja mellan Lejonet Tibor E och Lammet Krister R, dvs. han kände till mordet på Lejonet Tibor E. och att Lammet Krister R. tagit över hans identitet. På hans ärkebiskopsvapen syns ett svart kors mot vit bakgrund. Det svarta korset förmörkar mordet på Lejonet Tibor E. Den vita bakgrunden betyder att det finns kunskap om mordet på Tibor E och att Lammet Christer R tog över hans identitet. Ingen av dem är Guds son. Han ingick i påven Johannes Paulus II:s mörklägningsplan bakom mordet på Tibor E. Självklart är att statschefen, kungen, hjälpte till. För 2000 år sedan, efter korsfästelsen och begravningen av juden Lejonet Josef jr, framträdde Lammet Izates II, Jesus, vid uppståndelse från de döda. Alla visste att Lammet inte var identiskt med Lejonet, och mörkläggningen av den ursprungliga korsfästelsen var nödvändig. Ingen av dem var Guds Son. För 1000 år sedan visste man att polacken Stefan/István inte var identisk med hedningen Vajk. Mörkläggningen var också då nödvändig enligt religionen; Ingen av dem var Guds Son. Och för 500 år sedan hittar vi Luthers svarta kors, även det mörklägger korsfästelsen i Jerusalem. Det framkommer inte heller av hans budskap vem som är Guds Son.

Både Lammet/Ormen och Tjuren kallar sig för Gud, den enda guden. Frågan är hur kan man vara son till sig själv? Om vi tittar tillbaka till Sumer, till Gudafamiljen, hittar vi Anu som gudarnas far, dvs. han som var Gud/Herre. Hans förstfödda dotter var Tiamat/Jungfru och hans förstfödda son var Enki, senare kallad Adam i Bibeln och via reinkarnation känd bl.a. som Kyros den store, Menrot den store, Zarathustra, Julius Caesar, Johannes (Döparen), Árpád och vitéz Kemény Simon. Det finns ingen information om att Anu skulle ha abdikerat från Guds/Herrens titel. Vad jag förstår är han fortfarande Gud/Herre, och han befinner sig nu i vårt solsystem i samband med neutronstjärnans återkomst. Se länken *Magyar i dunkel*, sidorna 1-6 och länken *Det forna Persien och dess hemlighet*, sidan 9 och sidan 12.

KG Hammar ifrågasatte bl.a. uppståndelsen från de döda, jungfrufödseln och andra osannolika saker i samband med evangelium. Egentligen han var ingen kontroversiell ärkebiskop, han hade en högre kunskapsnivå än de andra som inte förstod vad som var på gång. Han kom mycket bra överens med påven Johannes Paulus II, han besökte Vatikanen och medverkade i egenskap av ärkebiskop av Svenska Kyrkan i en högmässa tillsammans med påven i Peterskyrkan.

Under påven Benedictus XVI:s pontifikat inleddes planer att peta bort Lammet och ersätta honom med Tjuren. Påven Benedictus XVI som var Lammets påve, tyckte det var lika bra att abdikera och lämna över styret till en påve, som stod för Tjuren. Vad jag förstår lämnade KG Hammar sin tjänst som ärkebiskop 2006 av samma orsak, för han ville inte införa Tjuren i Svenska Kyrkan. Hans motto var: *Sanningen skall göra er fria*. Sanningen är att Tjuren inte är identisk med Lammet och Lammet är inte identisk med Lejonet, kristendomen är en riktig bluffreligion. Det är dags att stänga butiken. Även Lammet/Jesus ville att sanningen skulle komma fram i slutändan.

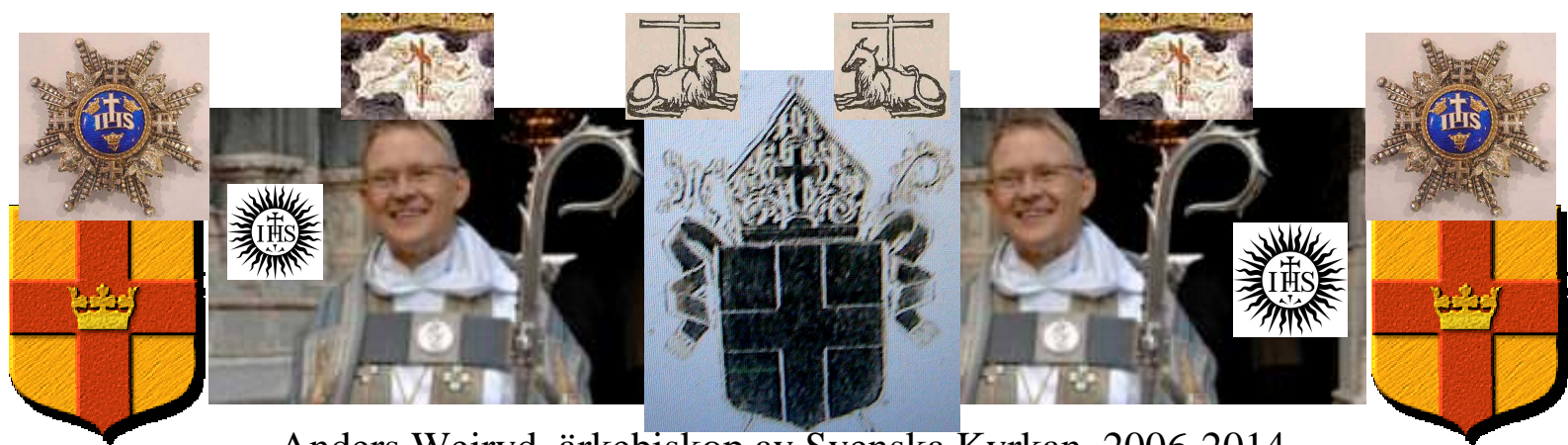
Franciskus installerades till det sista påveämbete den 19 mars 2013 på timmermannen Josefs namnsdag. För precis 69 år sedan, 19 mars 1944, ockuperade nazityskland, med Gustaf Hitler i spetsen, Ungern för att döda judinnan Marias familj och släkt och andra judar och romer, samt för att dra in Ungern i världskriget. Josefsdagen sammanfaller med min pappa Tibor Keménys faderskapsärende angående Lejonet Tibor E och Lammet Krister R. St. Malakias motto för denne siste påve är *Peter romare, Petrus Romanus*, den siste påven i en lista av 112 påvar. Jag anser att denne påve är en reinkarnation, förmodligen av Linus, som var överstepräst ca 67-79 e.v.t., alltså strax efter Simon Peter, som var den förste översteprästen, samt av kardinal Pacca under Pius VII:s pontifikat. Påven Franciskus tillhör Jesuitorden, är Tjurens påve. Även hans blågula vapen bekräftar detta. Den blågula färgen är också den svenska flaggans färg.

Franciskus
Franciskus 1, 2013-, Jorge Mario Bergoglio
268 112, Petrus Romanus

Anders Wejryd, ärkebiskop av Svenska Kyrkan, 2006-2014
Carl XVI Gustaf, 1973 -
Valspråk: "För Sverige - i tiden"
Kröntes ej

Trots att påven Franciskus är Tjurens påve, får han axla kyrkans 2000-åriga blodiga verksamhet, dvs. han är ansvarig för moderkyrkan Drakens mörka, långa och blodiga teaterspel. Någon måste vara den siste påven och valet föll på honom. Påven befinner sig i en omöjlig situation när det gäller *Grundstenen* som nu avser Tjuren Jesus Kristus, dvs. Tjuren Jesus som Antikrist i en kyrka som håller på att falla samman. Samarbetet med svenska kyrkan och kungahuset resulterade i en Big bang, en stötesten. Jag blir inte förvånad om denne påve en vacker dag skulle meddela följande budskap: "Varje kristen nation måste resa en staty av en tjur som restes under Nebukadnessar II:s regeringstid i Babylon. Kungariket Sverige skulle kunna vara den första nationen att resa en staty av en tjur framför slottet i Stockholm. Se länken *Babylons hängande trädgårdar*, sidan 7.

Anders Wejryd, ärkebiskop av Svenska Kyrkan, 2006-2014.

Motto: **Parate viam Domini/ Bereden väg för Herren**

Den andra september 2006 i Uppsala valdes Anders Wejryd till ny ärkebiskop av svenska kyrkan efter KG Hammar. Denne ärkebiskops valspråk är: Bereden väg för Herren.

Om vi studerar hans ärkebiskopsvapen, hittar vi det mörka, svarta korset på vilket den Lutherska kyrkan vilar. Hela bakgrunden är mörk, svart som natten, den lutherska svenska kyrkan befinner sig nu i ett totalt förmörkat tillstånd lett av ärkebiskopen i det mörka, fördolda, som Bereden väg för Herren.

Den 13 mars 2013 valdes i Rom Jesuiten Franciskus som ny och sista påve. Ärkebiskop Wejryd sände ett telegram i form av en gratulation till den nye påven. Samtidigt sände han ett budskap till påven, citerat ur *Apostlagärningarna, Apg. 4:7-12*. Av citatet framgår bl.a. att Jesus Kristus är grundstenen och ärkebiskopen bygger vidare på denna sten i den mörka svenska kyrkan. Länken *Grundsten* handlar just om detta, bl.a. sidan 70. Jesus Kristus är här Tjuren Jesus, Antikrist Jesus, så att ärkebiskopens motto, vapen och citatet ur hans telegram till påven sammanfaller i hans mörka verksamhet i kyrkan.

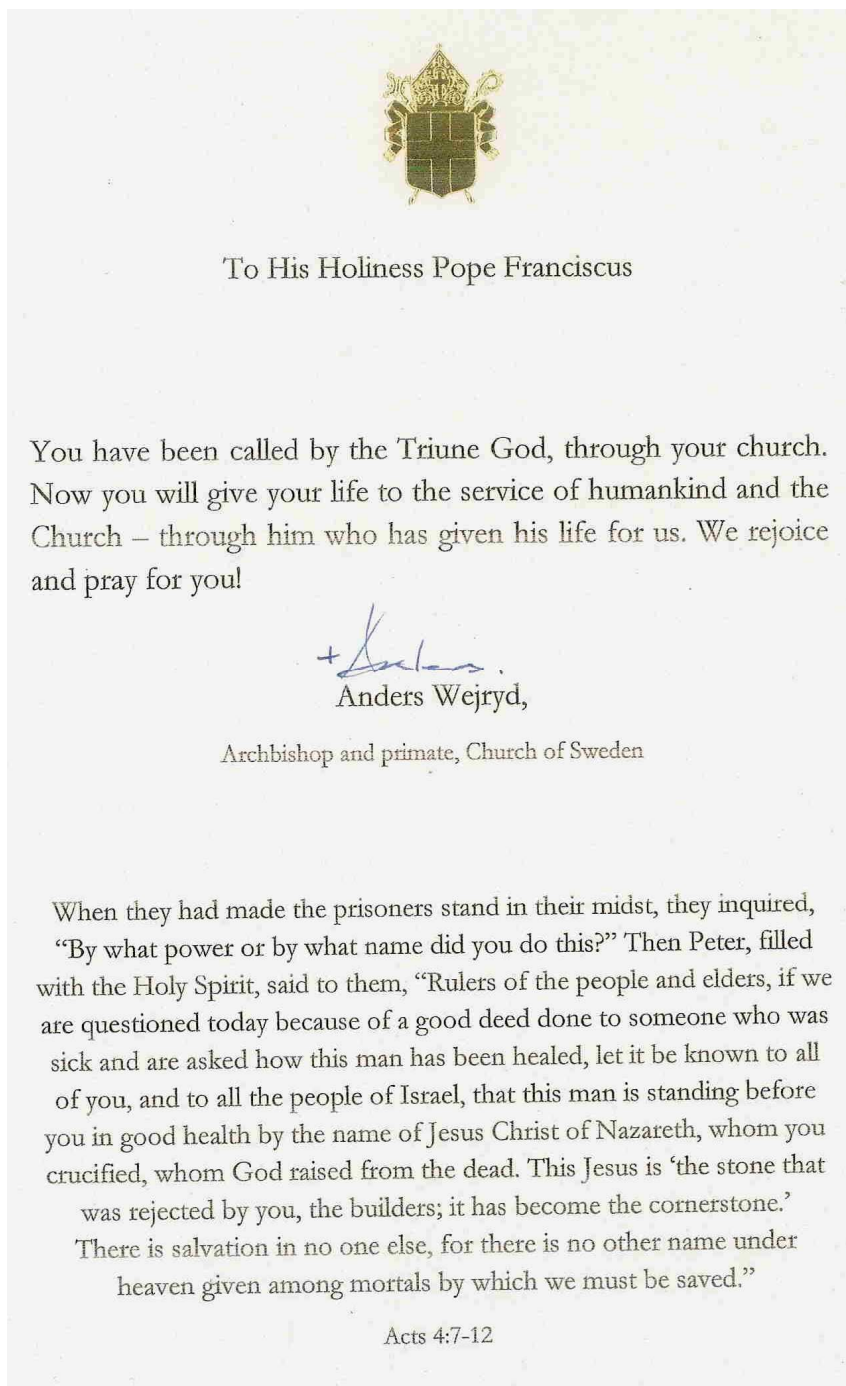
Under 70- och 90-talet nämndes inte namnet Tibor E av vederbörande myndigheter. Svenska kyrkan nämnde nästan aldrig att Jesus var jude, och de sade inte mycket om judarna heller. Nu, under dennes ärkebiskops ledning, är namnet Krister R borta, domstolarna nämner honom inte alls, man har gått tillbaka till namnet Tibor E. Kyrkan har börjat prata om att Jesus var jude och hur viktiga judarna är, ett budskap till hela världen som berör den judiske Jesus, som i verkligheten aldrig existerat. Men kyrkan nämner inte att den judiske pojken Tibor E slängdes i en sopsäck i en grav på katolska församlingens kyrkogård i Solna.

Vad jag kan förstå är Lammet Krister R bortpetad av ärkebiskopen och kungen, och Tjuren förekommer under namnet Tibor **E**. På detta sätt leder *Bereden väg för Herren* från ärkebiskopen genom den nattsvartmörka svenska kyrkan under ledning av kungahusets makt. **In hoc signo vinces, i detta tecken ska du segra.** Alltså i korsets tecken i samband med **E**.

Krister R är en reinkarnation bl.a. av jungfrun, drottning Christina.

Den dagen när bubblan spricker över den mörka svenska kyrkan kommer ärkebiskop KG Hammars valspråk att träda i kraft: *Sanningen skall göra er fria*. För Sverige som nation gäller att så fort som möjligt gå över till republik och lämna religionen och kyrkan bakom sig.

Observera: så länge kardinal Siri, påven Gregorius XVII levde, fanns ingen risk att peta bort Lammet Krister R.

Acts 4:7-12

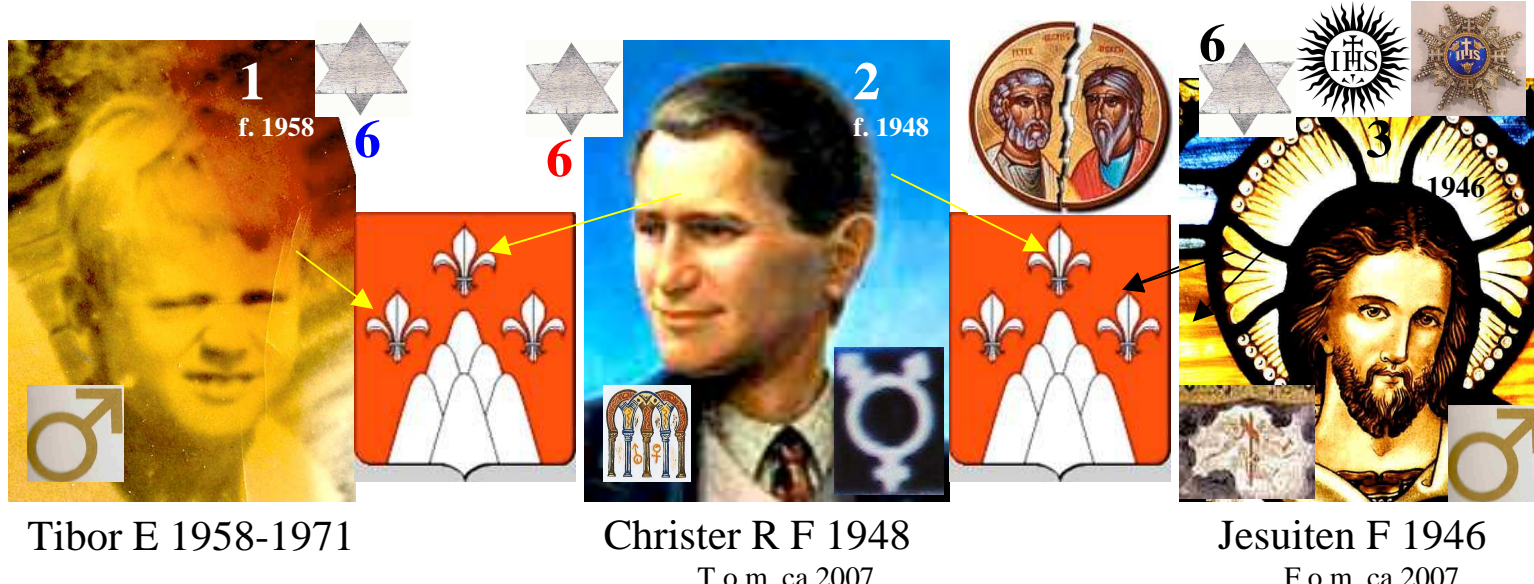
I. Uppgift om födelse Ifylles endast om barnet icke var fött, när erkännandet avgavs.

ets namn	Födelsedatum/nr 24/12-58
Uppgift från pastorsämbetet i församling förs., Linköping	län/stad Ögär
Linköping den 19 januari 1959	
För Linköpings barnavårdsnämnd	
Ordförande <i>Piprid Molander</i>	

Detta är en del av det avtal som upprättades den 19 januari 1958 i Linköping. Överst står (1): "Uppgift om födelse ifylles endast barnet icke var fött, när erkännandet avgavs." Under barnets namn står Marias familjenamn E..... och barnets födelsedatum, **den 24 december 1958**. Detta såg min far först 1975 när han ställdes inför rätta angående underhåll till Krister R. Vem som blivit född och till vem man är far framgår inte av dokumentet. Detta har använts mot min fader av bl.a. svenska kyrkan i det fördolda Var finns Krister R i dokumentet? Han omnämns i korrespondens som kvinna. Tjuren är en manlig person. Man brukar aldrig skriva på ett faderskaperkännande på ett främmande språk som man inte behärskar och utan att det finns något barn. Det finns ingen domstol på denna planet förutom i kungariket Sverige som godkänner och utdömer underhåll enligt ovan till ett barn som inte finns eller är okänt. Se vidare länken *Den fjärde pyramiden som försvann*, sidorna 53-54
En utomstående vet inte om barnet är en pojke eller en flicka, namn, kön och identitet saknas på barnet.

När en lavin sätts igång finns ingen kraft som kan bromsa eller stoppa den, den fortsätter tills den når sitt mål. Symboliskt började lavinen 1959 i Linköping och slutade i en grav på Katolska församlingens kyrkogård i Solna 2013. Detta är kristendomens grund och återspeglar korsfästelsen i Jerusalem och begravningen av Lejonet juden Josef jr. .

Tibor E 1958-1971

Christer R F 1948

Jesuiten F 1946

T.o.m. ca 2007

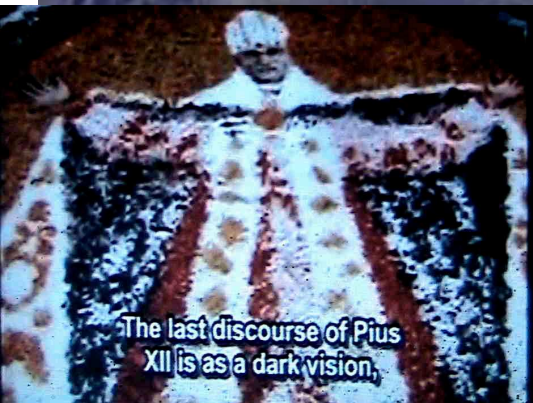
F.o.m. ca 2007

Siffrorna 6 + 6 + 6 = 18. 18 är min fars födelsedag, 18 april, och den 18 september, dagen då han lurades skriva på ett faderskap och underhållsavtal rörande ett barn som ännu inte fötts. Detta sammanfaller med. Upp. 13:17-18. Läger man ihop dessa siffror får man fram 666, som är vilddjuret och moderkyrkan Draken. Påvestolen och även svenska kyrkan tillhör Draken.

Upp. 5:5-6

Det segrande Lejonet av Juda stam

The last discourse of Pius XII is as a dark vision,

VILLE D'AJACCIO

almost an apocalyptic prophecy about the Church and the world.

Juda/Frans I/Napoleon/Haile Selassie
Lejonet av Juda

David/Josef jr/Attila/Vajk/Tibor E
Lejonet av Juda

Ändens tid

Dan, 12:4 och 12:13

".../ Men du, Daniel, må gömma dessa ord och försegla denna skrift intill ändens tid; många kommer att rannsaka den, och insikten skall så växa till."

"Men gå du fram mot ändens tid; sedan du har vilat, skall du uppstå till din del, vid dagarnas ände. /.../"

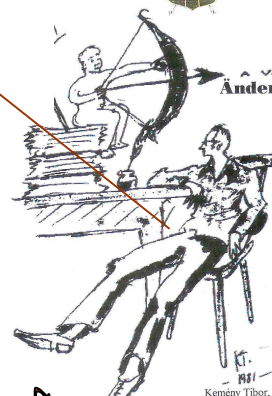
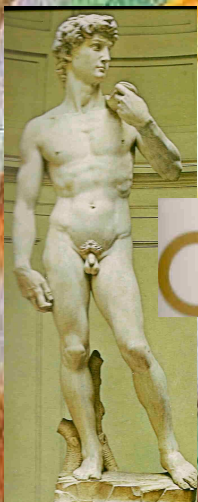
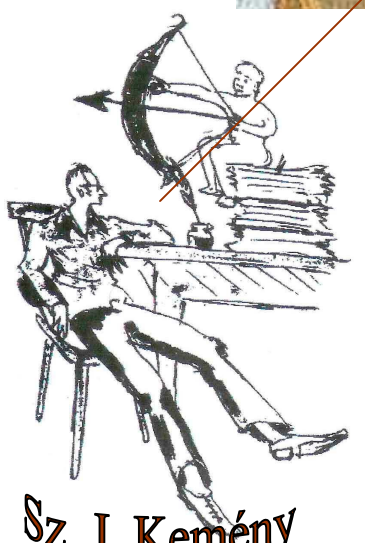
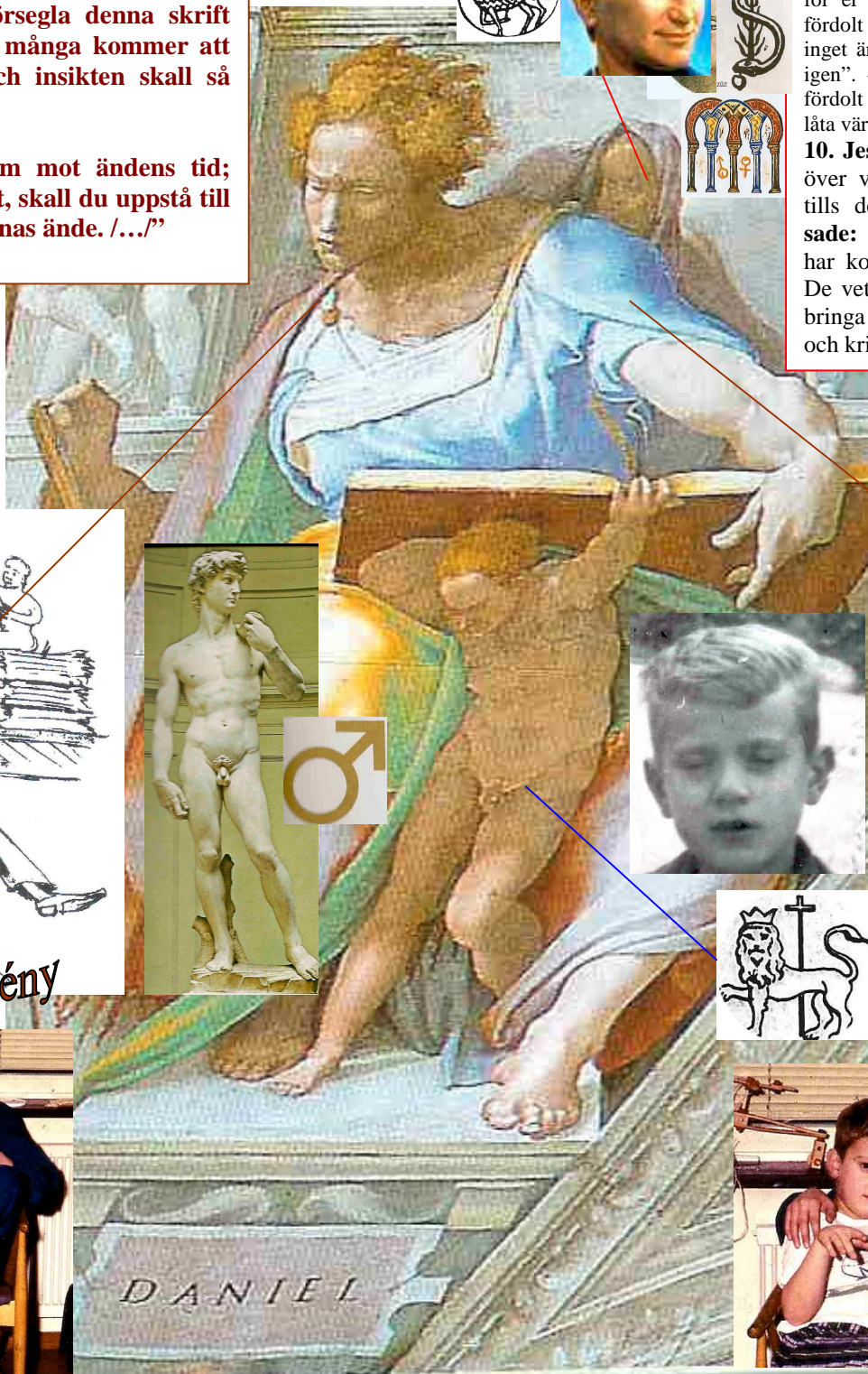

Slutligen:

5. Jesus sade: "Lär känna det som finns framför era ögon, och det som är fördolt för er skall bli uppenbart. Ty inget är fördolt som inte skall uppenbaras, och inget är begravt som inte skall uppväckas igen". - Även Jesus ville att allt som är fördolt skall komma upp till ytan och att låta världen få vetskap, kunskap.

10. Jesus sade: "Jag har kastat en eld över världen, och se, jag vårdar den tills den flamar upp".

16. Jesus sade: "Människor kanske tror att jag har kommit att bringa frid i världen. De vet inte att jag har kommit för att bringa söndring i världen, eld, svärd och krig."

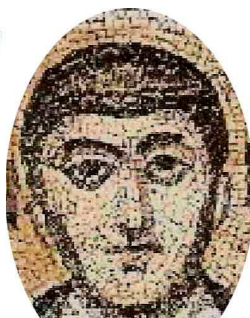
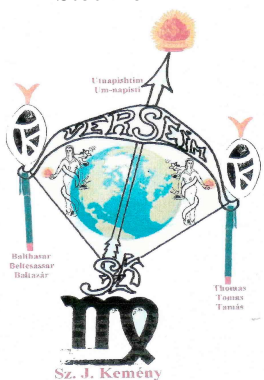
Sz. J. Kemény

Michelangelo, Daniel, Sixtinska kapellet, Rom, 1511

Tibor E. och jag, Szabolcs/ Josef
Foto: Tibor Kemény 1964
Stockholm

Tibor E. och jag, Szabolcs/ Josef
Foto: Tibor Kemény 1964
Stockholm

Thomas, Tomas, Tamás